

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

تفسير جلیبی

پاره خلوص و شمه

فَمَنْ أَظْلَمُ

دارالتصنيف

(مؤلف الحاج) جلیل الرحمن ابن مولانا محمد الحسن (المعروف)

فاضل الدین مولوی فاضل - منشی فاضل حیدر کولیت - مرقم ضلع مردان

نمبر شماره	فهرست مضامین (۲۴)	صفحه شماره	نمبر شماره	فهرست مضامین (۲۴)	صفحه شماره
۳۱	دخوب نبی اود موسیٰ امشاهت	۲۴	۴	دحقونا حقو قیامت فیصله	۲
۳۲	دفرعون دیاؤ	۲۵	۵	دخوب نبی دطرف نه خدا پی جواب	۲
۳۲	دموسیٰ جواب	۲۶	۷	دنفس دویځ او خوب تحقیق	۲
۳۳	دفرعون په څنګن دیو مؤمن جواب	۲۷	۸	دخلق شفاعت	۲
۳۵	دفرعون جواب	۲۸	۹	والله دذکره نعت	۵
۳۶	دمؤمن بل تقریر	۲۹	۱۰	دکافرانو قیامت حال	۶
۳۷	دفرعون جواب نه عاجزی	۳۰	۱۱	دکافرانو ددنیوی صحت حال	۷
۴۰	دمرد مؤمن اود فرعونیا نو مناظره	۳۱	۱۲	دمؤمنانو کناهونه	۸
۴۰	دفرعونیا نو بزرګی حالات	۳۲	۱۳	دکافرانو دګډ کناهونه	۹
۴۱	په دوزخ ګن دکافرانو بحث	۳۳	۱۵	دقرآن دتا فرما نو قیامت چغه	۱۰
۴۱	کافران اود دوزخ ملائکه	۳۴	۱۶	دکافرانو دچو خدا پی جواب	۱۱
۴۳	د رسولانو حق	۳۵	۱۷	دتوحید ثبوت	۱۲
۴۷	پیداګی یواځې دالله پکارده	۳۶	۱۸	دجاهلانود شرک دعوت	۱۳
۴۸	دادام پیدایش	۳۷	۱۹	دجزا سزا قیامت واقع	۱۴
۵۰	دجګړو مارو وحشو	۳۸	۲۰	دکافرانو اخیرې انجام	۱۵
۵۱	عنایونه په قلاسه سراحی	۳۹	۲۱	دمؤمنانو انجام	۱۶
۵۳	دخدای انعامونه	۴۰	۲۲	دقیامت په دوزخ ملائکه	۱۷
۵۳	دنعمتونو دناقداری آخر	۴۱	۲۳	سورة مؤمنون	۱۸
۵۳	دقومونو دبربادی اسباب	۴۲	۲۴	دده سورة مضامین	۱۸
۵۴	نقی علوم اوقرآن	۴۳	۲۵	دقرآن اود الله صفات	۱۹
۵۴	سورة حم سجده	۴۴	۲۵	دحق مخالفین	۲۰
۵۴	دده سورة دتول وېست	۴۵	۲۵	دمؤمنانو دپاره دملایکو سوالونه	۲۱
۵۵	دقرآن صفات	۴۶	۲۸	دکافرانو څه قدر دوزخی حال	۲۲
۵۶	داعمال تنبیہ	۴۷	۲۸	بیاد توحید بیان	۲۳

ب

صفحہ شمار	فہرست مضامین قرآن اظہار	صفحہ شمار	فہرست مضامین قرآن اظہار	صفحہ شمار	
۴۳	د قرآن تلاوت اور کافرانو چھے	۵۸	۵۶	۲۸	د ابو بکر وینا اور خدا کی حکم
۴۴	د مائتہ پر وشت کیں دینا یو کان	۵۹	۵۷	۲۹	د خدای و تخلیق قوت
۴۵	د مؤمنانو قیامتی حال	۶۰	۵۸	۳۰	د زمکے آسمان و شہر و روحو مطلب
۴۶	د مؤمنان اور قرآن	۶۱	۵۸	۳۱	د زمکے آسمان د پیدائش قصہ
۴۷	د نور و اصلاح د پارہ	۶۲	۵۸	۳۲	د دنیا د پیدائش قصہ
۴۸	د عوت و لے کر عمل دے	۶۳	۵۹	۳۳	د توحید اور سالت نہ منلو سزا
۴۹	د خدائی پر ایتو نو کیں تحریف	۶۴	۶۰	۳۴	د حوا کا نو قسمو نہ
۵۰	د پیغمبران و در الیکلو حکمت	۶۵	۶۱	۳۵	د اخوت و سزا نقشہ
۵۱	پر قرآن دیو اعتراض جواب	۶۶	۶۲	۳۶	د کافرانو د کفر سبب
			۶۳	۳۷	د کافرانو یونان الا یقہ حرکت

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ

پس دهنے کس نہ یہ زیات ہے انصاف شوکت وی چه ہر اللہ دروغ تری اور یشتن خبرہ چه ورته اگر ادر و غنہ کوی

إِذَا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِيهِمْ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۚ وَالَّذِينَ جَاءُوا

ایا دوسہ قسم کا فوا تو دپارہ بہ بہ دوزخ کنی تو کوشہ نہ وی ہا اوہن شوکت چه ریشیا رادری

بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۚ لَّهُمْ تَأْيِيدٌ مِّن

اودا س یشتیا اگنری نودا خلق پرمیز کاران دی ہمدی چه غنہ غوارے دوی دپارہ

عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ۚ لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ

موشہ د خدای غنہ شتہ داد نیکو کارو بدلا دہ ہر خدای دوی نہ دوی غم و غمیل

الَّذِينَ عَمِلُوا وَيَجْزِيهِمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ

عملی لری کی د اودیتہ دوی دنیو کارونو بہ بدل کنی دیر غنہ نواہو نہ دوی

پہ دنیا کنی دغوب نبی صلا اللہ علیہ وسلم اود کا فوا تو بچو نہ آشو عو کا فوا تو غوب نبی صلا اللہ

علیہ وسلم فیصلہ اُنہ منلہ تو خدای واپی چه غنہ دہ دافیصلہ بہ دمرکت نہ پس یہ قیامت کنی شی

دغلثہ بہ موشوکت پہ خیلود عود لائل اوپنی د تو خدای بہ داسے فیصلہ الکی مچہ دنا انصاف و ناحق

پرستود پارہ بہ دوزخ تہ دبو نلو فیصلہ اشی اوحق پرستوتہ بہ لوی نواہو نہ و س کو مے شی

د ناحق پرستوپہ بے انصافی کنی بہ لویہ بے انصافی داوی چه دی داللہ غونڈے ذات سرہ

مخلوق شریکان کوی ماودی ریشتنہ قرآن شریف چه دس یشتنہ سول محل صلا اللہ علیہ وسلم

پہ ذریعہ ویرتہ سا غلیلے دادا و غنن کوی داد و ارہ ظلمو نہ پہ ظلمو نو کنی لوی ظلمو نہ دی

حکد دوسے سزا بہ صم دیرہ لویہ وی چه صغم دوزخ دے مواخو ناحق پرستو فیصلہ شوہ دہ

اودی برخلاف چه گوو خلقوتہ د خدای یاد ہفتہ دسول صلا اللہ علیہ وسلم د طرف نہ گم حق

راغے نودی حق اور یشتنہ اکانوہ دا خلق پرمیز کاران دی ہمدی فیصلہ بہ داسے اشی

چه ددی چه موشہ نہ پارہ غواری غم بہ و رکیدے شی اود خدای سرہ موشہ شتہ

اودا فیصلہ بہ دیو جہ آشوہ چه اول بہ خدای دد موشہ مخکنی بدل عملی لری کی اوددی دنیو

عملو نو بہ دیتہ نواہو نہ دوی دہ داد مخکنی ایت سرہ ددے ایت تعلق و فہ

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ

۱ یا خدا کے دخل میں بندہ دپارہ کافی نہ دے ۲ اودی تادھے چاند ویرہ وی کم چہ دخل ای نہ مرادی

وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَمَأَلَهُ مِنْ هَادٍ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ

اوتوٹ چہ خدای گمراہ کی دھنی دپارہ ٹوک لاوتوٹیں نشستہ اوچا تکلدا ای ہدایت ای حدیث

مَنْ مَضِلَّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ

۱ نہ بھی گمراہ کو لے ۲ یا خدا کے زبردست بدلہ در کوٹکین نہ دے ۳

۱-۲-۳-۴-۵-۶-۷-۸-۹-۱۰-۱۱-۱۲-۱۳-۱۴-۱۵-۱۶-۱۷-۱۸-۱۹-۲۰-۲۱-۲۲-۲۳-۲۴-۲۵-۲۶-۲۷-۲۸-۲۹-۳۰-۳۱-۳۲-۳۳-۳۴-۳۵-۳۶-۳۷-۳۸-۳۹-۴۰-۴۱-۴۲-۴۳-۴۴-۴۵-۴۶-۴۷-۴۸-۴۹-۵۰-۵۱-۵۲-۵۳-۵۴-۵۵-۵۶-۵۷-۵۸-۵۹-۶۰-۶۱-۶۲-۶۳-۶۴-۶۵-۶۶-۶۷-۶۸-۶۹-۷۰-۷۱-۷۲-۷۳-۷۴-۷۵-۷۶-۷۷-۷۸-۷۹-۸۰-۸۱-۸۲-۸۳-۸۴-۸۵-۸۶-۸۷-۸۸-۸۹-۹۰-۹۱-۹۲-۹۳-۹۴-۹۵-۹۶-۹۷-۹۸-۹۹-۱۰۰

دخوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم پہ ہف دلائل چہ دتو حید پشوا و شرک پہ ابطال کبی و وہ مغرور
پہ خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم دپاؤ نہ شروع کرے چہ گورہ باخو و بدبتاؤ پہ بارہ کبی داقسم ہے ادبہ
خبرے مکوہ ۱- کبی مونہ پہ خپلو خدا یا نو تہ ادا و تودی بہ تالیو نے کی نہ تو خدای دخوب نبی
صلی اللہ علیہ وسلم دطوف نہ و پتہ جواب و رکوی نہ چہ خہ! اولے خدای دخپل بندہ محمد
صلی اللہ علیہ وسلم د حفاظت دپارہ کافی نہ دے و کو یا خدای چہ دھر چا حافظ دے نو دخوب نبی
صلی اللہ علیہ وسلم چہ دھنہ محبوب پیغمبر دے دھنہ خو خا مخا حافظ دے د اود دے کافرو د
جہالت تہ اگوری چہ دی خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم دھنہ معبودانو نہ ویرہ وی کم چہ پخپلہ
دخان نہ مچان نہ شے شہلے د اوکے ٹوک آمد و ضرر دسولی شے د لک د کافرانو چوٹ دی
مشوان شوہ نو بل طرف تہ دخدای حفاظت دے نو چہ دے حالت کبی دی کلمہ خوب نبی
صلی اللہ علیہ وسلم تہ ضرور سولے شے د اصلی خبرہ داوہ چہ دخدائے بے لائے شوی نہ پہ
لار کی پدی تہ گورہ دا ازلی دھدایت نہ بے برے خلق دخدای دے لو پو قدر تو نو اود
خپلو بتاؤ دے عاجزی تہ نہ کوری د اودی خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم ہیملہ دے عاجز
مخوق نہ ویرہ وی چہ گورے مکوہ دا بتان نہ در تہ ضرور دسوی د خدای و رستہ
صفا و اپی د چہ تاسو خو خدای زبردست سزاور کوٹکین متی اود دھنہ امداد دخوب نبی
صلی اللہ علیہ وسلم سرہ ہنکارہ دے د نو داسا سو خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم ویرہ دل ستاسو
دے عقلی مخہ دہ د مخکین د سوال پہر نات ددینہ دخافض دقدر تو نو تپوس کی پدی

وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمُوتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ

او که نه دوینه تپوس اکی چه اسمائونه اوزمکه چایید اکریدی و نودی به خاغا اولی چه الله

قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَتَادُونِ مَنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ

نه ورته اولیه خه ایاماد دینه خبر کوی چه که خدای ماته تکلیف رسول اغواپی نود ایتاق به

بِضَرٍّ هَلْ هُرِّكَيْتُمْ ضَرُّهُ أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُرِّكَيْتُمْ

دا تکلیف خهانه لری کی یا که خدای پیه ماته مهریانی کول اغواپی

رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

نودی داند ای رحمته منع کول شی و نه ورته اولیه چه خهاد پاره خدای کافی د. توکل کونکی چه ده توکل کوی د.

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

نورته اولیه چه ای قوم انا سوچه خپیل حالت عمل کوی به من عمل کوم به اواس به درته دس معلوم شی

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

چه داب شوک وی چه چه ده به ذلیل کونکینی عذاب راشی به اوچه ده به همیشه عذاب نازل شی به

مشرکان او هر قسم کافران دزمکه او اسمان اود بقول عالم خالق صرف الله منی اوچه ده

خالق شه نودده به دهر چانه زیات قدرت وی به نود دمره کامل قدرت و خاوتد

به مقابله کنی به دیتا نو اورد نیاد نور مخلوق شه قدرت وی چه منی به خدای خلقوته

ضد ارسوی! اوکم خیر چه خدای چاته رسول اغواپی هغه شوک کلجنج کول شی! دغسه

خدای چه چاته ضرر رسول اغواپی د هغه نه شوک بچکین شی! به دیوچه خدای خوبشی

صلی الله علیه وسلم ته ولپی چه ته دیمه داعقیده بنساره که چه خهاد پاره خوصوف الله کافی د

او خها خود هر خه نه نظرا چت د به خها هر قسم کار ساز صوف الله د به خها ستا سوچه

دشمنی هیز پروا نشته به او که تاسو دا خپیل کفر نه پریکدی او په د سحاک الاربی نو خهانه هم

خبر شی چه خه ستا سونه په زیات یو خیقین په خپیل خدای اود هغه به احکام وکلت الاریم

باقی حُما و ستا سودا اعمال و جزا سزا دانا شوہ۔ نودے نظارے بہ پہ دنیا بیں ہم خہ قدرے بشکارہ
شی بلکہ دبدرا و دیکے فتوحا تو دابشکارہ کرے۔ او پہ آخرت کبیں بہ خوقطی فیصلہ اُشی ۱۲

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ

بے شک موبہ پہ تادا قرآن د خلقود فائدے دپارے۔ پس غوک چہ پہ لیغہ لاری نو دیکھ کرکوی

وَمَنْ ضَلَّ فَانْمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَنَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۝

او غوک چہ بے لارے کیوی نو نقصان بہ تے دہ تہ رسی۔ او تہ خہ دی خانجا دمسلمانا دپارہ مقورہ تے
خل لے غور بنی صلہ اللہ علیہ وسلم نہ دا غم لوے کوی چہ دہ تہ پہ وعظ خلق نہ مسلمانیدہ مغلای
غور بنی صلہ اللہ علیہ وسلم تہ واپی چہ پہ تا قرآن شریف د خلقود ہدایت دپارہ نازل شویدے
اودا یو بشکارہ حقیقت دے چہ انسان پہ غیل جسمانی اور روحانی چوند کبیں د خدائی ہدایت
تہ متازدے اود قرآن د مقابلہ نہ ہو غوک عاجزہ دی۔ اُس د خلقو خو خہ دہ کہ غواری نو پہ دے د
عمل اُگی۔ او خان د پہ ہدایت کی۔ او کہ نہ غواری نو تیکرے بہ وہی سر و ہلی بہ کرکئی۔ ستا خو
بس د غہ قدرے کارو۔ چہ تا ورتہ حقیقت بشکارہ کہ۔ محکبیں ستانہ ددی دمسلمانیدہ ویا نہ
مسلمانیدہ و تپوس نشتہ نو تہ ددی د کافریا تے کید و ہس غم مکوہ۔ محکبیں خدائے دے پورہ
وضاحت کوی چہ د ہدایت مثال د چوند دے اود د کواہی مثال د مورب اود خوب دے۔ نو سرنک
چہ چوند اومورب د خدائی پر ویش ویشلے شی۔ د غسہ د ہدایت اود کواہی فیصلہ ہم اللہ کوی۔ پپہ
دیکبیں دبل چا اختیار نشتہ۔

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا

اللہ د مورب پہ وینت کبیں د چونہ تہ کوی۔ اود خوب پہ وینت کبیں ہم روح اخلی

فِي مِصْرٍ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأَخْرَىٰ

بیچہ کم و جلل غواری نو دہنی روح اساری اود باقی روح نہ تر نیچل

إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

بیچہ دابیر تکی پورے چوند۔ مورب او خوب کبیں د فکر کو نکود پالا دلائل دے۔

نفس انسانی یوہ خدای پروردہ چہ دہ پراسا تلود بندہ قول بشکارہ او پت اندامونہ روخا

درجہ اولیٰ

شیء ترخو چہ د بندہ بنکارا او پتا اندامونہ روخانہ وی نو دیتہ وینجہ واپی باوہر کلمہ چہ درے
نفس انسانی تعلق دظاہر بدن نہ شہ قدرے کم شی اوصوف دباطن سرہ تعلق وی نو دیتہ
خوب واپی او چہ ددہ تعلق دظاہر اوباطن دوارو نہ پور تہ شی نو دیتہ مولک واپی باوہر
باریک تعلق اودرے کلمہ لہو پور تہ کول او کلمہ دیر پور تہ کول دقادس حکیم خدا تے کارے
اودیتہ پر دے فرمان کنی اشارہ چہ ان فی ذلک لآیت لِقَوْمٍ یَتَفَكَّرُونَ رگو یاد عبادت
لا ینق ددے صفا تو مالک خدا تے دے کیتہ اودر دنیا میں مخلوق دمعبود والی لیاقت نہ لوی :-

أَمْ اَتُكْفَرُ بِإِيمَانٍ دُونَ اللَّهِ شَفَعَاءُ قُلْ أَوْ لَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا

تہ ورتہ اویہ چہ داکار پر داسے خلق کوی چہ نہ قدرت

شہ اوی اللہ تہ سفارش شیطان نیوی دی

لَا يَعْقِلُونَ قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ

لوی اودہ علم :- تہ ورتہ اویہ خوبہ ہی چہ سفارش اختیار خو قول تال داللہ دے ددہ دیارہ باچاپی داسمانو اودرے دہ بیابہ
پہ تہو ایت کنی دکافوا نو دطرف نہ دا اعتراض اشہ چہ مونہ خود کتو عبادت
نہ کوہ بلکہ مونہ خود آیتہ دخپلوں پرگانو پہ نوم جو پرے کو پیدی دے لکھو بند
کی سرہ مونہ دغہ خپل زیرکان خوشالہ و اوچہ دی خوشالہ شی نو دی

ترجعون

تہ ورتہ اویہ خوبہ ہی چہ سفارش اختیار خو قول تال داللہ دے ددہ دیارہ باچاپی داسمانو اودرے دہ بیابہ

پہ جو نو دخدائی سجنہ شفاعتو نہ کوی نو خدائی ددے جواب کوی چہ نہ سرنک چہ د
کتو بتان شفاعت نہ شی کولے نو دغیس ستا سو دغہ نہ برکان بہ ہم پہ قیامت کنی پہ
خپلہ خو خہ شفاعت نہ فی کولے حکم چہ پہ قیامت کنی بہ ملک یوم الدین صوف
اللہ وی ہلتہ چہ چاتہ دخدائی دطرف نہ دشفاعت اجازت اشہ نو صرف ہغہ
قدرے بہ شفاعت کولے شی نو معلومہ شوہ چہ دشفاعت واکلداری ہم قولہ تالہ خلای
دہ پہ دیوچہ دخدائی غوندے کامل ذات پہ موجودی کنی دبتانو اودغیسہ دنوس و
ملاٹکو اوصالحا نو بتان کانو عبادتو نہ کول غمتہ بے عقلی دہ د قیامت دسوحے پہ بارہ
کنی خدائی صفا بنکارہ کرہ چہ کہ ملک السموات و الارض ثم الیہ ترجعون داسمانو
اودرے مکے واکلداری داللہ دہ او پیشی صرف داللہ پہ مخکشی دکیدودہ اودرے د
بارہ صرف دیوخل تے عبادت علاج دے :-

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا

اود دیتہ دیواللہ ذکر کیدے شی

نود آخرت دشر منو نگو نروند

يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ أَذَاهُمْ يَسْتَشْرِبُونَ

چو دے ذکر تنگ شی

اودہ داللہ نہ سوا دبل چلا کر کیندی پو پو دے وشت کیندی خوشالہ دی

دکا فرائد مخلوق پرستی اوددی سرہ دمحبت دانتیجہ دی چه دی داللہ په ذکر اذکار تکلیف
اوددی دمحبوب مخلوق که هغه دینوی دولتین وی لیلہ امان دی اوکه ددی شر فرضی رسمی
پیدان اوز بولگان وی که ددی معشوق او خائستہ دولیان دوستان دی اوکه دغسے
دنیوی علو او فتون وی که هر کله چه ددی په مخکین آسمانوں ته دختو ذکر ونه دی :-
دغسے دنیوی هغه ایجاد اوتو ذکر ونه وی چه په هغه په نر گو تو تباہ او هلاک شو په دغوشا
لیری :- او په دے دیر دولتونه دمالونه اود ہستونہ لگوی :- په دی داللہ داحکامو حلالو
حوالو :- دآخرت دپیشی اود حساب و کتاب ذکر ونه یڈ لکی دشن تاسو دخیلو مجلسونو
اندازہ الگوی چه سرنلک دی :- «اشمأزت» په زبہ زبہ کین دومره تنگی چه ددہ په شر
باندہ بد رنگی شکاره شی :- استیشارہ دزبہ هغه خوشالی چه ددہ په غر باندہ په دغوش
رنگی شکاره شی

قُلْ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِمِ الْغَيْبِ

اودر مکے پیدا اکو نیکیا دے دپیشا د شکاره دے

تور دتہ اوایہ (خوبوہ نیو) چه داسا نو

وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فَمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

پیشنند وکتیہ ! تہ به

گویا د نبی صلا اللہ علیہ وسلم فرض صرف تبلیغ کول دی مخکین ددی سرہ دے منلو حساب به
خدای کوی :- حکم چه صحیح فیصله خو هغه شوک کولے شی چه یو خوبه جزا سزا کامل قدر لوی
اویل د نرہ اود ظاہریہ اعمالو پورہ پورہ خبردار وی :- نو داقسم قدرت اود اقسام علم یکی
یولے خدای تہ حاصل دے :- حکم تہ خوبه نبی صلا اللہ علیہ وسلم تبلیغ نہیں دے دے اللہ طرف تر حکم
اودا ورتہ اوایہ چه خدایہ اما خپل فرض ادا کوہ خودی پکین اختلا کوی :- نو دیکه په قیامین تہ فیصله کو

دین داللہ دغوشا

يَكْسِبُونَ وَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ

پکارند شوئے۔ پس پدی ددی بد علی را پدیوئے۔ او په دیکنی چه شوک ظالمان دی په دی

سَيِّئَاتِهِمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَبِهِمْ مَعْزِزِينَ أُولَئِكَ يَعْلَمُ اللَّهُ

ددی بد علی دغه دی را پدیو تو نکی دی او خدای ددینه شوک عاجز کوئے نه شئی۔ ایادی په دغه په مپی دی چه

يَبْسُطُ الرُّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُفَتِّحُونَ

الله چاته اغواری نو فخر رزق ورکی۔ او تنگ دایم هم کوی۔ په دیکنی داهاند او دپاره مخی دی

مشوکان په عامو حالاتو کښی خوریوخلای په ذکر تنگ ترش وی۔ خو که دی چو ته
په مرگ جو بله۔ لویه۔ تنده۔ یادغمی په بله شه سختی کښی راکیوشی نو ددینه بیا هغه هورخه
چه دی خو شالیده هیرشی۔۔۔ او بیا خدای پاک ته دچانه چه دی نفرت کاو و
چغه شروع کی۔ داد مشرکانو حال اودادی ددی دیو بل نه مخالف وینا کانه ددی صفایو
قوی بشکاره کوی۔ اوددی بل حال اگوری۔ که دے مشرکانو ته کله الله مال دولت
عزت بکته یاد اقسام بل دنیوی جاه و جلال ورکی نوری دله قاومی شروع کی چه داخو
خونو دپوه اود تدبیر و نو نتیجه ده۔ کویا دے بیا هغه خپله مشرکانه طریقه ته اگریږده او
دا هورخه دغیر الله نه اکرل۔ نو خدای دی په دے خبره دی۔ چه دا هورخه ستاسود
امتحان دپاره کیږی په دے ستاسو نظر کته شئی چه تاسو دادا سبا یوه کنړه که داد الله بخنه
مق کوم چه داسباب خالق دے او داکته شئی چه تاسو په دے دخدای شکر په اوکو دے که
ناشکری کو دے۔ خدای ددے قسم ناشکرو په باره کښی دتیر تاریخ ذکر کوی چه دایو دے
دیونر مله سوره تعلق لرونکی خبره نه ده بلکه دغه قسم وینا نور و دظا هر بند یا نو هم کړی
وه که قانون وری و اَلَمْ آؤْتِیْهِ عَلَیْهِ مِنْ عِنْدِیْ۔ دا خدا دادو لقمند ی هیا و علم په برکا
وی ددغه نمرود او فرعون به هم دهر قسم نعمت خدای ته نسبت نه کو۔ بلکه کله به دے و
داخو اتفاقی خبره وه بلکه په دے خپل هنداوتد بیره ددے نسبت کاو و دے چه په دی د
عناب و بنیت راغی نو بیا ددی عقل او تدبیر هیر چه کارا نغی اودی په دے دعدایا
نه خلاص نه شو۔ نن روغ دعدایا نو فو او تبا هو دپاره دیر قسمه دسله جوړی شو دے

د کافرانو د دنیوی شقی حال

اودینه دلوئے زمانه و پیل شی - و لے چه طوفانی سیلی راشی نودیه په دغ کولو پو انجاسهم قلاسر
نوی - که نازله راشی نودیه دخلاصی چل هیتر کسی ته نه ور شی - که سپند و نه ملکوت
لاهو کوی نوزیر غمغوغتو ستریدور ته گوری او په بند یوئے نه پوهیږی - دلته وری د ترقی
هندول علی طاقتونه شک او گدشی او په دی غن ابو نه راشی - تاسو تیور یو یگدی و کال نیم د
ملکو نو دخلای غن ابو نوحالات اوسری - په تاسو ته دخپل علم - ترقی او دخدای قدرت او
نور ائذله اټکی - دخلای وای په دظالما نوسره په دنیا کین دغل اب دغه قدره راتلو او په
قیامت کین د مکمل سزا د قانون یواځه د تیور وخلق و پاره نو و بلک په هره زمانه کین د اقسام
فیصله د کید وری - لکه د خوب نبی صلی الله علیه وسلم د مخالفو ظالما نوسره په بد راودیک په فتح کین شو
د ظالمان د سزا قونو فراخی دخپلو کسبو نوتیجه کنزی - نو دخلای دی په دغه پوه کوی چه دوه
فراخی او تنگی سبب الاسباب الله و - که هغه اغواری نو د سبب نه کار واخلی - که سوره د
سبب و موجود والی نتیجه حاصله نه شی - نو د سزا قونو فراخی او تنگی الله تمسویه کول پکار وای
د ایماندار د غریقین وی په یو بازار کین دوه د کاندلایان ناست وی یو قسم مال او یو امره مال
ور منځه وی یو په منځه روان وی ترقی کوی او بل په کچه روان وی خپله موړی خوری د دینه
معلومه شوه چه دا هر منځه د یو مختار کل په خوځه کیدوی - نو د هر نعمت نسبت دخلای ته پکار و

قُلْ يُعْبَادِي الَّذِينَ اسْرِفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ

د خوبه لوی خا د طرف د دینه اول په چست خا هغه بند کانو چه په حق ظلم اکر نوز ته اول په چه تاسو خا د رحمت نه مرنه انجاسهم

اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝

چه فکر الله په قول کتا مو نه - اچي - داوا کي غمغه ده چه دخلای لوی بخشنو لکي اولی وای

أَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ

اودا چه دخلای طرف ته اگری اوده حکونه امی دغل اب دساتلونه مخکې به ایز ستاسو مدد

لَا تَخْشَوْنَ ۚ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ قَبِلَ

انه کوی شی - اوتاسو دخلای د حکون نور علی جایسته حکو نو تا بعد ازی آری مدینه مخکې به تاسو

أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۚ أَنْ تَقُولُ نَحْنُ

یکم عذاب را هی اوستاسو اود خپل دوی کمر وای چه امنوسو

يَحْسِرُ عَلَىٰ مَا فَرَّطَتْ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَازْكُنْتُ مِنَ السَّاحِرِينَ ۝

کو تاجی باندے کہہ چہ ما د خدائی پہ جناب ککریدہ اوماہہ کو خندال

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ۝ أَوْ تَقُولَ

یا جو کہیں دای چہ کہ اللہ مانتہ ہدایت کرے دے نوخہ ہر دم دیوہہ کادونہ شوے و م۔ یا جو کہ پکین

حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝

عذاب اویخی نو داسے یہ دای چہ ارمان و بیاد نیا تہ تلہ اشوے ا نوخہ ہر دیکو کادونہ اگر لحم۔

بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَلَا تُبَدِّهِنَّ وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝

اوپے شک ستاسخہ نما الیو نہ راغلی و ف۔ نو تادادہ و غنی کرے و و اتا تکبر کرے و و اوپہ کافرانو کینی شامل دے

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَيَّ اللَّهُ وَجْوهَهُمْ مَّسْوُودَةٌ ۝

اوتہ یہ د قیامت پہ رو غدی خلقو بخونہ توں اوینے۔ چاچہ پہ خدائی ددوغ قرطی و و الیادری تکبر کو تو کو تکریدہ

أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ۝ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا

پہ دوزخ کہیں نہ دے۔ اوخو کہ پہ چہ بچ کیدہ خدائی ہر دے مخلوق پہ

بِمَقَازِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ

کامیابی سہہ خلاصہ دسکی نہ ہر دیتہ تکلیف اوسی اونہ یہ تمجین دے۔ خاص خدا نے دھرمیز پیدا کو کین

وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝

دے۔ او خاص دے دھرمیز حفاظت کو کین دے۔ ددہ پہ اختیار کین سخی د آسمانوف او نہ کے دے

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝

اوخو کہ چہ اللہ الیونہ نہ منی دے دی دیکہ لوہہ عسارہ کین دے۔

«اسراف» دمال دیوہہ نیا تہ لکخت تہ واپی۔ بیا ہر ہر کارچہ بدل نہ اخواورد واپی دیتہ ہم واپی۔

«عِبَادِی» دے عباد نہ مطلب مؤمنان دی۔ نو کو یاد معنی شوہ چہ اے گناہکارو مؤمنانو! اودا
چہ ویرا تہ دیند کی دشرافت پہ وجہ وعلی شئی۔ «تَنُوءُ ط» نا امید ی۔ «مَغْفِرَةٌ» بخندہ اپہ
رحمت «کن دنتہ پرتہ دہ» خدای خپلو گناہکارو بند کا نو تہ خبر و رکوی چہ تاسو حُما دہن رحمت
نہ نہ نا امید کی پوی پہ کوم کنی چہ بخندہ پرتہ دہ ہغہ دہ غفور» صفت لوی چہ د گناہو نو پہ ظاہرا و
پتہ پرتہ اپوی۔ ہغہ چہ اغوار ی نو د دے صفت پہ وجہ گناہو نہ د عملنا مونہ ویرا ن کی۔
اُس سوال دادے چہ د گناہو نو نہ پہ تو یہ بخندہ موقوفہ دہ کہ دا بخندہ مطلق دہ۔ نو د خدای د طرف
نہ گناہکارو تہ خو غیر مُشرک کا نو تہ پہ «عِبَادِی» لفظ سرہ اواز کول و اغوار ی چہ دا ہغہ گناہکارا
چہ تو بہ نے نہ وی اُخٹلی حوٹان د خدای بندہ منی۔ بل دا چہ خدای دہ شہرہ د گناہو نو خپل بندہ
وای نو د مالک شان دادے چہ پہ خپل گناہکار بندہ رحم کی۔ بل دہ تہ وای چہ حُما خدای پی۔
منو نکیہ بندہ! تا کہ حُما پہ گناہو نو کنی اختہ کہ نو د حُما نقصان د اکہ ماتہ ستا پہ گناہ ہیچ نقصان
نہ در سید لے۔ او کہ تہ حُما گناہکارا اکثرے او حُما پہ مخکنی پہ دے اقواس او عاجزی ادریکے چہ
تہ حُما د تھو نہ یریکے او تو بہ اُباسے او تہ پہ دے پویہ شے چہ حُما خدای پہ خپلو تابعدا رو مہربانہ دے
نو حُما تو بہ د ہم قبولہ کی او ماتہ د بخندہ کی نو بس بخندہ بہ دس تہ اُشی۔ حکم چہ رحمت د اللہ ہغہ
صفت دے چہ دہ اُمروہ لویوالے د بل ہیچ صفت نشتہ او ہر کلمہ چہ دہ رحمت پہ نہ تو بہ اُخکو نکی
ہم کیدے شئی نو پہ تو بہ اُخکو نکی بہ خوض ورا اُشی۔ بخندہ د خدای ذاتی خو نہ دہ او د ہغہ ذات
دومروہ لوی دے چہ ہغہ دا قولہ دُنیا پہ خپل رحم پیدا کریدہ ہیچ مخلوق تو دے د دے غوختہ نہ دہ
کپے۔ غوسرہ د دے دانہ دہ معلومہ چہ پہ دے رحمت او غفور صفت کنی بہ دے د تو بہ نہ شوک
راچی حکم ہر کس تہ پکار دی چہ پہ حُما اُیریگی او د دے ہغہ علاج کی۔ پہ کم کنی چہ یقینی بخندہ
حاصل پوی او ہغہ داسے چہ۔ «وَآیْنِیْؤُا اِلَیْ رَبِّکُمْ وَاسْلَمُوْا اِلَیْهِ مِنْ قَبْلِ اَنْ یَّاتِیَکُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُوْنَ»
تاسو خپلو تیر گناہو نو پہ بارہ کنی خیر پہ اخلاص معافی اغوار ی او دسرا تلو نکی وشت د پارہ د فرما دوار
فیصلہ اکری۔ او دادا واپہ فیصلہ د عذاب دسرا تلو نہ مخکنی مخکنی اکری حکم چہ بیابہ ستا سو شوک
مد تکار نہ وی۔ بعض حضرا تو د دینہ کافران او گناہکاران مسلمانان د واپہ مواد اخلی حکم
چہ دابن عمر نہ روایت دے چہ د اُیتو نہ پہ داسے او قاتو کنی نازل شوی وڈ چہ عباس بن ابی ربیعہ
او ولید بن الولید۔ او غہ نور و خلقوا سلام را وری وداو بیائے اسلام پر بخودہ۔ نو د خلقو
دا خیال وڈ چہ اُس کہ دی بیامسلما نید اغوار ی نو نہ پہ شئی کیدے حکم چہ دی لوی جرم اکہ

دیند کی دشرافت پہ وجہ وعلی شئی

دیند کی دشرافت پہ وجہ وعلی شئی

دعسے دو حنفی پہ پارہ کنیں ہم دا خیال و چاچہ حضرت حمزہؓ و جلے وئے نو دخلائی
دوے ایٹ پہ نازلید و دی ہم حوصلہ اُشوہ او مسلمانان شوہ حضرت علیؓ واپی
چہ دایات دھر چاد پارہ دیو د تسلی او د اد دے کہ کناہ اکی او خان بندہ اگنری نو
د خان دیارہ دخلائی و رحمت او غفران صفا تونہ فائده اغشته شی ۔۔ انابت ، رجوع
تہ واپی چہ د کناہو تونہ مخر واره وی ۔ او پہ دے خان شرمندہ اگنری پہ ۔ انابت او توبہ
کنیں دافوق دے چہ پہ انابت کنیں حیادہ ۔ او پہ توبہ کنیں د عذاب نہ ویرہ دہ ۔ او اسلام
دخدائی پہ اطاعت کنیں اخلاص دے ۔ د حیاء نہ دوستو دایقین کول اخلاص دے چہ
دے او واپی چہ حنا خلاصہ پہ صرف دخلائی پہ فضل کیبوی حمار جوع ہم دھتہ پہ فضل
اشوہ ۔ بندہ ہلہ توبہ اُخکے شی چہ اللہ اغواری چہ دے د توبہ اباسی ۔ اے اللہ تہ محمود
دیارہ د انابت ۔ د توبہ ۔ او دا خلاص فیصلہ کنیں مونہ خان تہ ہیڈ نہ شو کولے د امین ۔
مخکنیں دیتہ د تلہ دیارہ دیو خاص کتاب پہ وینا د عمل ہدایت کیبوی حہ ۔ وَاَتِيحُوا اَحْسَنَ
مَا اَمْرًا لَّيْكُمْ مِنْكُمْ تَرِيكُمْ ۔ تاسو بہ مخکنیں دھتہ قرآن چہ بہترین کتاب دے او خالص دخلائی
د طرف نہ نازل شویدے تابعداری کوی ۔ پہ دہ کنیں د دوار و جہا نو د خیر کتلو طریقہ نو
شویدی د او دیتہ پہ دے عمل د پورہ پسے پاتے کید و وینا کیبوی مچہ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَكُمْ
الْعَذَابُ بَغْتَةً ۔ مادی کوی چہ د عذاب دے اتلونہ مخکنیں پہ قرآن دیو دیر عمل اکی حکہ
چہ دے عذاب و بہت معلوم نہ وی دے بہ پہ بے خبری کنیں راجی ۔ نو تاسو بہ دے
عذاب نہ دخلاصید و پہ پچل نہ پو ہیوی ۔ مخکنیں دیتہ ویلے شی چہ دا دخلائی و قرآن
تابعداری مخکنیں اُکری حکہ چہ شوک چہ د قرآن تابعداری اُنہ کی نو دی بہ دا چہ
وی دَاَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يٰ حَسْرَتِي ۔ اے افسوسو نو راسی ۔ تہ کورہ جنتونہ رہا نہ پاتے شو او
دو نہ خونو تہ داخل شو ۔ عَلٰی مَا قَرَّبْتُ بِيَ جَنَّتِ اللّٰهُ ۔ او دا حکہ چہ ما دخلائی پہ تابعداری
کنیں کے کریدے د ماد د نیا پہ جوئد کنیں دخلائی او پہ خان شہ حق نہ کانونہ ۔ او خہ دہ
مَسْتُ وَّم چہ ۔ وَاِنْ كُنْتُ لَيِّنًا لَّسَاجِدٌ ۔ مایہ دین پورے توبہ کولے او دعسے دینداران
بہ رہا تہ سپیک سپور بشکاردیدہ ۔ دوی یلہ چہ بہ داوی ۔ اَوْ تَقُولُ لَوْ اَنَّ اللّٰهَ هَدَانِيْ لَكُنْتُ
مِنَ الْمُتَّقِيْنَ ۔ چہ کہ دخلائی داتہ پہ دنیا کنیں ہدایت کرے دے نو خہ بہ د متقیان تونہ کوریدے و
کمر بہ داسے واپی ۔ اَوْ تَقُولُ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ اَنَّ لِيَ كَوْفًا ۔ دی چہ عذاب او دینی نو بیاب

۱
وَمَا تَنْبَأُكَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ شَٰخِصًا
۱۰۰

وَمَا يَكْفُرُ بِهِ إِلَّا الْأَقَلُّ مِنَ النَّاسِ وَمَا يَكْفُرُ بِهِ إِلَّا الْأَقَلُّ مِنَ النَّاسِ

وَمَا يَكْفُرُ بِهِ إِلَّا الْأَقَلُّ مِنَ النَّاسِ وَمَا يَكْفُرُ بِهِ إِلَّا الْأَقَلُّ مِنَ النَّاسِ

واپی چه ارمان دے کہ خہ بیاد نیاتہ بوتلے شم نوخہ بہ ۔ فَا كُوْنْ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ۔ دنیكو كاه
 نہ بہ اگرنہ ۳۲۔ دے چفو خدا ای جواب ورکوی ۔ بَلَىٰ قَدْ جَاءَكَ لَآئِقِي فَاكُنْ مِنَ الْمُنْذِرِيْنَ ۔ ہما و استلبر
تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۔ کافران چہ متقیان نوجنت تہ تلہ اویفی اوخان پر عناب کن اویفی نوذ
 بہ داچخہ وہی چہ کہ خدا ای مونو تہ صلا یت کرے دے نو مونو بہ ہم متقیان شوی وکے ۔ او چہ
 او چہ عناب اسکی نو بیابہ داچخہ وہی چہ ارمان د دنیا تہ بیالای چہ نیکان شوے اگویا
 دی بہ پویہ شی چہ مونو تہ چہ ہوخہ ہاپیخ شو نوذ ادخیل کفر او شرک پر وجہ ہاپیخ شوہ شکل
 دی بہ دنیا تہ بیر تہ ہا تلہ غواری ۔ خدا ای دیتہ واپی چہ ماخو ستاسو دھدا ایت دیارہ پیغبرا
 او کتا یونہ در لیکلی وکے ۔ خوتا سو خان ددی دمنلو نہ لوئی اگانوہ او بہ دے موکفر اگر خدای خوتا سو
 ہدایت در کول غوختہ خوتا سو آنہ غوختہ ۔ اورا چاچہ دامشروکان بے لارے کوی وکے دھنی بہ
 دا حال وی چہ ۔ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا أَصْفَىٰ ۔ دیتہ بہ دخیل کراہی
 اود نور و دکراہ کولو بہ وجہ دمرہ سخت عناب اس سیدی چہ دی بخونہ بہ یقیناً تو راشی بہ یاہ
 پہ دی دخیل جہالت کفر او سرکشی داسے تیرے راشی چہ تو رہی بہ معلومید اود دی دے
 حال لیدہ بہ ہر لید و نکیش کولے شی ۔ دے بد علو مشرکانو کافرانو ذآخرے فیصلہ بہ بارہ کنی
 وینا کیوی چہ دی بہ یوائے پہ تو رہی پرے خودے شی بلکہ ۔ الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِيْنَ ۔
 ایاد و ناخ دے قسم غت نظر و دیارہ داسید و خانے نہ دے ۔ دی ۔ اود دی بالمقابل دنیکانو بہ
 داحال وی چہ کویتقی اللہ الذین اتقوا بمقامہم لا یمسہم السوء ولا ہم یحزنون ۔ اوخو کہ دخلے
 نہ یریدہ خدا ای بہ دیتہ دکتے سورہ خلاصہ وری اودیتہ بہ ہیش قسم تکلیف او غم آنہ رسی ۔ اتَّقُوا اللَّهَ ۔
 اود لویو کناہو نو نہ چہ پر شی نور امتقی دے ۔ او چہ دور و کناہو نو نہ ہم پر شی نوذ اکامل متقی دے
 د مشرکانو بہ در و غو کینی داغت دساوغ دی چہ دخلے دیارہ خوے او شخہ منی ۔ اود خدا کے دکار
 خانے دیارہ واکدان جو رہ وی ۔ مخکنی دخلی لوی اود ثواب او عناب پہ تائید کنی فرمائی چہ
اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۔ خاص اللہ دھو خیز پیدا کو نکیش دے ۔ او خاص ہخہ د
 ہر خیز حفاظت کو نکیش دے ۔ ہر کلہ چہ اللہ دھو خیز پیدا کو نکیش دے ۔ نو بیاد دہ خوے او ہیش
 کلہ شوک کیدے شی ۔ دغسہ خلای دخیل کارخانہ عالم پینپلہ حفاظت کوی ۔ بہ دیکنی ددہ
 چاتہ حاجت نشتر چہ خیل کار پہ دی تقسیم کی اودیتہ اختیار و نہ وری ۔ د ادخلای واپی ۔
لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۔ ددہ دیارہ داسما نو نو اودن مکے دھو قسم کار و نو اختیار دے ۔ ہر قسم

تدبیر صرف یکی یو اے دخلائی دپارہ دے ۔ داد دخلائی لوی اودھو قسم حفاظت اختیار
 مؤمنان صرف دخلائی دپارہ مئی ۔ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ أُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ ۔ اودھو چا
 چہ دخلائی دمنوڈہ انکار کہ نوددی دنیاہم دحیرانی نہ کہ دہ دوچے دغیراللہ غلامی کوی ۔ د
 مخلوق مین اختیار نہ وی اودے ورتہ بیکرخلہ ناست وی ددہ نہ سوالو نہ کوی ۔ اوپہ اخوت کنی
 بہم پہ ابدی عذاب کنی گرفتاری وی ۔ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُتَوَقِّينَ يَا اَيُّهَا اللَّهُ
 لَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ۔ امین

قُلْ اَغْيَرِ اللَّهُ تَامُرُوْنِيْ اَعْبَادِيْهَا الْجَاهِلُوْنَ وَلَقَدْ اَوْحٰی

تورہ خوبہ نبی! اولیہ اے نا پوہو انا سو بیامہ مادغیراللہ بند کی تہ راہی ۔ اویقیناً

اِلَيْكَ وَاِلَى الدِّیْنِ مِنْ قَبْلِكَ لَیْنُ اَشْرَکْتَ لَیْحَبَطَنَّ عَمَلُكَ وَ

تاتہ اوستانہ مٹکنو پیغمبرانوہ داوحی شوے وہ ۔ چاہے عام مضابطہ کہ تاشرک کہ نوسناغل بہ تبارہ شی

لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ بَلِ اللّٰهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ

اودھو چا غنا پہ خسارہ کنی پر یوے ۔ بلکہ واللہ عبادت کوہ اوشکرکنار آسینہ

وَمَا قَدْ رَوٰ اللّٰهُ حَقَّ قَدْرِہٖ وَالْاَرْضُ جَمِیْعًا قَبْضَتُهُ یَوْمَ الْقِیَمَةِ

اودے خلقتو دخلائی دلو یعنی حق قدرہ کہ کم چہ پکارو و ۔ حال دادے چہ بولہ زمکہ بہ دقیقہ چہ رومدودہ چہ

وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِیٰتٌ بَیْمِیْنِہٖ سُبْحٰنَہٗ وَتَعَالٰی عَمَّا یُشْرَکُوْنَ وَیَفْعَلْ

اوقول آسمانوہ بہ ددہ بہ غی لاس کنی نفختی وی ۔ دخالائی پاک اولوی دے ددی دشریکانوہ اوپہ

فَالصُّوْرُ فَصِیْقٌ مِّنْ فِی السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِی الْاَرْضِ اَلَا مَرْسٰلُ اللّٰهِ

کھپلی کنی بہ پکڑھل اشی نو د بولو آسمانی اودرک دمنلوقات بہ موش لاشی مگر جو کہ خدا ادا انوار

ثُمَّ نَفْخُ فِیْہِ اُخْرٰی وَاِذَا ہُمْ قِیَامٌ یَّظْهَرُوْنَ وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ

بیامہ دیکھنی دپارہ پکڑھل اشی نو یکدم بہ قول خلق ادریکی کوری بہ ۔ اونا مگر بہ چہ خدا اپنی

كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَلِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ۝

دعنا اب فیصلہ پر کا فوانو پورہ شوکلا دیتے پر اوپل شی چہ دوزخ دروازہ داخل شی پر دیکھن ہر ہمیشہ

فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ۝ وَسَيُقَالُ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ اَلِیٰ

یہ ہیں متکبران انو خلقو تکرورہ ناکارہ دہ او خدا ای نہ پیر یقین ونگی بہ دجنت طرف تہ پر عزت

الْجَنَّةِ زَمْرًا حَتَّىٰ اِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا

روان کرے شی تودے چہ دی جنت تہ ارسى اودیتہ دروازے کھلے شی اود پشہ بہ دجنت ملائکہ کو پراشی

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طَبْتُمْ فَاَدْخُلُوهَا خَالِدِينَ ۝ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ

پہ تاسو سلام وی مژے کوی بہ جنت کنی دہمیشہ دپارہ داخل شی جنتیان بہ واپی چہ دے خدا ای دپارہ شکر ہے

صَدَقْنَا وَعَدَهُ ۝ وَاَوْرَثْنَا الْاَرْضَ نَتَبَوَّاءُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ

چہ خیالہ و علفے سا سرہ پورہ کرہ اوموئے دے جنت وارثان کرہ موئے بہ جنت کنی موحاے چہ غوار اوسیدے شو

فَنِعْمَ اَجْرُ الْعَمَلِیْنَ ۝ وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِیْنَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ

مطلب دادے چہ دنیا کا نو دپارہ خد بلکہ اوتہ ملائکہ دعرش نہ چاہیہ کیہ اچو کنی اوینے چہ دخیل

یَسْبَحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ ۝

رب پائی اوشا کاے بہ واپی اود تولو خلقو بہ میو کنی بہ حق فیصلہ اشی اوداہ اوپل شی چہ نوے شاکاے دعالودے پارہ

دحق نہ دانکار کونکو کا فوانو انجام خوے شی چہ دی بہ لکہ دحناوس واری کوی مخکنی بہ نہ حی

اود شاد طرف نہ بہ پر زور نہ وھلو تکرورہ دجھنم طرف تہ اشرے شی لکہ بہ بل حائے کبریا کو

راغلے دے چہ دے معنی دقرے دی بہ بل حائے راحی و تحشر ہم یوم القیمۃ علی وجوہهم دی بہ

پہ مخونورا خک شی دی بہ رائدہ کو ٹکیان اوکانہ وی دی چہ بہ دے حالت کنی دوزخ دروازہ

تہ ادرسی تود دوزخ ہمیشہ بندہ دروازہ بہ ورتہ پراستے شی باوردے دروازے شوکیدارے د ملائکہ بہ ورتہ ملائکہ خبرے شروع کی اودھنی پہ زہرہ کنی بہ رحم دسورہ نہ دی چہ کنے ددی دے شوکید لو مخونو او جبرائیل کولاتہ اگوری اود ملائکہ وادری بہ دی بہ ورتہ واپی چہ خہ بل جنت تاسو تہ ستاسو دقسم نہ ستاسو سورہ ناست الار پیغمبران نہ وورگی

بسم اللہ الرحمن الرحیم

۱۵- دکان فوانو انجیری انجالیہ

چہ تاسو پہ خپله تسلي کړې وئ. تاسو به ددی سره ناسته ازاله کړئ و هغی به دهر ته دد
 عنا ابو نونه و خلاصی طے یقے خو لے وئ. دد په باره کښ به ئ د رته خدا پی کلام
 اوره و لے وئ. نودی به اقرار اکی گوا توله خبره شوئ وئ. هغی را باندے خان
 سترے کړئ وئ. و لے مونږ ددی یوه نه وه منلې. مونږ دی په دے خبر و شولې
 و هلی ټکولی وئ. مونږ ډیر بد بختان وئ. مونږ خاسته سره دپوه دحق نه
 گورنیدلی وئ. نودی ملا متیان پس به دیته ددوږ خرد تلو حکم اشی اودی به دد
 نه خبر کړئ شی چه دا ستاسود همیشه کور دے. په تاسو به مرگ نه راغی چه کښ د
 عذاب نه خلاص شی. دا دمره لوی عذاب په تاسود ټکرو په وجه داغ او دحق نه
 انکار ددے سبب اکر نید ه به څه ډیر نا کاره عذاب دے او ډیر عبرت مقام دے
 اے الله مونږ ددے عنا ابو نود خوا اشا او لو غرونه همیشه په امن کښ ا سائے او مونږ
 دگنا هو نود لومے کید و دلته څه اسباب پید کښ چه ددوږ خرد او په لمبو مونږ دگنا هو
 دد ټکو نود لومے کولو حاجت پاتے نه شی. خدا په اکه مونږ دگنا هو نه ډیر زیات دی خو
 ستاد رحمت دسمندر په مقابله کښ هیڅ دی مونږ ستاد رحمت په نوم سوال کوئ ته قبول کښ
 آمین. مؤمنان به په تیزو سوزو سواره کړئ شی چه ند تر نوره جنت ته ور اړی او ملائک
 به دازر شری. ددے مؤمنانو به جلا جلا قسم مو تپے وی. مقربین. ابرار. او دغیر
 خکته نور مؤمنان به خپلو خپلو ځایونو ته د خپلو خپلو دوسره روان وی پیغیان به د
 پیغیانوسره وی. صلی یقین. شهداء. علماء به د خپلو خپلو ټوکو سره خوشاله خوشاله
 تلک کوی تودے چه دصراط نه واوری نو هلته به په یو مقام اوره و لے شی. دغلته به ددی
 دکورنی اولے پیلے واغشته شی. چه څه پاک سات شی نو دجنت و تلو اجازت بفرمه
 اشی. دد سوازه په خوا کښ به ټول د داخله دا جازت په انتظار کښ وی. په دیکې
 به خوب نبی صلی الله علیه وسلم دجنت د سوازه ا ټکوی دجنت درواڼی به ټپوس اکی چه
 نه څوک ئی نو خوب نبی صلی الله علیه وسلم به ورته خپل نوم واخلی. دد به ورته هم
 دغه او پی چه دجنت درو می دا خلیل و نکو مخونه به دشوار لسم سپوگه هسے پر قیبر
 ټکا نری. قنرونه. واره اولوی یول به ئ نه وی ددی داسید و مقامات به د خوشبو
 نه معطر وی. ددی دهر یو به داسے دوه بیبیاں وی چه د پند او په ټوک کښ به ددی نلی ټکا

حسد او بغض بہ دسورہ نہ وی۔ دیتولو جنتیانوزرونہ بہ دیوزرہ ہے وی۔ سحر او ماہنام بہ
 دالہ پہ شناصفت کنن تیرہ وی۔ درویم دلے مخونہ بہ دستور ہے پریقین وی۔ درے
 مقام کہ ہر غومرہ تعریف مخونہ دیوہ دیارہ اگرے شی حقیقت نے نہ معلوم پیری ددنیا
 خیزونہ دجنت رخائشت سورہ ہیتر قسم نسبت نہ لری۔ پہ احادیث کنن دجنت پہ بارہ کنن
 دیر احادیث راغیلدی۔ دیت بہ اول اول دجنت ملائک سلامونہ کوی۔ مبارکبادی بہ ورکی
 اودی بہ نے خیلو خیلو خایونو نہ رسوی گویا کوربانہ میلونہ دجنت پہ مانروکنن خیل خیل
 بنکے پہ فتنہ کوی۔ وی چہ خیلو خایونو نہ ارسوی نو دھے خاکے مخلوق بہ ددی استقبال
 نہ راشی اوددی نہ بہ نہ ارسیدی قربانیدی دی بہ ددی پہ پخیوراعلی کنن دیوبل نہ فحکنن
 کیوری جنتیان دناور وختود کو تگواسید ونکی پخیلہ خیل کارونہ کونکی چہ داعظیم الشان
 آبادی اوداھر قسم خادمان داخوشالی اوینی نو دی بہ ور تہ حیران دریان شی۔ دی بہ
 کلہ خان تہ کوری کلہ بہ د خدائی دے فضلونو تہ کوری اوکے حالت کنن بہ دخلائے شکیم
 اداکوی۔ اودی بہ واپی چہ حمدے مقاماتو تہ کلمہ رسیدے شوم داھر خہ دخلای پہ ہلایت
 اوفضل اُشوب دخلای خیلہ وعدہ پورہ کوی۔ او خدائی مونہ تہ داسے زمکہ را کرہ چہ مونہ بہ
 پکنی ہر خاکے چہ اغوار و ناست الاریو۔ مخونہ دلہ غوندے عملونوے دیرہ خہ بدلہ را کرہ
 ددے خدای دیارہ پہ لکھونو شکرونہ دی۔ اے اللہ تہ پہ مونہ دافضلونہ کنن او مونہ تہ او مخونہ
 عمل تہ نہ کورے اود خیل فضل پہ صفت موجنتیان کنن آمین

دقیامت پہ روح بہ چہ دانصاف فیصلہ اُشی او ہر شوک خیلو خیلو خایونو تہ ارسولے شی نو پہ دے
 ویت کنن بہ فرختہ دعوش نہ چاپیرہ دالہ پہ حمد و ثناء و سبحان اللہ کنن مشغولے وی اود
 خدائی پہ تکبیر ونو بہ چنے وہی۔ درے کامل انصاف اود پورہ رحم د فیصلو اثر بہ پہ قول
 کائنات عالم داسے اُشی چہ ذرہ ذرہ بہ د خدای پہ شناصفت گویا شی او قول بہ د الحمد للہ
 وظیفہ کوی۔ د خدائی دیارہ ددنیا پہ ابتدا او انتہا د واروکنن حمدونہ دی۔ دخلائی واپی۔
 الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ۔ او پہ انتہا کنن بیان کیوری۔ چہ وَفِيهِ يَتَخِفُّ الْمُؤْمِنُونَ
 وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ۔ الحمد للہ چہ نن د خدائی پہ فضل و کرم سورہ زمر خلاص شدہ

وَمَا كُنْ مِنْ مُّكَوِّنَاتِ
 خَمْسِ آيَةٍ وَسَبْعِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

المؤمن و
 سورۃ ویکتہ

۱۰۰
 دوق
 پہ
 ملا

حَمَّ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝ غَافِرِ الذَّنْبِ

حَمَّ کتاب نازل کرے شوبہ سے دھنے اللہ و طرف نہ چہ زبردست اودھر غیظ علم لرونکشی دے۔ و کناہ بخونکشی دے

وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ ۝ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

اود توبے قبلو کبھی دے۔ سختہ سزا او کو کبھی دے۔ د قدرت خاوند دے دودہ نہ سوا حوک دعیا لرونکشی

إِلَى الْمَصِيرِ ۚ مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا

دودہ منکر لرونکشی کبھی دے۔ د خدا ای پیر تون کبھی جگر نہ کوی۔ مگر هف خلق چہ کافران دی۔ پس تا دودہ

يَعْرُوكَ تَقْلِبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ۚ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ

کافرانو پیر خاریو کبھی کبھی دے۔ پیر شک کبھی اندہ غور کوی۔ داد و غن کولو عادت دوزخ د قوم اودہ نہ درو ستو قومونو هم دوز

مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادِلُوا

اود یو امت د خیل پیر دنیو لو۔ ارادہ کرے وہ۔ اود نا حقو

بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۚ

جگہ دے دے دے حق باطل کی۔ لوماری انیو۔ نو خا و طرف نہ سرنو سزا آخو دے

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۚ

لوم دغه دنگ ستا د پروردگار دا وینا۔ پیر کافر انو ثابت دے۔ چہ دی بہ دوزخیان وی

الَّذِينَ يَخْلُونِ بِالْعَرَشِ وَمِنْ حَوْلِهِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ

د عرش هف اچو کبھی فر شے۔ اوکے چہ دودہ نہ چاپیر دے۔ دی د خدا ای پاک واپی سوا د شان د ربینہ او پیر ایمانو

بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَسِعَتْ كُلُّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا

اود ایمان دا دودہ پیرا بخشنه غواری۔ چہ جمنو پالونیکه۔ ستا رحمت او علم پیر شیز شامل دے۔

وقف الامم
وقف النبوة
عليه وسلم

فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

پس تہ بعض تو بہ اٹھو نہ کہ معافی آگئی کہ چہ ستاپہ لارہ تلہ کوی اودنی ددو زخ و عذابہ نہ بچہ کیں !

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ لَهُمْ وَمَنْ صَلَّاهُ مِنْ

اے خدایہ پروردہ اودی دھیمہ شگوری بہ جنت تو کنی داخل کنی دگوچہ تا ورمہ و عداہ کریدہ اودنی لا یتقان

أَبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتهمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَقِهِمْ

پلارن او بیبیان اودنی اولاد بے شکہ تہ فزبردست حکمت خاوندے اودنی دنگل شو

السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

تکلیف نو نہ بچہ کیں ! او مغفوک چہ تہ دقامت دروغ دتکلیف نہ بچہ کیں ! نو تا پردہ مہربانی الہیہ اودا لویہ کتہ دہ

پہ دے بقول سورۃ کنی درے مضمون نہ دی اول توحید ساو پہ دلائل اود دے دمنلو حکم اود شریک نہ منع اود توحید دمنلو تو تعریف اودیتہ زیری د دوم دحق بہ مقابلہ کنی جھگڑہ کوئی حق توحید اورسات دے دے مجادلیں د پارہ کدہ دنیوی عذاب ہلاکت وینا او کدہ د آخرت د عذاب خبر در تم خود نبی صلی اللہ علیہ وسلم تہ تسلی و رکول اود دے بہ ثبوت کنی د فرعون اود موسیٰ علی نبینا وعلیہ الصلوٰۃ والسلام قصہ بیانول اود نور و پیغمبرانو مجملہ قصہ کوں پہ دے ایتو نو کنی اول د قرآن شریف حقیقت خوے شی چہ د قرآن د داسے اللہ د طرف نہ نازل شویدے چہ د غفرا صفات دی :- غالب دے ہیتر شوک پہ دہ زورہ ورنہ نشتبہ دہرور وکی اولوی نہ خبر دے د گناہو نو بخون کنی دے د تو بے قبلو نکبی د سختہ سزاور کو نکبی د قدرت خاوند دے د اود غہ صفات دی چہ داد دہ نہ سواپہ بل چاکبی نشتبہ حکم د معبود والی قابلیت صرف پہ اللہ کنی دے :- اود د نیا قول مخلوق بہ آخر کار د خدائی پہ مخکن پلشی کوی او غہ بہ ورلہ جزا سزا و رکوی د اود قرآن شریف اودادے اللہ تعالیٰ نو پکار خود او وچہ بندہ دے قرآن شریف تہ گو دے مائے کرے دے او ہم نے د اللہ دیو یوحکم تلاش کوئے او هر و بشت د دہ د احکامو پہ منلو کنی ارم دے وے کہ د قرآن منو کنی اود توحید یقین لرونکی شتبہ نو د قرآن پہ ایتو نو کنی جھگڑہ کوئی ہم شتبہ چہ د قرآن پہ ایتو نو کنی قسم قسم اعتراضو نہ پیدا کوی :- گویا کہ دحق تا بعد ارشتہ

۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

نود دے مخالف ہم شتہ اس پکار خود اوچہ دحق مخالفینو تہ ذرا تر ذرا سزا و کور
شوے وے خدائی واپی چہ دا خما قانون نہ دے بہ کہ دحق تا بعد ارد دنیا پہ چوند کین
پہ امن اوسی او خیل تجار تو نہ او سفر و نہ کوی نود غسہ بہ دحق مخالف ہم پہ خار و نو
کین کرچی را کرچی اوخہ پہ امن بہ خیل سودا گیری کوی ددینہ دانتیجہ نہ وی اخک پکار چہ
کند دی دسزانہ میج دی بہ پدی بہ سزا پہ خیل و بنت راجی او ددے پہ ثبوت کین خود نی
صلی اللہ علیہ وسلم او تود و تو لود دحق تا بعد ارد و تہ نوح علی نبینا و علیہ الصلوٰۃ والسلام او
دغسہ د نور پیغمبران و قومو نو ذکر کیوی بہ لکہ عادیان او ثمودیان شو بہ چہ دی خیل
خیل پیغمبر نہ و وعتل او ددی سرہ نے جھکے کرے وے بہ تودے چہ دی دخیلو پیغمبران
دلیو لو او و جوار دے کرے وے او دی بہ دخیلو پیغمبران سرہ داسے جھکے کوے چہ
پہ دے بہ دی حق رکول غوختہ ددی دپارہ چہ کم مہلت و وچہ ہغم و بنت خلاص شدہ
نودیتہ داسے سزا و کرے شوہ چہ دمکے قریش و دھی و ران اویرے دشام او دین بہ
سفر و کین لیدل وے محکمی خدائی خیل یو قانون بیانوی چہ دغہ خما قانون دے چہ
شمہ مدہ شہ خلق دحق مخالفت کوی او دا مخالفین خہ مارہ دولتمن او رعزت خاوندان
خوچہ دغہ مخالفت نے آخری حد تہ اُرسی نودی بیاتباہ او بر باد شہ ماویاے د دنیا پہ دے
قدرے ہلاکت دی نہ خلاصی دی بہ بلکہ ددی ابدی سزا پہ آخرت کین ددورخ او روی
داہر شہ دخیو نبی صلی اللہ علیہ وسلم دتسلی دپارہ بیان شو چہ ددے قانون دلائل بہ
شمہ مدہ دمکے قریش خیل مخالفتو نہ کی خواخوکار بہ دی تباہ او بر باد شہ لکہ چہ دبداد
دمکے پہ غزا کانو کین الیک شو بہ باقی دتوحید او رسالت دمنو نکو حال خود دے چہ ددی بہ
ایمانداری دعرش دخوا شاملانکے پہ خان میں کرے بہ مؤمنان او و خبر نہ دی او ہنی پرہ دی
دپارہ پہ دعا کانو کین لکیدی دی بہ دیر پہ ادب سرہ دخدائی نہ داسوالو نہ کوی چہ اسے
دھر قسم عیبو نو نہ پاکہ اللہ او دھر قسم کمالی صفتو نو خاوندہ اللہ! اچون پہ تالیمان دے
سونک چہ مؤمنان پہ تاپہ غیبو ایمان را وریدے دغسہ مونہ ہم تہ نہ لیدے او یہ تالیمان
نادر و مونہ دزمکے د مؤمنان دپارہ دپختن سوال کو بہ دی واپی رہہ! تہ دیر دوی او عام رحم
مالک نے او ستاعلم پہ ہر خیز احاطہ کویدہ بہ نو ستاد ارحم بہ مؤمنان ہم خا مخاوی او
ددی ایمان داری بہ ستاپہ علم کین وی بہ رہہ اکو مؤمنان چہ دشوک نہ توبہ اخکے او تہ

۱۰۱-۱۰۲ دخیو خاوندان ددور ستان ملانک سوال نہ

یوا منل او ددین په نیخه لاس وان شو، دی ددو زخردن اب نه پچ کبی! گناهونه چه اېغلشی
 نو عن اب به هم نه وی، او خدا یه ا دی بیاد همیشگی جنتو ته بوځی، دکو چه تادی سوه
 دپیغبران په واسطه وغل کړیده، او ددی مور پلاس او بیبیان او اولاد کم چه دجنت بل
 دی، اگر چه ددے مؤمنان امره صالحان نه وی دی هم په جنت کبی داخل کبی بے شکه مته
 زبردست د حکمت خاوندی، ته په دیو چه بخنه کولے شه او هر چاته ددی مناسب موته
 ورکولے شه، او خدا یه ا دی د قیامت دروځی د هر قسم تکلیفونو نه اکره هغه د جهم د عن اب نه
 کم دی پچ کبی، لکه د قیامت دمیدان پر پشانی شوه، ددے وړولو یو عن ابونو او پریشانو نه
 چه ته شوک، پچ کبی نو د اتا په دی دیره مهربانی اکره، اودا بخنه او د عن ابونو نه پچ کیده
 لویه کامیابی ده، نور به ته ددینه مؤمنان محروم نه کبی!، خوب نبی صلی الله علیه وسلم ته
 تسلی ودرکړے شوه چه ستا اوستاد امتیانو که کافران دشمنان شی نو پیر و امکو، ستاسو
 دوستی خود عرش د ملائکو سره پیدا شوه، او د هغی دوستی د کافرانو دوستی نه دیره نه
 ده نو تاسو ددی په دشمنی هیڅ پروامه لری، اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الْمُتَّقِينَ الَّذِينَ يَسْتَغْفِرُونَ
 لَنَا مَا لَا يَكُنَّا الْعَرَفَ وَمَنْ حَوْلَهُ آمِينَ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُوا لِلَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مُّحَمَّدٍ أَنْفُسُكُمْ أَذْهَبَتْ

بے شکه شوک چه کافران شودیته، اواز اکرے شی چه ستا سوچه نن ځان بد گاشی ستاسو دوست کوکے نه و خدا ی کوکړه زیاده

عَوَزَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَثْنَتَيْنِ وَأَجَبْتَنَا

په که هری کبی به چه تاخو د ایمان بلنه ا شوه، نو تاسو به کفر کوو، دا خلق به اوابی چه جوته دیر، تا موته دوه کتاره

أَثْنَتَيْنِ فَأَعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ذَلِكُمْ

مړه کړو او دوه کتاره د پوندی کوو د پيس موته په خپلو گناهونو اقرار کوو، نو ایا ددو څه لاس شته ه ددے و چه د اوه چه

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْعُوا إِلَى اللَّهِ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرِكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ

یوا ۚ د الله نو ۲ به دا شته شه نو تاسو به اقرار کوو، اکره ده سوه به څوک شریک کوکے شو نو تاسو به منل، نو دایم

لِلَّهِ الْحُكْمُ الْكَبِيرُ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ

د هغه د الله ده چه د حق لای لوړی شاونی، هم دغه الله ده چه تاسو ته خپل حق څی او ستا سودا و د آسمان

نفسو تو تا بعد از او نو دوزخ تہی را سؤلوی دی تہ بہ پہ دیو چہ داخل نفسونہ دیو سپیک سپور
 بشکارہ شئی تودے چہ دی بہ دقارہ پہ خپلو کو تو چکو نہ لکوی بہ دے حالت کن بہ دیتہ یو
 اواز را شئی چہ دانن چہ تا سود خپلو بد کارو نفسو نو نہ ککہ کوی بہ دہنہ بہ زیاتہ خلای
 ستا سود نفسو نو نہ پہ دنیا کن ککہ کولہ اودا خلک چہ خدا ی ستا سو پہ نفسو نو پیغبرانو
 پہ بلنہ پابندی لکولہ او تا سو تہ دایمان دعوت در کید مے شہ نو تا سو پیغبرانو داد دعوت
 نہ مانہ اودا مخالفت درلہ خوند درکا و و کافران چہ د او اوری نوری بہ د خدا ی یو قسم
 تعریف شروع کی دی بہ او اپی چہ جو منہ رہہ مونہ پس مرکیزی چون نہ مانہ او خلک پہ کفر
 شرک او ہر قسم گناہو نو کو لوزرہ و روہ اُس مونہ بہ خپلم غلطی معلومہ شوہ خلک چہ
 مونہ پہ خپلو ستر کو الیدہ چہ تا سو مونہ دوہ کد ارہ مرہ کروہ یو د پیدا ایش نہ شکنجہ
 بل کد ارہ د دنیا چون دون نہ روستو اودوہ کد ارہ د چون دی کروہ یو د دنیا
 چون دون او بل د آخرت چون دون بہ دے خلور وارو حال تو کن دی د خلور م نہ
 انکار کا و و او ہنہ دی الیدہ نو خلک دی واپی چہ مونہ پیخلم غلطی اُس قایل شو
 کافرانو د خپلم غلطی اقوار خلک اگر چہ دی یو خپلم د دنیا مرگ الیدہ او بیائے د قبر چون
 او بیامرگ الیدہ او بیائے قیامتی چون الیدہ نو دوہ مرگہ او دوہ چون و نو نہ
 الیدہ دی د قبر چون او مرگ او بیام قیامتی چون نہ انکار کا و و نو دے پہ لید وے
 اقوار اگر د دیتہ د قبر چون او مرگ ثابت شہ اُس دی سوال کوی چہ خدا یہ نو اُس
 بہ جو منہ بیاد تیا تہ د تلوشہ شکل پیدا شئی چہ مونہ دے خپلم غلطی خدا زالہ کو
 خدا ی بہ دیتہ جواب ولکی چہ ستا سود دوزخ نہ دو تو ہیخ شکل نہ شئی کید مے
 تا سو بہ ہمیشہ پہ دوزخ کن یئی اود دے وجہ دادہ چہ تا سو تہ بہ چہ دیو خدا ی پہ
 بارہ کن بلنہ در کپے شوہ نو تا سو بہ دینہ انکار کہ او تو خدا ی سرہ بہ شوک شو یکان
 بیان شو نو تا سو بہ امنل پہ دیو چہ دے لوی ظلم د پارہ اللہ د فیصلہ اگر چہ دیرعالیشان
 اود لوئے مرتبہ خاوند دے سرنل چہ ستا سو جو م لوی و و دے دے لوی جو م لویہ ستا
 لوی خدا ی مقررہ کرہ گویا د دوزخیا نو سوال قبول نہ شہ استغفر اللہ العظیم الذی لا الہ
 الا هو د داسے خدا ی سرہ شوک شریک جو رہ ول چہ دے اللہ د قدرت مخے بشکارہ کرہ
 او پہ دے خلاقو تہ د فکر موقع و کرہ چہ دی دے قدرت خاوند یکی یو اللہ امنی بہ

دعویٰ قادر اللہ دے چہ د آسمان نہ ستاسو د زمکہ نہ درن قونو پیدالکود پارہ بارانہ ویرہ وی۔
 بل شوک پہ دے قادر نہ دی۔ وے ریشتیا خبرہ دادہ چہ درے قسم قدرتی مخونہ ہنہ شوک
 فائدہ اخلی شوک چہ د خدائی طرف نہ د گونید وادادہ کوی۔ حکم چہ د ہر کار شروع
 پیرادہ کیپوی د ارادے نہ پس فکر پیداشی اور فکر نہ پس حق تر رسائی اشی۔ خدائی
 واپی چہ ہر کہ پہ تو حید دلائل قائم شو نو تا سو خلق کفر او شرک پر یگدی ار خالص یو
 خدائی تہ پچھ او ہی او مسلمانان شی۔ بقی چہ شوک د اکوشش نہ کوی او تو حید نہ منی
 نو پھنی بہ ستاسو د اچھے بدے لکی خوشتا سو درے پروا مکوی حکم چہ ستاسو خود ہنہ!
 اللہ سورہ تعلق پیداشہ چہ ہنہ پچھلہ ہم لوئی دے۔ او چہ چاتہ اغواری ہتی تہ ہم لوئی
 وروکی ہنہ عرش غوندے لوی مخلوق مالک دے۔ ہنہ چہ شوک خویش کی نو ہنہ تہ
 وحی رالیکی۔ او ہنہ تہ حکم کوی چہ تا سو خہاد ا حکمونہ خلقو تہ ارسوئی۔ اودی د قیامت
 دروے نہ چہ پہ دیکن بہ دتول مخلوق ملاقاتو تہ اشی ایرہ وی۔ دی د دینہ خبر کہ چہ
 ددی ہیتر خبرہ د خدائی نہ پتہ نہ دہ پہ دے روخ بہ صوف دیواللہ حکومت وی۔ د دنیا اختیار
 او حکومتونہ بہ ختم شی۔ پہ دے روخ بہ صوف دیواللہ غلبہ وی بل شوک غالب بہ نہ وی۔
 دا اللہ بہ ہر چاتہ ددی د عملو نو انصافی بدلہ وکی اوددی سورہ بہ دیرن حساب اشی۔
 د اقسام حکمونہ کر نور و پیغمبران و کرے شوی و نو خود نبی صلا اللہ علیہ وسلم حکم کیپوی چہ
 تہ ہم خلق د نذہ راتلو کنن قیامتی روے نہ ایرہ وہ۔ پہ دے روخ بہ زیو نہ خلوتہ راشی
 پہ دے روخ بہ د کافرانو ظالمانو ہیتر شوک دوست اونہ داسے سفارشی وی چہ کنہ دی خانقا
 د خدائی د عذاب نہ خلاص کی۔ خدائی د مرہ لوی ذات دے چہ د ہنہ نہ دستر گو غلام پتہ
 نہ دہ۔ اود سینود پتہ ما از و نو نہ ہم خبر دے۔ دے بے حدہ علم پہ وجہ بہ خدای صلیح
 او انصافی فیصلہ اکی۔ دے اللہ نہ علاوہ بہ نور مجبودان د ہیتر فیصلو طاقت نہ لری۔ حکم
 چہ د ہتی علم اولیادہ ناقص وی اود خدای علم او کاتہ بے حدہ دی۔ گو یا د کافرانو ہنہ
 شریکان عاجزان بہ ددی خہ سفارش اُنہ کہے شتی نودی کلمہ شریک والی قابل دی۔
 اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاجْعَلْ اٰخِرَ كَلَامِنَا لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ

اَوَّلُ سِيرٍ وَاٰفِ الْاَرْضِ فَيَنْظُرُ وَاَكَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الدِّينِ كَاُنَا

ایادی پہ زمکہ کنن نہ دی کو زید لی اوداے نہ دی لیللی چہ د دینہ مخک
 د تیر و خلقو انجام

مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارُ فِي الْأَرْضِ فَاخَذَهُمْ

خداوند از پیش از ایشان قوی تر و آثار ایشان در زمین را دیدند پس ایشان را گرفتند

اللَّهُ يَذَّكَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ كَانُوا لَهِمُّ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ

خداوند از یاد ایشان باز می ماند و ایشان را از یاد خداوند آگاه داشتند ۵ زیرا که ایشان را از یاد خداوند آگاه داشتند

كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ

خداوند رسولان را به ایشان می فرستاد تا براهین روشن بیاورند اما کفر کردند پس خداوند ایشان را گرفت زیرا که ایشان را از یاد خداوند آگاه داشتند

قُوَّةٍ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

و قوتی قوی و عذاب شدیدی

دے مشرکانو ته ددی دلیل و په ذریعہ دشوک بد خویشی - چه مشرکانو خودشان اورد
 بین تجارتی سفره کړی دی اوددی هغه پنځه ابادی او قلعه کان ددی د نظر نه تیر شویدی
 د کوڅې څخه په لاتراسه شته دے - د دینه دی اندازہ لکولے چه د دغه څڅو
 مشرکانو اود پیغمبرانو د مخالفین علی او علی فنی طاقتونه د دینه د پیر زیات وؤ دے چه
 دی د خپلو رسولانو نه خلاف اکه نودی دخدای د عذاب په کوفت کښ راغله اوبیا ددی
 سڅه دخدای د عذاب نه د پیر کید و د پاره نه قلعه کافه پکار شوے - او نه نور په پنځه ابادی
 علی فنی مهارتونه د عذاب په بندولو قادر شوے - اوس ددی اود تیر و قومونو یو قسم کناهو
 نه دی - پس دی د پوښه شی چه نه هڅی د طاقتمن خدای د عذاب نه پیر شو او نه به
 دخوږ نبی صلی الله علیه وسلم د زمانه د رسالت او توحید منکران دخدای د عذاب نه پیر شو

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ۝ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

او موښه موسیٰ په ځپلو احکام او ښکاره دلیل سوره فرعون

وَهُامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَّابٌ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ

هامان او قارون ته در لیکل وؤ پس دی او د جادوگر دروغمن دے - پس هو کله موسیٰ د حق په څرګندولو

مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا

راورہ نو دی اوے چہ مؤمنانو حکامن او جفی چاچہ پرہ ایمان را وریدے اوددی شیئے جو ندی

نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرِّيَّتِي

پریدگی اوددے کافرانو مکوبے اثوہ پاتے شر او فرعون اوے چہ ماد موسیٰ

أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ

وجلو تہ پریدگی اوے چہ رب تہ چہ اوہی حکاسوہ ددے فکودے چہ دے بہ ستاسودین بدل کی

أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفُسَادَ ۝ وَقَالَ مُوسَى إِنِّي

یابہ بہ ملک کن خواہے خود کی او موسیٰ اوے چہ تہ پر خپل رب

عَدْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝

اوستاسو بہ رب دھر خود ماغ نہ پناہ غوارم چہ حساب بہ روخ یقین نہ کوی :-

پہ تیروایتونو کئی دتو حید اود رسالت دمنکرین د زورنے پہ سلسلہ کن د کافرانو دخلاف
او عناد ذکر شویدے ۔ پہ دے بہ ضرور خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم غمجن کیدہ نو دخوب نبی
صلی اللہ علیہ وسلم دتلی دپارہ اود کافرانو د زورنے دپارہ دموسیٰ علی نبینا وعلیہ الصلوٰۃ والسلام
اود فرعون قصہ اوددی دتا بعد اود دکتہ اوددی بمید اواقعه بیانیدی چہ دا خوب نبی
صلی اللہ علیہ وسلم او کافرانو تہ معلومہ شی چہ خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم اوددہ دتا بعد ارونجام
کتہ دہ ۔ اود کافرانو آخرتباہی او بریادی دہ ۔ نو خدائی واپی چہ مونہ موسیٰ علی نبینا و
علیہ الصلوٰۃ والسلام تہ نبوہ ورکہ اود نبوت دثبوت دپارہ موورلہ مجزئے ورکھے اوپہ دے
حالت کن مونہ دے فرعون تہ ایکہ ۔ ددہ غت وزیر ہامان وڈ چہ دفرعون د خپل خانان
یوقبطی وڈ اوددہ خاص مالدار موکڑے قارون وڈ چہ دے اسرائیلی وڈ ۔ موسیٰ علی نبینا وعلیہ
الصلوٰۃ والسلام دتو لوقبطیان او اسرائیلیان دپارہ پیغمبر وڈ ۔ خوداپہ دیکنی غت غت کبر اوڈ
حکہ ددی سورہ اول ملاقات اشہ ۔ دی دریوارو یا کو چہ دموسیٰ علی نبینا وعلیہ الصلوٰۃ والسلام ۔
مجزو تہ جارواوے ۔ اوددہ نبوت تہ درو غجن کہ دقارون اسرائیلی پہ بارہ کن شک دے چہ

ع

۱۰۰ دتو نبی او موسیٰ مشاہدات

وَأَنَّ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنَّ يَكُ صَادِقًا يُصِيبُكُمْ

او کہ مقرر روغن وی نود دے و بال پر پردہ دی ۔ او کہ دے ریشتر وی نو تاسو تہ پردہ دے و غن

بَعْضُ الدِّينِ يَعِدُكُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ

وینا کا فہم قدرے غناپ درارسی ۔ ہے شکم اللہ وحدہ نہ تیرید و بکنی پرورد روغن مطلب تہ نہ رسوی ۔

يَقَوْمَ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا

اے حکما قوم ستاسون روغن پا چلی دے چہ پر دے زمکہ کنس جاگمان بنی پس د خدا اکلناپ

مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنَّ جَاءَنَا

کہ را غے نومون بہ تہ شوک خلاص کی

د فرعون د خاندان یو پتا مؤمن و دہ چہ د فرعون اود دہ دو زیرانوجو کہ واوریدہ
نو تنک نہ شہ اودیتہ یو تقریر شروع کہ ۔ چہ خہ نو تاسو موسیٰ علی نبینا وعلیہ الصلوٰۃ والسلام
پر دے حقہ خبرہ و جتی چہ دے رب منی ۔ اود دہ دادعوئی بے دلیلہ ہم نہ دہ ۔ دہ پر دے
دلیلونہ ہم قائم کرہ ۔ دہ دخیل نبوۃ پر ثبوت کنس تاسو تہ معجزے اخوے اودائے درستہ
ثابت کرہ چہ دے دخیلی د طرف نہ د تو حید پر تبلیغ مأمورہ شویدے ۔ د داسے بندہ تود
حدہ مخالفت کول چہ دے د قتل کرے شی دیرہ نامنا سبہ خبرہ دہ ؛

بیاورتہ واپی چہ کوری ! ہر شوک چہ یوہ دعوہ اکی نو پر ہن کنس دہ خبرے کیدے شی
درو غنوالے اوریشتروالے ۔ نو کہ موسیٰ علی نبینا وعلیہ الصلوٰۃ والسلام د نبوۃ پر دعویٰ کنس
فرض کو درو غن وی ۔ نو درو غن مزے خوشی وی پر لگو درو غن کنس ہر دہ ددرو
غواہال تالہ والہ شی ۔ او کہ ریشتر وی ۔ نو دادے چہ ستاسو د مخالفت پر وجہ پر تاسو
دعدا ابو نور اتلو وینا کوی ۔ کیدے شی چہ د دینہ تاسو تہ خہ قدرے پر دنیا کنس درارسی
نودرو غنوالے پر حالت کنس نے ہم قتل فضول دے اودریشتروالے پر حالت کنس نے ہم
وجہ د تباہی سبب دے پر دے وجو ہا تود دہ قتل د وے اشی ۔

بیاورتہ واپی چہ کوری ! دایوہ مشہورہ خبرہ دہ چہ دحد نہ اورید و نیکی او پر درو غن

۱۰۰ درو غن پر بکنی کنس نومون تقریر

ہیچ کلمہ مطلب نہ نہ شی رسیدے۔ نو شوک چہ نبی نہ وی اور نبوة دعوی الی دے وحد نہ
دیوارید و نکین اور و غن دے حکم دہ خبرہ الحکین تلونہ دہ نو درہ و جلہ نہ دی پکار۔ یا
پہ دے وینا کین دے فرعونیا نو تہ اشارہ کوی۔ چہ حضرت موسی علی نبینا و علیہ الصلوٰۃ والسلام
خو تجزو خو پیر وجہ ریشتنے ثابت شہ۔ نو بیام چہ تاسو درہ دو جلوصلا کمان کوی داپہ
دیو چہ کوی چہ تاسو وحد نہ اور مید و نکی یئی اور و غن یئی، او تاسو در دینہ خبر
شہی چہ ستاسو غوندے در و غن دنی پیر مقابلہ کین ہیچ کلمہ نہ شی کامیا بیدے دے
مؤمن خود حضرت موسی علی نبینا و علیہ الصلوٰۃ والسلام پیر پیغمبری پوخ یقین و۔
دادے چہ پیر دے طریقہ بیان کوی او پیر بیان کین یو قسم شک بشکارہ کوی داد دے دیار
چہ دی درہ خبرے تہ غوی کیدی او پیر قلارہ قلارہ پیر خبرہ پیر یہ شی۔ دتبلیخ شہ و قلارہ
اندازدے۔! بیاورتہ واپی چہ تاسو پیر خیل زرد او با چائی مہ نازیکی۔ حکم چہ شوخ
دپاسہ لوی اللہ مالک الملک دے کہ تاسو حضرت موسی علی نبینا و علیہ الصلوٰۃ والسلام
قتل کہ او اللہ دے پیر وجہ پیر تاسو عذاب راوستہ نو بیام تہ مونبر شوک خلاصوی۔

قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ

او شوخو تاسو تہ د لوی مصلحت لار

فرعون اوتے چہ شوخو تاسو تہ ہمدردی در کتایم چہ پیر

الرَّشَادِ ۚ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَ رَأَىٰ أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ

خیم۔ اور دے مؤمن اوتے چہ شوخو تاسو تہ د عذاب

يَوْمِ الْأَحْزَابِ ۚ مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ

راتلونہ پیر یکم۔ لکہ چہ نوح عا و عاد ثمود ۳۴ اور ہمدردی در د ستو قومو نو

مِنْ بَعْدِهِمْ ۚ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلَمَ لِلْعِبَادِ ۚ كَوَيْقَوْمَ رَأَىٰ أَخَافُ

شوے د۔ او خدا یی شوخو چا ظلم کول نہ غوازی۔ او اے شوخو تاسو تہ د

عَلَيْكُمْ يَوْمَ الشَّارِ ۚ يَوْمَ تَوَلَّوْنَ مَدْيَنَ ۚ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ

دچو در دے نہ پیر یکم۔ چہ پیر دے روخ پیر شایہ تیل را کوی۔ تاسو پیر دخل ای نہ ہیچو کلمہ نہ شی خلاصوی

وَمَنْ يُضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۖ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ

اوجہ غم کو خدا کی توفیق سے غم کو خدا کی توفیق سے غم کو خدا کی توفیق سے

مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ أَذَاهُ

میں سے پہلے بالبینات کیا زلتم میں شک کیا تھا کہ جو تم کو آتا تھا اس کی تکذیب کرتے تھے

قُلْتُمْ لَنْ يُبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنِ هُوَ

کہتم کہ اللہ کے بعد اس کا کوئی رسول نہیں بھیجا جائیگا۔ اسی طرح اللہ اپنے آپ کو گمراہ کر دیتا ہے جس کو چاہے

صِرَافٌ مَّرْتَابٍ ۚ الَّذِينَ يَجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ

مقام پر بحث کرتے ہیں۔ جو اللہ کی آیتوں کو بغیر کوئی دلیل کے جھگڑتے ہیں

سُلْطَنٍ أَنَّهُمْ كَبُرُ مُقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ

سلطان ہے کہ ان کا کبر اللہ کے اور ایمان والوں کے لیے کڑواہٹ کا باعث ہے۔ اسی طرح

يُطْعِمُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٌ ۖ وَقَالَ فِرْعَوْنُ لَهَا مِزَابُ

اللہ ہر کسے پر کھانا دے گا۔ اور فرعون نے اس سے کہا کہ تیرا کھانا

لَوْ صَوَّرَ عَلَىٰ أَيْدِي السَّمَوَاتِ فَأَخْلَعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ

اگر آسمانوں کے ہاتھوں میں بن دیا جائے اور اسے میرے پاس لایا جائے

وَأَنِّي لَا ظَنُّهُ كَاذِبًا ۖ وَكَذَلِكَ زَيْنُّ لِفِرْعَوْنَ سَوْءَ عَمَلِهِ

اور میں اس کا خیال کرتا ہوں کہ وہ جھوٹا ہے۔ اسی طرح فرعون کے لیے اس کا عمل برا ہے

وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ

اور اس نے سبیل سے روک دیا۔ اور فرعون کا کھیلنا صرف بربادی میں ہے

دوسے مومن دے تو فرعون کو جواب کہیں فرعون اُسے چھوڑ کر خود اپنے آپ کو گمراہ کر دے گا

خه خه کفرم و گویا دے واپی چه حیا په خیال و حضرت موسیٰ علی نبینا و علیه الصلوٰة
والسلام قتل خه دے و او په دیکین مصیبت دے و

د امر د مؤمن چه په دے پویه شه چه په نوم وینا کارانته یوده په بیان کین زو سره
شروع کړه و ده اوس چه گوری د جرگه خلقوا خه په تاسو دیر ایریدم ما خود اسی بیکای
چه ستاسو خود خوارید و دے او په تاسو د تیر و خلقو هسه عذاب راتلونکین دے لکه د نوح
د عاد اود ثمود اود دینہ دروستوانجام چه تباہی وه و اودا حکم ولیم چه د الله فیصله
د اعمالو په برابر کیدی و نو ستاسو د اعل چه تاسو د حضرت موسیٰ علی نبینا و علیه
الصلوٰة والسلام د وچلواراده لری د دغه تیر و قومونو د قتلونو داراد و هسه دے حکم
خه په تاسو بریکم چه تاسو په تباہ شی و بیا ورته واپی چه ماسره ستاسو یواځے د
دین د هلاکت غم نه دے بلکه خه خو په تاسو د هغه عذابونو حالات وینم کم به چه
د قیامت د چغو په روځ تاسو غوندے خلقو ته پینښیری و په دږوځ به د ټولونو لوی
چغ د حضرت امرفیل علیه السلام د شپیلی چغ وی چه به دے به مړه چوندی شی و

يَوْمَ يَنادِى النَّادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَتِ بِالحَقِّ و یوه چغ به د حساب د راتلو
د پاره اشی و یوم ند عواکل انا یس یا مومنین و دغس جنتیان اود دوزخیان به یو بل ته
چغ و می و نادى اصحاب الجحمة الخ و نادى اصحاب النار الخ باخو چغ به د مرگ د حالو لویو
وشت کین اوهله شی و حدیث دے و یا اهل الجنت خلود و لاموت و یا اهل النار خلود و

لاموت و جنتیان و همیشه اوسى مرگ نشته و دوزخیان و همیشه اوسى مرگ نشته
او بله و اوسى و تاسو چه د حساب د میدان نه را اوجی اود دوزخ ته روان شی نو تاسو
به د دوزخ د عذاب نه هیرځ څوک نه شی خلاص و دے و دغه حالات خودا نتیجه پکار و
چه دی و حضرت موسیٰ علی نبینا و علیه الصلوٰة والسلام پیغمبری منل وے و و لے د واپی
د هدایت اود گمراهی فیصله د خدای په اختیار کین دی و چا به عملی چه د حد نه و اوړی
نوددی د گمراهی فیصله اشی او بیا که هرڅومره دیته نصیحت کیږی دی په سیمه لار
نه شی راتلے و بیا ورته ددی د پلرونو حال واپی چه تاسو د هغه پلارنو اولادینى چه
هغی ته حضرت یوسف علی نبینا و علیه الصلوٰة والسلام پیغمبر راغلے و و ب هغه ورته د توجیه
په باره کین د پورته دلائل بیان کوی و و لے هغی د سره دده د نبوة نه منکر شو و

دا خبر تاسو ته دار سيد لے دے پہ دغہ حالات کیں حضرت یوسف علی نبینا وعلیہ الصلوٰۃ والسلام مرستہ نہ نو میا ستا سو پلارن اوے چہ خہ خہ شوه نور پیغبران بہ خدائی نہ رالیبری حکم چہ موتی حضرت یوسف علی نبینا وعلیہ الصلوٰۃ والسلام آنہ مانہ نوبل بہ خلم رالیبری گویادی وے چہ خہ در سالت قصہ او ختم شوه او د دینہ خلاص شو وے خدائی خو خپل نظام د چاہہ خواہشونو تر بندہ وی ور پے خدائی حضرت موسیٰ علی نبینا وعلیہ الصلوٰۃ والسلام رالیبری او اسی تہ تاسو انکار کوی نہ تاسو دخلائی دافصلہ واور ی چہ هغه مرد حد نہ او رید و نکین او شکی بندہ پہ گمراھی کین ساقی او د هغه وجر د اوی چہ دی بے وجر د خدائی پہ ایتمو نو کین جھکے پیل کوی بہ پردے عمل دی د خدائی دیریدی شی بہ او د غسے مؤمنان هم د دینہ کرک کوی داد اسے اعمال دی چہ ددے پہ وجر دی ددے قابل شی چہ ددی پہ قول زبرہ مہر الکی پہ دے زبرہ کیں بیاد هیتر قسم پوے خائے پاتے نہ شی بہ

تاسو ددے مرد مؤمن د واره تقریر و نالیدہ پہ دے تقریر و نودہ دایمان پت والے پاتے نہ شہ تاسو ددے بیان د اجزائہ اگوری بہ یا قوم ائی اخاف علیکم مثل یوم الکزاب گویا خہ حضرت موسیٰ علی نبینا وعلیہ الصلوٰۃ والسلام منو نکین یم او تاسو لکه د تیر و قونود مخالف یی حکم پہ تاسو عدالونہ در اتودی بہ بل واپی بہ و قد جاءکم بالبیتات دہ تاسو تہ بنکارہ معجزے ائوے بہ دہ د امجزے کنر لے او هغی و سرتہ جادو وے بہ

فرعون چہ ددے مرد مؤمن د جواب نہ عاجزہ شہ نودہ چہ حضرت موسیٰ علی نبینا وعلیہ الصلوٰۃ والسلام نہ او رید لی و وے چہ حہارب د آسمانو نو خالق دے نودہ د خپل بے حد بیوقوفی پہ وجر د اخیال آکہ چہ حضرت موسیٰ علی نبینا وعلیہ الصلوٰۃ والسلام رب برہ آسمانو نو کین وی حکم دہ خپل ہامان و زبرتہ حکم و کرہ چہ تہ د نلک لرا بادے آکہ چہ خہ پہ حضرت موسیٰ علی نبینا وعلیہ الصلوٰۃ والسلام د خدائی سرہ لیدہ کاتہ آکمہ او بیا واپی چہ ماتہ خود اسے بشکاری چہ حضرت موسیٰ علی نبینا وعلیہ الصلوٰۃ والسلام پہ دے خبرہ کیں (توبہ) در و غجن د فرعون دے بے عقلی تہ اگوری وارے خطا شویں مے بہ ابادی تہ خہ ضرورت و ولوی لوی غرق و و هغه تہ بہ ختم و و او د اخیلہ پے عقلہ سودا بہ نے اخکل دہ داد او ترا و ترید لی یزید لی بندہ خبرہ دہ بخنکین خدائی واپی چہ فرعون تہ د غسے ددہ بولے بل عملی بنائستہ معلومیدے او د

پیغمبر یہ ہدایت پہ نیخرا لارتلہ ورتہ کوان ووی۔ او ہرہ کرجی پردے فلوکین پروت و وچہ د
حضرت موسیٰ علی نبینا وعلیہ الصلوٰۃ والسلام در کولو او دودہ د تبلیغ دیندا و لو تد بیرونہ
اکی د وے دودہ بقول سازشونہ بے فائدے شو او خدائی حضرت موسیٰ علی نبینا وعلیہ
الصلوٰۃ والسلام کامیاب کہہ فرعون سرودہ فرعونیان تباہ او برباد شو۔

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ۚ

او ایماندار سرورے اوے چہ اے عمارونرو تاسو حوٹا پیر لار لارشی

خہ تاسو تہ نیخہ لار خیم

يَقَوْمِ إِنَّا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ۚ

اے روٹرو داد دُنیاداجوند خود خودو محو خود دے او دیورہ اسارید و محو خود خود دے

مَنْ عَمِلْ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا ۖ وَمَنْ عَمِلْ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ

شو کہ چہ بدی لکی نو دھنے پہ برابر بہ بد لہ بیاموی د او شو کہ

نارینہ

أَوْ أَتَتْهُ ۖ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا

یا زانہ چہ نیک کاراکی پردے شرط چہ مؤمن دی دلس خلق بہ جنت محو اخل مہی پردیکنی بہ دیتہ

بَغَيْرِ حِسَابٍ ۚ وَيَقَوْمِ إِنَّمَا آدَعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي

بہ حسابہ رزق و رکیدے مہی۔ او اے عمارونرو ادا سر تہ خبرہ دہ چہ مہ تاسو خلاصی وایلم او تاسو ما

إِلَى النَّارِ ۖ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ ۚ مَا لِيَ لِي بِهِ

اور تہ دابلی مہ تاسو مادیتہ دابلی چہ مہ دخل اے سرہ شرک اکم او داسے محو خود ائی سرہ شرک چہ

عِلْمٌ ۖ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيمِ الْغَفَّارِ ۚ لَا جَرَمَ لَنَا تَدْعُونَنِي

پہ دے ماسعہ دلیل نشہ او مہ تاسو زبردست کنجہ مہی تہ دایلم۔ یقینی خبرہ دہ چہ تاسو ما مہ مہانہ دابلی

إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ ۚ وَإِنَّ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ

چہ مہ نہ پہ دنیا لکی د بلیے قابل دی او نہ پہ آخرت کیں۔

تلم دی او محو خود د قولو دخلای مہ بیرونہ

وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ فَسْتَنْكُرُونَ مَا قَوْلُكُمْ

او محکوم چه دواگوئے ماحی حتی بقول یہ دوزخیان وی۔ پس زنا پر درتہ کھاوینا یادہ شی۔

وَأَفْوَضْ أَمْرِ إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِصِيرُ الْعِبَادِ فَوْقَهُ

او کہ خپلم معاملہ اللہ تہ سپارم ہے شک خدا کے دتو لو ہنکا نو نگران دے۔ پس خدا کے دے

اللَّهُ سَيَاتِ مَأْمَكُرُوا وَحَاقَ بِالْفِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ

دخلفور ناکاروتد بیرونہ نہر کہ اوہ فرعونیا نو ناکارہ عذاب نازل مشہ

النَّارِ يَرُضُونَ عَلَيْهَا عُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ

داخلق سحر او ما بشام دور مخ تہ راؤ ستہ شی۔ اوہر کلمہ چہ قیامت قائم تہ شی۔

أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ وَإِنَّهُمْ لَكَاظِمُونَ

فرعونیاں بہ یہ سخت عذاب کنی داخل کوی۔ اوچہر دوزخ کنی بہ دی دیو بل

فِي النَّارِ يَقُولُ الضُّعْفُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ

سورہ یہ جگہ شہی او معمولی خلق بہ مشرانو تہ اوای چہ مو نو نو ستاسو

تَبْعًا هَلْ أَنْتُمْ مَغْنُونُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ قَالَ الَّذِينَ

تابعند ادوؤ نو ایا تاسو جو نو نہ د اور شہر بر خمر لرے کوئے شی۔ دالوی بہ ورتہ اوای چہ

اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ وَقَالَ

مونیو نو بقول یہ دوزخ کنی یو ہے شک اللہ دخلفو یہ میں کنی فیصلہ اکوہ۔ او دوزخیان

الَّذِينَ فِي النَّارِ خِزْنَةٌ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا

بہ دوزخ خنیا نو تہ اوای تاسو دخدا ی نہ سوال اکوی چہ یوہ دوزخو راہ عذاب

مِّنَ الْعَذَابِ قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلُكُم بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا

کہی۔ فرشتے بہ ورتہ اوای چہ کوئے تاسو تہ پیغمبران یہ مجھو نہ دوزخ علی۔ دی بہ اوای

بَلِّغُوا قَادُغُوا وَمَا دَعُوا الْكُفْرَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

چہ اودی کو ہر را تلمہ دی ہر درم اولی چہ ہس تو اسو سچہ ہس و ہر را ساسو چہ ہس قادیانہ نہ لوی

د مرد مؤمن درے تقریر نہ اشدہ ددی د حال نہ ا معلومہ کرہ چہ دی خبا خبرہ نہ منی اودی
 دہ نہ دحیرا نتیباہ نظر کوری چہ دادے لاشہ واپی اوکیدے شی چہ دہ تہ منی دشرک دعوة
 در کرے وی حکم دے دیتہ واپی چہ تہ کورہ تاسو ماتہ دہغ شرک دعوة را کوی چہ دہغ آخری
 نتیجہ ہلاکت اوہ ابدی دوزخ کنی اسیدہ دی اوخہ تاسو تہ دہغ نیخے لارے تلود دعوة در کوم
 چہ تہیک لارہ تاسو دخیل چونہ مقصد ہیملہ دنیا کو نہ لے دہ اودا خو فانی او عارضی غوی
 چونہ دے اوخہ تاسو تہ دآخرہ طرف تہ بلکہ در کوم چہ ہغہ ابدی او عجیبہ تو ابو نو مقام
 پہ دے دنیا کنی دبد اعل سزا دہغ یہ برابرہ اونیک کہ تاریمنہ اگرہ اوکر زمانہ اگرہ خو چہ ایماندا
 وی دودی بہ جنت تہ داخل شی اوہ حسابہ رزاق ہر ورکے شی ستاسو دعوة بہ خدای
 کفر کول دی اودہغ سورہ ہغ شوک شریک جوہ کول دی چہ ہغہ اود دخیل سورہ مناسبت نہ
 لوی اوخہ دعوت ہغہ خدای طرف تہ دے چہ ہغہ دیو غالب دے او سورہ دے کہ دہغ نہ معانی
 اغوختہ شی نو دیر معانی کو نکین دے ستاسو داجزہ خدایان پہ دنیا کنی دچاہہ کار نہ شی رات
 نوہ آخرت کنی بہ خہ پکار شی حاجتو نہ پورہ کول اوعدا ہونہ دفع کول لوی طاقت غواہی اود
 خود در چہ عاجزان دی بیاور تہ واپی چہ داد دنیا دالہ و غوندے چونہ ہ فیصلہ ورحی
 اود دے دپارہ یوہ روخ مقررہ چہ پہ ہغہ کنی ہر شوکت دخدای پہ جناب کنی پیش کرے شی
 نو شوک چہ داللہ د بندگی پہ خائے دبل چاہہ عبادت کنی اختر پاتے شوی وی ہغی بہ دوزخیلوی
 نن خو تاسو خبا وینانہ منی خو اودی دیر نہ در تہ خبا خبرہ د زیادہ شی ہر دے زور نہ دقوا
 د طرف نہ خہ بد نیبتی معلومہ کرہ نورے ورتہ واپی چہ تاسو خو خباہ بارہ کنی بد خیالہ یقی اوخہ
 دا خبرے دریاندے بدے الکیدے او تاسو ماتہ ہر قسم تکلیف رسول غواہی خو اودی
 خاتولہ معاملہ دخدای حوالہ دہغ دہر چا حافظ دے ہر بہے ستاسو دضرر نہ ساقی لکہ
 چہ سرنک حضرت موسی علی نبینا وعلیہ الصلوٰۃ والسلام و فرعونیا نو دضرر نہ خدای ساتلو
 دغسے د امر د مؤمن ہم محفوظ اساتہ اودے د حضرت موسی علی نبینا وعلیہ الصلوٰۃ والسلام
 سورہ دبحر قلم دریا ب نہ پورے و ت او فرعونیا ن غرق شوہ او یوائے پہ دوسید و خلاص
 نہ شو بلکہ خدای ددی ورپسے حال بیا نوی چہ دی بہ پہ ہر دوزخ پس مویزی حالت کبر سوا ہ

۴۱ د مرد مؤمن او فرعونیا و مناظرہ

۴۲ د فرعونیا و بدنی او قیامی حال

دو دوزخ اور تہ پیش کیدے شیء اور میتہ بہ خوے شیء چہ تاسو کو دوزخ پہ قیامت
کین داخلیدی۔ خدائی واپی۔ چہ دے برنخی حالت نہ پس بہ پہ قیامت کین ملائکہ
حکم اشی چہ فرعونیان سرہ دفرعون نہ دوزخ سخت عذاب تہ داخل کری
دفرعونیانو دبرنخی عذاب نہ ثابتہ شوہ چہ ہر قسم کناہکارو تہ بہ دھرم دین
عمو مناسب د عذاب کو نہ کیدی اور غصے پہ حادث کین ہم را غلیبی چہ نیکانو تہ
بہ ددی د نیکو پہ مناسب د خپلو تو ابو نو مقامات خوے شیء۔

خدای د کافرانو دوزخ دیوے مباحثہ ذکر کوئی چہ د غلٹہ بہ تابعدا رہ سردار انو سوال
اکی چہ تاسو چہ خان تہ پوہان او صاحبان وے او مونو مؤمنینان وے او تاسو بہ وے
چہ پس مؤنہ تابعدا اشی مؤنہ موزمہ واریوہ نو اس مؤنہ پہ عذاب کین کہ اکی
کنہ چہ ستاسو وینا پہ ریشتنے شکارہ شیء۔ دامشیران بہ جواب وری چہ مونہ خو قول
پہ دوزخ کین بخت پراتہ یو کہ پہ مونہ کین مدات طاقت وے نو اول بہ مود خان مدات
کری وے و او چہ د خان دے نہ یو نو ستاسو بہ شہ پکار شوہ او کوری مؤنہ پہ بارہ کین خدائی
فیصلہ شویہ چہ مونہ پہ خپلو خپلو درجو کین د عذاب قابل اگر نید و پدے فیصلہ
کین دادلی بدلی شوک طاقت نہ لوی۔

کافران چہ دیوے چنے او ہی اور میتہ ہیچ جواب وری کرے شیء نو دی بہ دوزخ ملائکہ تہ
ذاری شروع کی چہ مؤنہ خو خدائی تاوری تاسو پہ مونہ رحم اگر کی او مؤنہ د پارہ د خدائی
نہ سوال اگر کی چہ یوہ روح قدرے خورایانندے عذاب کم کی۔ داملائکہ بہ دیتہ او اپی چہ
کے تاسو تہ رسولان مجوزے پہ لاس نہ ودر غلی چہ دے عذاب نہ یوہ وے وے کہ
وی در غلی نو دل یوہ وچہ دہ چہ خدائی تہ عرض اشی چہ خدایہ دی ستادین نہ او دے
عذاب نہ چا خبر کوری نہ دی حکم پہ دی عذاب کم کہ۔ کافران بہ دے پہ جواب کین۔
او اپی چہ ریشتیا خودارہ چہ د رسولان پہ خپلو مجزو او کتابو نو غلی وے خو مونہ د دنیا
پہ مستحق کین پراتہ وے مونہ دی نہ دی منلی۔ نو ملائکہ بہ ورتہ او اپی چہ مونہ تہ دے
قسم منکران نو پارہ دے عا کو او اجازت نشتنے او بے اجازتہ شفاعت نہ شی کیدے۔ باقی
تاسو کہ چنے وہی نو وہی۔ خو واری ستاسو د چٹو ہیچ جواب او قبولیت نشتنے۔ د
کافرانو چنے بہ پہ اگر ہی کین خدائی تاوری۔ خدائی د مؤمن چنے وری او ہنہ ہم پہ دنیا کین

عذاب قیامت

۲۰۔۱۔۲۔۳۔۴۔۵۔۶۔۷۔۸۔۹۔۱۰۔۱۱۔۱۲۔۱۳۔۱۴۔۱۵۔۱۶۔۱۷۔۱۸۔۱۹۔۲۰۔۲۱۔۲۲۔۲۳۔۲۴۔۲۵۔۲۶۔۲۷۔۲۸۔۲۹۔۳۰۔

۳۱۔۳۲۔۳۳۔۳۴۔۳۵۔۳۶۔۳۷۔۳۸۔۳۹۔۴۰۔۴۱۔۴۲۔۴۳۔۴۴۔۴۵۔۴۶۔۴۷۔۴۸۔۴۹۔۵۰۔

پہ آخرت کنی تشہ جزا سزا دہ کا فواف سوالو نہ پیر دنیا کنی کلمہ قبلہ پیری لکہ ابلیس چہ دالہ
عہود عاکریدہ او مغمہ قبولہ شوے دہ :-

إِنَّا لَنَنْصُرُ سُلَاقًا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ

مونیور دخیل پین پیران او دھن کسان چہ ایمان نے رادریدے پیر دینیوی جونل وکنی ادپہ ہنہ روح چہ کوامی دیکوئی

الْأَشْهَادُ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ الْعَذَابُ

پہ اور پکی مدات کوہ پیر مکر روح پیر ظالمان تہ عن رونہ فائدہ نہ ورکوی اوددی دپارہ بہ لعت وی اوددی

لَهُمْ سُوءُ الدَّارِ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْشَكَ بِرَأْسِ عِمْلٍ

دپارہ پیر دہ دنیا کنی خواہے وی - او مونیور حضرت موسیٰ تہ ہدایت نامہ ورکوی وہ او مونیور کتاب بنی اسوا شلو تہ

الْكِتَابِ هُدًى وَذِكْرَى لَأُولِي الْأَلْبَابِ فَاصْبِرْ أَوْعِدَ

دیکوئے دوہ چہ دہ ہدایت او نصیحت وود پارہ د عقلنو پین تہ صبر کوہ ہے شکر دالہ وعلیہ

اللَّهُ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِنَبِيِّكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ

دیشترہ از نعل کنایہ معافی او غوارہ او سحر او ما بنام دخیل رب تسبیح او شتا

وَالْإِبْكَارِ إِنَّ الَّذِينَ يَجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ

مقت کوہ ہے شکر شوق چہ ہے دلیلہ چہ ددی سخن وی دندای پیر الیتو کوئی جہان کوئی

أَنُفِي صُدُورِهِمْ الْكِبَرُ مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ

ددی پیر ذہور کوئی خالص کوئی دہ چہ دی دیتہ ہیو کلمہ در سید و نہ دی پس تہ دندای پیر غوارہ کوئی

هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ لَخَلَقَ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مَنْ

صوف اللہ حرمہ اورید وکنی اولید کنی دہ ہے شکر د آسمان و اود زمکہ پیلکیش دینی او مونیور اللہ شہ نہن

خَلَقَ النَّاسَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ وَبِأَسْتَوَى الْأَعْنَ

وی کار دہ ایکن اکثر خلق نہ پوہیدی اوندی پاندہ اووغ

وَالْبَصِيرُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ إِنَّ السَّاعَةَ لَأَتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ الْكَثْرَ

او هغه خلق چه مؤمنان دی او نیک عملونه کوی او بد کاران یو پرا بر تا سو خلق

يَذَكَّرُونَ إِنَّ السَّاعَةَ لَأَتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ الْكَثْرَ

ذکرین یو عیبی - شک قیامت به خاطر اچا به دیکن هینو شم شک نشته لیکن اکثر

النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ

خلق به ایمان نه راوردی - او ستا سو رب دینی دی چه خانه خوار ی حربه موسوال قبولوم به شک

الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ

همه خلق چه کفاد عبادت نه اچا اوردی - دی به زما به دیر ذلت سوره جهنم نه داخل شی -

و استغفار معنی دکنه نه به بچر کید و سوال ته واپی نو دا سوال معصوم رسولان هم کول شی
حضرت موسی علی نبینا وعلیه الصلوة والسلام او دفرعون په واقعین خور نبی صلی الله علیه
وسلم ته د پیغمبرانو دفتر او ابو جهل و غیره د تباهی قصه آشوه به خو په دے رکوع کبی ورتة قانون
بشکاره کوی چه کفاد قانون دے چه حربه همیشه د خپلو رسولانو سره امداد کوم به باقی که کله کله
رسولان و جلی شوی یا شیلی شوی دی لکه یحییٰ او زکریا او شعیا صلوات الله علیهم شو چری
قتل شوی و فاد بعض پیغمبران په خپل وطن پرینجو دو مجبوره شوی و و بلکه حضرت
ابراهیم علی نبینا وعلیه الصلوة والسلام او حضرت عیسیٰ علی نبینا وعلیه الصلوة والسلام
شه چه اول شام ته لا راو دویم آسمان ته په هجرت مجبوره شه به نو دمات معنی بل
اغشته هم داخی چا چه پیغمبرانو ته تکلیف رسول دے هغی ته سخت سزا ورکړ شوید
لکه د عمرو د هلاکت شه په یهودیان باند ے رومیان غالب شو او دی ته وکوستو مکر
او د یهودیان به چه درجال په موگرتیا کبی وی به دی به دامام مهلا او حضرت عیسیٰ
علی نبینا وعلیه الصلوة والسلام د لاسه قتل شی به د بخاری شریف حدیث دچم خوات
د خدای خلقو سوره دشمنی کوی نو خدای واپی چه دی خماره د مقابل اراده اکره د خدای
حضرت نوح علی نبینا وعلیه الصلوة والسلام د قوم به د عادیانو به شو دیا نو او اصحاب الرحمن
د قوم د اهل مدین نه چه دی رسولان درو نجن کوی و و بل نه واغشته او یو یو

ج ۱۱

۱۱

دغلاب دپارہ پر چو نر چو نر حلاک شه نو دیغبرانو دقتل وینے اود هجرت تکلیفونہ
 دنہ راوری - د خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم دجوند واقعات تہ اگوری چه یقین مواشی
 سرنک فتوحات ورتہ ورکریے شوہ - پر مکہ کنیں مغلوبیت وواوپہ مداینہ کنیں دغلبہ
 دروازہ پرانستہ شوہ - کافران شوک قتل شو او شوک قید شوہ - اودچار غلامی طوقو
 نہ شر غارہ کرہ - اود مداینہ پر لارو کو شو کنیں ذلیل او کج سترگی اگر نیدہ او ہنہ وک
 بنارچہ دی تہ یہ تیختہ تلی وک - دفاخر پر رنک کنیں دی مکہ تہ وردا خل شوہ - اود کج
 خواا شاپہ دبتانونہ وکروہ ہنہ پاکہ ساکہ شوہ - جزیرہ عرب د خوب نبی صلی اللہ
 علیہ وسلم پر قبضہ کنیں راغلہ تروہ چه مین ہم فتح شرہ ورپسہ اصحاب و غہ د محمدی
 صلی اللہ علیہ وسلم جہنم راوا غشتہ اوپہ ملکونو غوارہ شوہ - اوکلی کلی تہ تہ د اسلام
 کلمہ ورسولہ - اصحابو د خلقو د وجودو نو پر جائے ددی ذروہ قبضہ کرہ خدای
 دے پاکیزا نو تہ ہر قسم فتوحات ورکریے او تو شو چه دین محمدی صلی اللہ علیہ وسلم
 پر صحیح طریقہ تبلیغ او نشر او اشاعت و نو ددی سورہ دخدای امداد و نہ شامل
 وک - وک ہر کلمہ چه دا خبرہ پر بخورے شوہ نو نں چه د مسلمان شہ حالت دد ہنہ
 پر لیکلو خہ نہ بنکارم اللہ د مسلمانان بیاد اسلام پر طرہ خپل جوندون تیوہ
 ولو تہ طیار کی چه د اللہ رحمتو نہ خپل کی ددے صحیح مسلمانانو سورہ بہ پر آخرت کنیں
 ہر قسم امداد و نہ وی اود کافرانو د پارہ بہ علابونہ اود جہنم کندے وی د خدای
 خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم تہ بنکارہ کوی چه سرنک تہ او حضرت موسیٰ علی نبینا
 وعلیہ الصلوٰۃ والسلام پر پیغمبری کنیں شریک یئی د غیبہ پر کتابو نو کنیں ہم یورنک
 یقی تو رات او قرآن دوارہ دوزنہ دیک کتابو تہ دی دینی اسرائیلو چه تو شو پر دے
 عمل و نو د ملکونو وارثان وک - خوبہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم تہ ہم صبر کرہ د خدای
 د اقا نون کہ دہنی د پارہ وک نو ستاد پارہ بہ ہم د غیبہ وی - تالہ بہ اللہ فتوحات
 درکوی او کہ پر دے سلسلہ کنیں درنہ خلیفہ غوندے بے صبری اشی چه ہنہ د
 پیغمبر شان نہ خلاف وی نو د ہنہ د پارہ د خدای نہ بخنہ غوارہ - یا کہ د اصحابونہ د
 غیبہ بے صبری اشی نو دیتہ د بخنہ وینا کرہ - خاصکر د روحہ پہ اول او آخر کنیں د
 خدای دیر شائستہ کرہ - اود استا محافلین چه ستا سرہ بچکرہ دی ددے و چه

صوف دادہ چہ دی د تکبر پر مرض کن کیردی دی تابعداری نہ شی کوئے دی حق نہ شی منل
دی درب دخب و پیر عزت او پوھیوی نہ خوخلای واپی دادی چہ خان لوی کنزی اوخلای
لوی ثابتوی لودی دخبوشی چہ دی نہ شی لوئیدے۔ دادی غرض د حاصلید و نہ دے
خلای خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم تہ واپی چہ تہ دخلای پناہ آواخلہ۔ اود شریوانو نہ دیکید۔
دپارہ دخلای اسرہ کہ دور پس د لخلق السموات نہ بیاد پس مرکیزی چوندا ثبوت دپارہ
فرمان کیری چہ تاسولیدے آسمان و آوزمک تہ اگوری تاسودا خوننی چہ داخلای پیداکر
یدی۔ نوکم دخلای چہ دی پر پیدایش قادر دے هغه تہ دبی آدم دوبارہ پیداکول خہ
کران دی۔ خوخبورہ دادہ چہ جہالت لوی کے دے شوک چہ دیوہ خاوندان دی هنی پیر دے
یقین کوی او جاہلان انکار کوی۔ نوخلای یولید و نکین مثال بیانوی چہ دی درند و هے
دی او مؤمنان دروغو ستر کو خاوندان دی۔ اود غر و جردہ چہ مؤمنان او کافران نہ شی
برابر کیدے پیر دے کنی خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم تہ تسلی و رکیدے شی چہ دنیا خلق
بہ دودہ قسمہ وی شوک بہ قیامت منی او شوک بہ تہ منی۔ لکہ شوک پاندا وی او شوک
دوغوی۔ باقی قیامت خود اسے یقینی خبرہ دہ چہ دے خاخادراتلودے۔ دا شوک چہ قیامت
منی لادای فکرة او ناپوہ خلق دے۔ دغسہ دانا پوہان دخالق مالک قادر دخلای سیرہ
عاجز بے وسر مخلوق برابرہ وی اوسرہ ددے چہ دیتہ داحکم و وچہ تاسویکی یواخے
خلای تہ چغہ دھی صوف دھغہ نہ خیل حاجتو تہ غواری خلای واپی خبرہ ستاسو مناسب حاجتو تہ
پورہ کوئے۔ و لے دی دخلای پیر خائے مروجوند و مخلوقاتو تہ چغہ دھی اود هنی نہ جتو
نہ غواری نوخلای واپی چہ دی حماد عبادت او بندگی نہ غروار و اودی حماسرہ پیر بندگی
کنی بل شوک شریک کرہ دی یکی یواخے حمابندگی انکرہ حکم دی بہ پیر مرک سر فیلان
شی او خوار و زار بہ شی۔ اللهم احفظنا من کل ذل و عذاب امین

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ

دا صوف یواخلہ دے چہ ستاسو دپارہ تہ شہرہ جو کرہ چہ تاسویکی آرام کوی اودہ دوح و خانہ کرہ بے شکہ

اللَّهُ لَنُؤْتِيَنَّكَ الْفَضْلَ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

لیکن اکثر خلق شکونہ آبا سی۔

خلای پیر خلقو مہربان دے

ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَاِنِ

دا الله ستا سو رب دے دھو غنیز پیدا کو تکیں دے ددہ نہ سوا خالق د عبادت قابل نشتر نوبیا

تَوُفَّكُونَ ۚ كَذَلِكَ يُوفِّكَ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

تاسو وے اڑو تکی گویا د غنیز بہ د الله دایکو نونہ انکار کو تکی ابرہ ولی تله

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً ۖ وَصَوَّرَ

دا صوف الله دے چہ ذمکہ دے د قراری خلطہ کہ اواسمان دے چہت کہ

كُم فَاَحْسَنَ صُورَكُمْ ۚ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ ۚ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ

اوستا سو شکل دے جو رکہ او پناشتہ دے جو رکہ اوستا سو دے مزید ارنوال کو نہ درک کہ دا الله ستا سو پاو تکی دے

فَتَبَرَّكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۚ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَاِذَا

نودیز عالیشان دے عہہ الله چہ دتو لو عالمو نورب دے بہ صوف عہہ چوند دے دے ددہ نہ سوا خالق د معبودیت

دَعَاكَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

قابل نشتر بہ نوتا سو بہ خالص یقین دہ تہ چنے دہی بہ قول تہ یفونہ ددے الله د پارہ دی چہ دتو ل جہاد بہ

قُلْ اِنِّي نُهَيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِينَ يَتَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

خوبہ نبی بہ ورتہ او اہ چہ عہہ ددینہ منع شوے ہم چہ عہہ د خدای نہ علاوہ دھنے

لَهَا جَاءَنِي الْبَيْتُ مِنْ رَبِّي ۚ وَامُرْتُ اَنْ اُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

مخلوق عبادت اکرم کہ تہ چہ تاسو چنے دہی بہ محکہ چہ عہہ سنے درہی دایطہ او ماتہ داسمہ شویک چہ عہہ درہی

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ

ہم ددے الله دے چہ تاسو دے دہا ورونہ پیدا کری بیا دہنی د قطر دے نہ بیا دویفہ دتو دے نہ بیا دے

يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِيَکُولُوا شِوْخًا وَ

تاسو بچے را پیدا کریں۔ پیا تاسو جوانی تہ ارسوئی بیا چہ تاسو بیا اکلان شی او

مِنْكُمْ مِّنْ يُّتَوَّىٰ مِنْ قَبْلُ وَلِيَبْلُغُوا أَجَلَ مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ

ثوگ پکین یکنی مریہ شی اوچہ تاسو خپلو هر قسم مقرب و بشتونو تہ آرسی اوچہ تاسو

تَعْقِلُونَ ۚ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا

(پہ قدرتون) پویہ شی۔ صرف دفعہ خدای جونہی کول او جل کوی۔ پس چہ خدای یوکار پوره کول اغوازی

يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ

نویس ده تہ اوای چہ آشه نو شی۔

پہ تیر ایت کنن دا آخوے شوه چہ صرف الله تہ چخه وحی صرف هغه هرغه اوری او

هغه مناسب حاجتونه پوره کوی۔ نو په دے رکوع کینی مناسب اکثر لے شوه چہ هغه

مشرکانو تہ ثوگ چہ په باطلو و هو نو کنن کیوردی او صرف د دنیا دکتو و لود پاره مخلوق

مرو جونند و بندگی کوی۔ دوه خبرے آخوے شی۔

اول دا چہ الله قادرا و بخونکنن دے او هغه موجود دے مشرکان خدای نه وینی حکم

خان تہ په مخلوق کین ثوگ کار ساز امنی۔ دا الله موجود والے د هغه په صفاتو بیانییدی

لکه دخپو په نحو خپه معلومیدی۔ بل دا چہ هغه بخنه کونکنن دے۔

الله جو نبد دارام دپاره شپه جوړه کړیده او دکارو بار اولید وکتو دپاره دے روځ

جوړه کړیده۔ ددے لوی فضل دے چہ ټول عمر شپه او ټول عمر روځ نه دے۔ خو

خلق ناشکره دے چہ دایو معمولی نعمت لکزی او د خدای شکر په نه ادا کوی۔ خدای

دیتہ واپی تاسو که الله نه وینی۔ يُؤْذِلْكُمْ اللهُ رَبَّكُمْ۔ دا ستا سوا الله دے چہ ستا سوا

دیالنه دپاره دے دا شپه او روځ جوړ کړه او صرف دفعه الله خالق کلا شی د هره څیز

پیدا کونکنن دے بل ثوگ پیدا کونکنن نشته۔ دداسے قادرا و خالق خدای دے په

موجودگی کین۔ کانی تَوْفِيقُكُمْ۔ تاسو کم خوا مخلوق طرف ته رغلی۔ او په د خدای نه

بل چاتہ چنے وہی اوہنے عاجزان خپل کار سازان فائدہ ور کوئی او نقصان رسوئی
 کنری۔ خدای دے قسم آیتونہ دانکار کو نکو پر بارہ کنی واپی چہ ہمیشہ ترا قسم
 منکران یہ دے تکر و سررا علی دی۔ درپے خدائی دخیلہ بخند ذکر کوی چہ اللہ الذی
 جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً۔ واللہ دے تکر اوری چہ ستاسود اسید و دیارہ نے زمکہ
 جو رکہ پہ دے و پاسہ اسیدی او برہ دربانہ چہٹ دے چہ دھنے نہ دربانہ دے
 خوارے قسم قسم نعمتونہ رالیبی او پہ دے زمکہ کنی نور دیر مخلوق دے۔ وَصَوَّرَكُمْ فَأَ
 حْسَنَ صُورًا كَوْمَ تَاسُوتَ نے پہ دے تو کوشیائستہ بوا بر شکل ورکہ۔ او تش داقد دے نہ
 بلکہ۔ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ۔ ستاسود دیارہ دے پاکومزہ نا کو خوراکو نو دپیدا ایش انتظام
 اکہ۔ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ۔ دے مہربانو کو کنی اللہ دے داہرہ نے ستاسود تربیت پہ
 خاطر اکہ۔ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ۔ پس غومرہ دبرکتو نو خاوند رب دے۔ نہ
 گورہ پیدا ایش کوی او بیا دہر غیزد ہنے پہ مناسب پالنے کوی۔ هُوَ الْحَيُّ۔ اودا اللہ
 ہمیشہ نہ جونہ دے او ہمیشہ پہ جونہ دے وی او نور و تہ ہم جونہ ون و کو کنی
 دے۔ نو دے نتیجہ ہم محنتی خبرہ راہکارہ شوہ چہ۔ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
 اوددہ عبارت کوی۔ بل چاتہ چنے مہ وہی اومہ نے بندگی کوی۔ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
 او خالص دہ سرہ معاملہ شروع کری۔ حُكْمُ چہ۔ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ۔ دہر قسم
 تعریف صرف دہ حقیقی خدائی چہ دمرہ انعامونہ و کوئی مستحق دے۔ بل شوک کلمہ دے
 قابل دی۔ دے توحید دلا تلو د بیان نہ رو ستود شوک بدی خوے شی۔ چہ قُلْ اِنِّي
 لَهَيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ۔ تہورہ ادا یہ چہ شہا پہ
 توحید کامل یقین دا غلبہ دے۔ اود شرک قباحث او نا کاروالے را بانندے بشکوہ شو
 پیدے۔ حُكْمُ دے نور و معبودا نو دعیاوت نہ منع شوے یم۔ دا تاسو چہ پہ پوچھے پواتہ
 یقی۔ حُكْمُ توبس دا اللہ یم اودا اللہ یہ یم ہنے رب دے او حُكْمُ نے بندہ یم۔
 ورپے دے۔ رَبِّ الْعَالَمِينَ۔ حکمت خوے شی چہ دا اللہ دے قدرت تہ اوری چہ دہ
 حضرت آدم علی نبینا وعلیہ الصلوٰۃ والسلام دے خاورے نہ پیدا اکہ اود دہر انسان اکثر
 وجود دے نہ جو دے۔ او بیائے ورلہ دہر انسان دے نسل پیدا کو نو دیارہ دے
 اود خورے دے پوچھے والی دے نسل سلسلہ روانہ کرہ۔ دے منی دے غوبے تکرہ

شی بیایکین اندامونہ جو پرشی بیایکین خدای روح واپوی اوبیائے دمور درجم نہ پیدا کی
بیائے دے ورکوالی نہ خوانی تہ اور سوی او پدے پسے پہ بعضو بکوالے راشی پدے تول سفر
کبن صرف دانلہ قدرت او حکمت کار سازی جاری وی۔ پدے تول سفر کبن شوک واره
شوگ خوانان شوگ بکالکان پہ خیلو خیلو نییتومرہ شی۔ نودے قدر تو نومالک صرف
اللہ دے هخر جوئد او موٹ و رکونکبن دے حکم عبادت هم صرف دده پکار دے۔ واقسم
رفتار پدیو جہ نہ رجو پچہ کئے خدای عاجزہ دے۔ حکم پدہ قلازہ قلازہ جورہ ول کوی بلکہ خدای
خوچہ حکم اکی چہ اشہ خواشی۔ خو پدے کبن دا حکمت دے چہ هدر شوگ دندای قدر تو نہ وینی اد
دے خدای تہ پیر اخلاص سرہ ورخی اود بل چاطرف تہ دکار سازی دیارہ چخہ نہ وی کنی دابہ لویہ
نمک حرامی وی۔ اللہ تہ راباندے دبل چابندائی امہ کبن امین۔

الْمُرْتَدَّ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنْ يَصِفُونَ الَّذِينَ

۱ یا تہ هخر کسان تہ نہ کورے کم چہ دانلہ پدے ایتو نو کبن جو کورے دا اباسی۔ دی کم خوا الرقی کورے۔ هخر غلی

كَذَّبُوا بِآيَاتِكُمْ وَبِهَا أَرْسَلْنَا بِهِ رَسُولًا تَقُولُونَ

چہ کتاب شورو چنی کر او هخر هخر موش خیلو و سولان تہ ذکرہ۔ پس ذرہ چہ دی پدیوہ شی۔

إِذَا الْغُلُلُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ فِي الْحَبِيمِ

چہ طوق نہ ددی ہستو نو کبن وی اوہ پیشیل و ابوکبن ہستو پدہ ذخیر ذرہ دلا کی

ثُمَّ فِي النَّارِ يَسْجَرُونَ ۝ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ آيِنِ مَا كُنْتُمْ تَسْرِكُونَ

بیایہ ہہ اور کبن آجو کلہ شی بیایہ ددینہ تپوس اشی چہ هخر غیر اللہ

مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا

شریکان موک شوی دی ہہ اوای چہ حق مو مو نہ رک شو بلکہ مونہ خو محکبن اور شوک شریکان نہ دی

كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ۝ ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي

خدای ہہ هم دغہ کافران پہ غلطی کبن خضر ساق داستا سود هخر ناحق خوشالو بدلہ دہ چہ تاسو پدہ

۱۳ مع علی القاسم

۱۴

الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبَلَّغْنَاهُمْ تَهْرُجُونَ ۚ أَدْخُلُوا أَبْوَابَ

او ستاسو دهستی او د اټکو تر پکو :- د جهنم په دروازو کې

جَهَنَّمَ خُلْدٍ فِيهَا فَبُئْسَ مَثْوًى الْبُكَرِيِّينَ ۝ فَاصْبِرْ أَوْ عَذِ

دو داخل شیء پس داد لوی کو نکود پاره ناکاره تگونی ده

اللَّهُ حَقٌّ فَأَمَّا نُرِيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُ هُمْ أَوْ نَتَوْفِيكَ

دائلاً وعداً حقہ - پس موید بہ یا تا تہ دخول و حضور وعد و خوند کو - یا نہ ستا اوقات اشی پس دی بہ

فَالْيَنَّا تَرْجِعُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا

سوفی ذرا ایگرن وے شو۔ اوستا، نم کتابیں

عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ يَنْقُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ

تاتۀ شوییدی، او بعض همدری چه دهغه قصه تاته زدی شوی - او هیز رسول داسۀ اُنکړۀ شو چه به و خدا ای د اجازتۀ

الْأَيُّذُ لِلَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْبَاطِلُونَ

و چون که در این حکم، اشو دود و در فصله بر آشی ارد باطل خاوندان پدیه زیان گمنی وی ۱۰

خود نبی صلی اللہ علیہ وسلم ترخوے شی چه دے جھکمارود اجهلکے یرے عجیب دی دابکاره...

قوافی در سونہ او تاپے خبر مے درو سخن لول دیوہ بل رنکہ خبر دہ نہ او داساپہ میل دمنو لک دے
دعربو جاہلان دسرہ دیغ خبری پہ بنی ادم کن دراتلو سلسلہ نہ منلہ نو پید یوجہ دی نہ کتابوتہ

منل او نه دے احکام منل او نه ہے مجزئے منل :-
مخکین خدائی خوب نبی صلا اللہ علیہ وسلم تہ دے انکار او دقران دنہ منلوا انجام بیانوی چمر

دے کافوانو پہ غار کن بہ دے کناھو نو نہ جو رطوق نہ و اچو لے شی د او پہ دیکن بہ زنجیر نہ
اُپیلے شی چہ دی بل سرہ دفر بہتو سنجہ وی د خاف بہتے بہ دی پہ دے زنجیر و نور اکائی اودی

براول پہ گرو میثید لو اچو کین غوپہ داؤسنے شی، بیایہ ددو زخہ پے اور کین ورواچو لے شی، بیایہ
ددینہ تیوس اشی چہ وائی کنہ ہتہ ستا سو ہتہ مجو دان چہ تا سودی دخلا ی برایو کنرل،

یامو خدائی ته سفارشیدان کنول هغه څه شوچه تاسو دوت غلام اب نه خلاص کی ۴۰ لودی به ورت

اول داسے اوپنی چہ ہنہ خوموتیاد و آتہ لیتہ او نہ جو نہ شہ پکارا غلہ او بیابہ واپی چہ ریش تیا
خبرہ خودادہ چہ داموتی چہ شہ دغیر اللہ بندگی کرے وہ اس راتہ پر غریب لوستر کو معلومہ
شودہ چہ داہیژد فائدے کار نہ و و ہر یونقصان کونکین و نقصان پر وشت کین داقسم دینا کلفے
کوی خدائی واپی چہ پر قیامت کین ہر دی دے شرک او دغیر اللہ عبادت تہ بے مطلبہ اوپنی
وے نہ دی پر دے دنیا کین پر دے غلطی کین بوخت پر اتہ دی او دیتہ دنا کدے کاس واپی
پر دے عناب کین کیر کا فراتو تہ بہ داسے اوپلے شی چہ واورای داد ہنہ تاحقو خوشالو سزا
چہ تاسو بہ پر زرہ اولاسو خپو ہنکارہ کوئے تاسو بہ د دنیا پہ مال دولت پر زرہ کین داسے خوشالہ
دی چہ ستا سو قو لو اندامو نو بہ دے پر ثبوت کین مستی کوئے فرحہ زرہ خوشالی
مرحہ داندامو نو خوشالی دیتہ بہ حکم اشہ چہ ددو زخیرہ دروازو کین وروا خل شی بلوپہ
دیکین بہ دہمیشہ دپارہ اسی داد ہنہ خلقو تہ کونرہ دہ شوک چہ خانو نہ دخدائی داپتو نو نہ
لوی کنری بہ اللہ اللہ! داپرہ ناکا تہ کونرہ دہ

۱۲۹- علی ابیہ نہ تہ قلا را حی

مخکین خوب نہی تہ د عنابو نو بہ بارہ کین قانون خوے شی چہ کھا عنابو نہ بہ قلا رہ قلا رہ را حی
کیدے شی چہ شہ تہ بہ خپل چوند و ن کین اوینہ لکہ چہ دبد را و دیکہ دقتر واقعات او دغسہ
د قول عرب دقا بو کید و واقعات خوب نہی صل اللہ علیہ وسلم پہ خپل مجوند و ن الید او خلا
واپی چہ کیدے شی چہ شہ ستاد وفات نہ روستوراشی او خدای واپی چہ داپہ دنیا کین عناب
راتلہ یا نہ راتلہ پر یکدہ ددی کھا سخن پیشی کید و نکین دہ دیتہ بہ سخت عناب و کرکے شی
خوب نہی صل اللہ علیہ وسلم تہ دے خپل قانون پر بارہ کین دتیر و پیغیر انوصہ کیردی چہ ستانہ مخکین
دیر سولان را غلیدی شہ پکین تاتہ کوئے شویدی او دہنہ قصہ درتہ شویدی بہ او دہ قصہ نہ
دی شوی دغسہ بہ دے رسولانو نہ ددی قومو نو مجوزے غوختے او د رسولانو بہ پخپلہ دا
طاقت نہ و و چہ بہ خپل اختیار مجوزہ ہنکارہ کی بہ دیوچہ بہ قومو نو ددی دپیغیری نہ انکارا کہ
اوپہ دی بہ فوری عناب ہم رانغے لودی بہ لاد او شوہ

دغسہ نہ قریش او مشوکان ستا سوزہ پہ جھگرہ دی او ستانہ پر دے انکار عناب ہم غواری وے
د عناب راتلہ ستاد و ش کار نہ دے داپہ شہ ستا پر چوند و ن کین راشی او شہ ستاد وفات نہ پس نو
تہ صبر کوہ چہ د عناب وشت راشی ددی بہ پورہ صحیحہ فیصلہ شی او دیکہ پہ دنیا او آخر کین خواب
تراپ او دباہ بر باد شی بہ دوزخ کین بہ دکار نلپ عنابو نہ وی کلہ بہ ورتہ یشید لے ابہ و رکوی او کلہ بہ

یو آئے یہ دوزخ کیں وی۔ حَنِیم۔ ہم دوزخ یو قسم عذاب دے۔ کیدے شے چہرہ ا
یشیدے اہر دوزخ نہ باہروی او کیدے شے چہرہ دشنہ وی۔ اودا عذاب یو قسم وی:-

إِنَّ اللَّهَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۚ وَ

دائمی یو اللہ دے چہ ستاسو دیارہ ۲ ساروی دسور کی دیارہ جو کریدی اوپر دیکنی دبعضونہ غوری او

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ

یہ دیکنی ستاسو دیارہ نور سے دیرے فائلے ہم دی اوپر یہ دی خیلو ہفتہ حاجتوں نو ارس کہ چہ ستاسو یہ زیور کیں دی اوپر دی

تَحْمِلُونَ ۚ وَيَرْكَبُ أَيْتَهُمْ فَآيَاتِ اللَّهِ يَتَكَبَّرُونَ ۚ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي

اوپر کشتو بازگویی۔ اوتاسو تخیل نور سے تخیل ہم چہی۔ پس تاسو بہرہ دندائی دکو کو بخونہ انکار کوی۔ ایادی دملکو نو یہ

الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا

کونریل و کینی اُنہ لیدہ۔ چہ دیندہ بخنکو خلقو آخری انجام خورشو۔ عہد خالق

أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدُّ قُوَّةً ۚ وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

دیکھ کریش) ذرات وو اود سخت قوہ خاوندان وو اودی پر زمکہ کیں قوہ تخیل پر تخیل دی:- نو ددی کتہہ ددی میٹھ

يَكْسِبُونَ ۚ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِهَا عِنْدَهُمْ مِّنْ

پکارا اقلہ:- پس ہو کہ چہ دیتہ پیغمبران پہ بشکارہ دلیلو نو سوا را غلہ نو دی پہ خیلو (دشمنی) غلہ نو دیر

الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۚ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا

نازیدہ:- اوپر دی حذر عذاب را پر یوت پر کم چہ دی توئے کوئے:- پس چہ دی حوئی عذاب الیدہ نو دی آوے چہ دی

بِاللَّهِ وَحَدَّ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ۚ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ

پرو خدا ای ایمان و کفرہ او موئی ددے توو محیزو نو نہ منکر شوئم چہ موئو بد خدا ای شریکان کوئل:- پس دیتہ ایمان فائلہ و کفرہ چہ

لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سَأَلَتْ آلُ اللَّهِ التَّوْحِيدَ خَلَّتْ فِي عِبَادِهِمْ وَخَسِرَ هَٰؤُلَاءِ الْكَافِرُونَ ۚ

اوپر دے ویشٹ کیں کافران پر نقصان کیں پاتے ہوئے دی حوئی عذاب الیدہ:- خدا ای پہ خیلو بند کائنات دا قانون مقرر کیں:-

۱۲

۱۰۰- د خدای انا

۱۰۱- د خدای انا

۱۰۲- د خدای انا

۱۰۳- د خدای انا

دویره و لونه پس بیا د خدای د انعامات او د هغه د حکمت او رحمت بیان شروع شه خدای مهربان
 جیم کریم او قادر دے چه ستاسونه غنې طاقتمن خنور دے ستاسو په وستی کښې راوسته د تاسو په
 چا سوریکې لکه او خان د اسونه او خړه د غویان او ها تهیان شو او بعض حلاوی او د هغې غوڅه
 غوری لکه لکه د بزم د اود د نه علاوه په دیکښې نود د فائده هم دی لکه پي د غوری شو په
 دی پوځي شو د دی د سرونو د پختو او خکو نو د مختلفه فائده شو د اوچه ستاسو خو
 شی نو په دی سواره شی خپلو خاورو ته په نارور سی د په دشمنانو حمله کوی د اود دینه علاوه په
 لوند کښې تاسو د خدای په در کړې عقل کشتی چلوی او په دے کښې سواره شی د تجارت د پرمختو
 په اړی د دینه علاوه د الله د قدر تو نو نور د نځه هم در بشکاره کوی نو تاسو به د خدای د کوکل تو
 نو د انکار اکر د شی د

د دے انعامات د ناشکری انجام په باره کښې د دے د گونډ واولیدو په ذریعه خو نه کیږی د چه
 د دے قسم ناشکرو خاړو نه به تاسو وران د پیره کی لیدلی وی د او تاسو به په دے پوځي شوی یی چه د
 ناشکری په سزا کښې چه په دی عذاب راغی نو دی سره د طاقتو نو او هر قسم علمو نو د عذاب نه
 د پکېد و هیڅ تدبیر ا نکړی شه د او په عذاب خراب تر اب شو د نود د قریشو تاسو به په خپلو
 کمزورو وجودونو او د جهالت او بے علمی په تیرو کښې د خدای د عذاب ختم تدبیر ا کر د شی د ستا
 د مدد قلا کانه د او ابادی د هغې د کویان او دیوالونو په مقابل کښې هیڅ هم نه دی د

د دی سخته چه پیغمبران را غله او د یتیم د معجزه اخو د نو دی په خپلو د نیوی علمو نو فخر ا کر د ا ور ته د کار
 شیزو نه بشکاره شو او په پیغمبرانو پور د یتیم ا کر د او که پیغمبرانو به ور ته او د چه د اتو قه مکی
 نو دی به په برق برق ا خاندل د و لے آخو د یتیم او خندا گان نور نلک د ا ور ته او په دی عذاب راغی د په
 دے وښت کښې د دی نشه کښه شوه او دی چغه کړی چه مونږ په یو خدای ایمان را وره اموښو د شریک
 انکار کو د و لے د وښت د ایمان په باره کښې د خدای د قانون دے چه بیا د چا ایمان نه قبلیدوی
 فِرْحَانِ اِیْمَانِ عِنْدَ هُمْ وَمِنَ الْعِلْمِ د هوم، ضمیر یا کافان ته راجع دے چه دی کم عقاید جوړ کړی و لکه دی به
 دے چه مونږ خوزمانه هلا کوی د اودی به وے چه که مونږ شریک د خدای خوځ نه وے نو مونږ به و لے شریک
 کاو و د اودی به وے چه دارواسته او کی به سر نلک بیا جوندی کیږی د اودی به وے چه مونږ
 خود بتانو په باره کښې د عقیده لرو چه دی به مونږ خدای ته سفارشونه کوی د په دے عقید د باند
 دی خوشاله وو یاد هور د زمانه فلسفه او نوی نوی ایجادات د دی د یقین علوم وو د

وَأَسْتَغْفِرُكَ وَيَا لِلْمُشْرِكِينَ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ

اودہ نہ معافی غواہی۔ اویہ مشرکانو بانڈے افسوس۔ کم چہ زکات نہ ورکوی اودی د آخرت نہ مہم

هَمْ كُفْرُونَ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالٰتِ اَمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۚ

منکون دہی۔ بے شک ہنہ گسان چہ ایمان دادہ او نیکی عملونے مہم اکرہ ددی دپارہ بے حدہ نوابونہ دی۔

دے سورۃ سجدا اوسورۃ فصیلت مہم واپی ددے سورہ نزول پر مکہ کنیں شویڈے۔ واپی چہ یہ قریش کنیں عتبہ در بیچہ خوئے دپرخو یونکنیں وڈ۔ دے عربو د خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم سنے لیکلے وڈ چہ دے نبوت د کار نہ واپہ وی۔ دہ ورتہ اوئے چہ کہ تہ مال دپارہ داو غطونہ کوئے۔ نومونہ بہ درلہ دیروپہ دیرومال در کو۔ اوکہ دمنخو شوق لڑے نوپہ قریش کنیں بہ بنائشتمہ لیں ملئے در وادہ کو۔ نو دے خبروپہ جواب کنیں ورتہ خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم ددے سورۃ یوحنا یونہ واورول۔ عتبہ چہ دا ایستونہ واوریدہ نوپہ دلا اثراشہ اودہ اوئے چہ بس کہ نوسرہ وایہ۔ دے قریشوتہ بیروتہ داغے اودیتہ ئے اوئے چہ قسم پر خدای دے کہ ماپر بقول عمر کنیں داسے کلام اوسید لے وی۔

خما سنے ددے کلام جواب نہ وڈ۔

خدای واپی چہ قرآن شریف د خدای کلام دے اودے رحمان رحیم خدای د خلکو د خیرا وحا جت ہزار و دپارہ نازل کویڈے۔ ددے کتاب د اصفا دی چہ ددہ ہرہ ضمون خہ بشکارہ دے پیرہہ کنیں بیچو نہ نشتمہ۔ ددہ پیرہہ ایستونہ کنیں چرتہ و عطر دے۔ چرتہ پکنیں د حلال حوام مسئلے دی چوتہ پکنیں د آخرت ذکو دے اوپہ بعض حایو نوکنیں د عبرت نہ دے قہر دی۔ دے پیرہہ عربی ڈہر کنیں دے ددہ کارونہ کلہ نہیرے و رکول وی اوکلہ ویرہ ول وی۔

وے دے پیرہہ قدر و کافرانو بے قدرہ شہر اودی د دینہ مخا اگرو۔ بے عقلہ خلق د نہر و پیرہہ قدر خہ پوہیڈی۔ خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم تہ خوسے شہی چہ تہ دے قریشا و بے عقلہ کافرانو تہ واپہ چہ خہ خوستا سوہسے خوراک سکاٹ کو نکنیں اوستا سو عزیز قریش ہم تاسو خما نہ ولے تختی۔ ماتہ خوبہ خدای ستا سو د خیر و دپارہ دداسے نیکو خبر و خوئے کویڈہ چہ پیرہہ ہفت کنیں د انسان لویہ کتہ دہ چہ ہفتہ دغیر اللہ نہ دیو اللہ طرف تہ مخا کول دی اودا عقیدہ د نہرہ سرہ تعلق لوی بیبا کہ دبتدا نہ خہ کناہ اش نو دہیغ د اعلاجر دے چہ د خدای نہ معافی اغواہی پیرہہ تاسو کنیں د توحید مخالف مشرکان دی چہ دعوہ حاجت دپارہ ئے پیرہہ مخلوق کنیں خہ مرہہ جوندی مقرر کویڈی۔ اوپہ مخلوق بانڈے پکنیں ہیچہ رحم نشتمہ۔

۱۰۰۔ دے سورۃ نزول و تفسیر

۱۰۱۔ د قرآن حقائق

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا

بیاد آسمان طرف تہ متوجہ شد اوہ غر لو غرہ دے بیائے دہ تہ اوہ چہ ہمتا سو کہ خوشہ وی

طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي

او کہ نہ وی حاضر شدی دی اوہ موہنہ پہ خوشالی حاضر ہوا بیائے پہ دہ دو جو کین اوہ آسمانوںہ

يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا

جورہ کورہ اوہ دیو آسمان تہ دہ دھنر حکم ورا الیکہ او دھکتے آسمان موہ موہ ستورو

بِهَصَابٍ مِّمَّا وَجَّهًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

دوے کہ اور حفاظت کار موہ تم وا غشتہ دانتا بیو دے دھنر چہ زبردست او عالم دے

خود بنی صلی اللہ علیہ وسلم تراوئے وحی د تو حید پہ بارہ کین شوہ وہ او خلقتو د اللہ سورہ مخلوق شریکان کو
پہ دیو چہ دے ایتر تو کین ددی پہ دے کار حیرا نتیاطا ہریکی د نوہ خدا ی قدر تو نہ ورتہ خوشے شی چہ
ددینہ ہر قسم مخلوق عاجزہ دے نور معبودیت مستحق گو یا صرف اللہ دے

خلقات پہ دہ دے کین داز مکہ جورہ کریدہ او بیائے دتول جہان دہر قسم مخلوق دپالنے ددی منا
انتظام کریدے پہ دے زمکے د غر د نو بخونہ اوہل چہ دزمکے مخلوق تہ پہ آرام وی پہ دے زمکے
برکتونہ او د فائدے خیزونہ پیدا کرہ اوہ دہر حکم دپیدا او ادا اندازہ دے الگو لہ داہر شہ پہ مخلوق دے
کین اشیوہ داہر شہ دے د غتو نکو د پارہ برابر کرہ

بیاد زمکے نہ پس دے دھنر آسمان طرف تہ توہ اگرہ چہ ہمت لو غرہ و د نو ددینہ دے آسمان جو کہ
او پہ دے دے دزمکے پہ حساب دہ دے روئے الگو لے بیاد ہوا آسمان دپارہ خاص خاص حکم نہ جاری
کرہ او د اذکتہ آسمان چہ زمکے تہ نزد دے دے پہ ستورو پرق بیروق کہ او دے دے دشیطانانو
درا اتلونہ بچ کہ داد اللہ دقدر تو نو نظارے دی چہ زبردست او دنا دے او دے زمکے آسمان تہ
دے اوہ چہ شہ سونا پ وایم تاسو بہ ہمت کارونہ کو کہ ستا سو خوشہ وی او کہ نہ وی دی ورتہ او دے
چہ موہو عاجز مخلوق یو حوہ شہ طاقت دے چہ موہو نہ بانکار کوہ اللہ چہ ستا شہ حکم وی ہمتہ
پہ سرستوب و موہ دے قدر تو نو غاوند اللہ سورہ کلمہ عاجز مخلوق شریات کین دے شہ
تعجب دے چہ تاسو دخیول سو جو رہتان یا ہسے خیالی مخلوق دے قادر اللہ سورہ پہ خدایہ کین براہر

۴۱ دھنر غر تخلیق قوت او مخلوق شریکان

روح خود نور یا دزمکے دخاص تک نوم دے ۔ نور دزمکے آسمان دپیدائش نہ مخکن روئے سرنک
معلوم شوئے ددینہ دے روحو مقدار دے ۔ مثلاً مے خلویخت کھنوتو برا بر کن زمرکہ جورہ
شوہ ۔ خدائی خود اپہ کن پیدائش کوئے شوخوپہ قلامرہ ئے جورہ کرہ چہ دابنکارہ شی چہ دابخکنی
خیزنہ نہ دی ۔ بلکہ داد خدائی پیدائخت دے ۔ بل داچہ دزمکے آسمان پیدائش لوی کارونہ دو
اود لویو کارو نوپہ کو لوکن تادی نہ وی پکارہ

دقرآن شریف اودوات نہ داسے معلومیہی چہ زمرکہ دآسمان نہ مخکن جورہ شویدہ او آسمان
دوستو دے ۔ اود قرآن دا ایت چہ ۔ وَالْاَرْضُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ دَحَاهَا ۔ دآسمان نہ پس ئے زمرکہ
اغورہ ولہ ۔ معلومیہی چہ زمرکہ دوستو جورہ دہ ۔

خود دے جواب دادے چہ زمرکہ مخکن جورہ دہ خوبرابرہ دوستو شوہ چہ پہ دیکنی ئے وئے ۔
غورنہ اود ریا بونہ خائے پہ خاکے پیداکرہ ۔ نو آس دایتو نو مطلب صفا شہ
بعض حکماء واپی چہ ددنیا اول اوس دہ ۔ بعض واپی چہ اول هواوہ خود قرآن شریف نہ چہ وکان عر
شہ علی الہ معلومیہی چہ دانہ نیا اول ابہ دہ ۔ دخدائی د قدرت اول داسے ظہور کیہی چہ ابوتہ
حوکت ویر کرہ شہ نور دینہ گرمی پیدائش شوہ اود دے گرمی نہ هوا جورہ شوہ اودا هوا براسو
برہ لا اودا ابوتہ حکمتہ دابو پہ مخ پاتے شہ دے دگوتو نہ زمرکہ جورہ شوہ ۔ اوبرہ دبراسو نو نہ
چہ دخان شہ ورتہ داپی آسمان جورہ شہ ۔ اودا آسمان نو نہ اہ شوہ فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَعَوَاتٍ ۔ او پہ اولی
آسمان کن ئے ستوری جورہ کرہ ۔

استوئی ۔ قصد کول ۔ متوجہ کیدہ ۔ دزمکے دجورہ ولونہ دوستو دآسمان قصد ایشہ ۔ آتینا ۔ دا
مطلب برا بر کیدہ ۔ ملا یغیہ ۔ دزمکے آسمان علی وجود سورہ خدائی خطاب کوی حکم دی تہ د عقلن
پہ تکیو خبر کیہی ۔ غیر عقلن سورہ خبرے اوردی د حال پہ ژبہ جوابونہ عامہ مشہورہ خبرہ دہ ۔

از بقیہ آیات ۔ پہ دہ روحو کن زمرکہ پیدائش شوہ او پہ دو نور و روحو کن پہ دیکنی دہ زقونہ ۔ ولونہ غورنہ
انتظام ایشہ ۔ سو آتسارہ بلین ۔ کہ شوک د عالم دپیدائش پہ بارہ کن تپوس کوی نو دے پورہ جواب دے
یاد اچہ کہ شوک د خدائی نہ پہ خپل حالت ہا ژبہ دروچی سوالونہ کوی نو خدائی د خپل نعمت دستر
غورہ ولے دے ۔ دھر چاد پارہ اجازت دے چہ ددینہ خوراک اکی دھر چاد پارہ برا بر غورید لے دے

فَانْ اَعْرِضْ وَاَقْلْ اَنْذَرْتُكُمْ صِغِقَةً مِثْلَ صِغِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ

پہ کہ دی بیامہ جو اگر خو نو نہ ورتہ اولہ چہ مائسو دعاد اود ثمود دیکنی د لمبو نہ خبرد اکر کوی بیانی ۔

اِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا تَعْبُدُوْا اِلَّا اللّٰهَ

چہ دیتے دیکھتے اور سونے رسولان راغلے

قَالُوْا اَوْشَاعُ رَبَّنَا لَا نَزَلَ مَلٰٓئِكَةٌ فَاِنَّا بِمَا اُرْسِلْتُمْ بِهِ كٰفِرُوْنَ ۝ فَاَمَّا

دی اوستے چہ کہ دادا اللہ پہ خوشے دے تو اللہ پہ ملائکہ را پیکر دے بہ موٹو خوشے ستارہ را پیکر خبر و کفر کو بہ پس ہے

عَادُ فَاَسْتَكْبَرُوْا فِی الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوْا مِنْ اَشَدِّ مَنَاقِبَةٍ

عادیاں چہ بہ ہمہ زمکین کے ناخنے لویں کرے دے بہ اودی دے چہ خوشے نہ زیات طاقت را خود لاری

اَوْ لَمْ یَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِیْ خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّكَانُوْا بِاٰیٰتِنَا

ایادی د خالق خدائی قوت او نہ و نہ دینی اودی خوشے الیوتوف نہ

یُحٰدِثُنَ فَاَرْسَلْنَا عَلَیْهِمْ رِیْحًا صَرْصَرًا فِیْ اَیَّامٍ مُّحْسَرٰتٍ لِّنُذِیْقَهُمْ

انکاد کاؤ بہ بیاموٹو پہ دی پہ سپرور و خوشی تیزہ سیلی را پیکر چہ دیتے دے عزت

عَذَابَ الْاٰخِرِیْنَ فِی الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اٰخِرُیْ وَهُمْ لَا

عذاب پہ دنیا کی اسی اود آخرت عذاب خود دینے زیات دے عزت

یَنْصُرُوْنَ ۚ وَاَمَّا ثَمُوْدُ فَهَدٰیْنٰهُمْ فَاَسْتَحَبُّوا الْعَمٰی عَلٰی الْهُدٰی فَاَخَذَ

اودی سوہ پہ ملائکہ کے شے بہ او کہو دیا تو نہ موٹو راں خوشے دے پس دیتے دے ہدایت پہ خانے

تَهُمْ صَبَقَ الْعَنَابَ الْهُونَ بِمَا كَانُوْا یَكْسِبُوْنَ ۚ وَنَجَّیْنَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا

گواہی نہ ہنکارہ شوہ بیادی ذیل کو تکیں عناب انیوہ اودادی دین علی پہ وچہ او موٹو موٹو مناخو نہ خلاصہ دے

وَكَانُوْا یَتَّقُوْنَ ۝

اودی پرید و تکی دے بہ

کہ دی دتو حید نہ بیا ہم نے اگر خوشو نو دی بہ دعا دیان شہودیان سے ثابت شے اودی بہ و دی

ہے انجام ہلاکت شے صاعقہ ہضم بجلی چہ بہ سخت آواز سورہ دے پڑنے حکمتہ را غور حیلکی پہ

آواز اود و وارہ پکین دی بہ عوب ہر قسم د ہلاکت واقعاتو نہ صاعقہ واپی چہ فودا پہ بہ خبری

کین راشی - صِبْغَه - دابل قوآه دے - دایهوشی تہ واپی - راتلو نکیں مَصِیْبِت - دعا دیان اوٹمودیان
تفصیل قصہ خوغرمو تہ دیمین اود شام پہ سفی وکین معلوے شوے وے اجمالی غوندے ددی مشترکہ
جوم داوڑ چہ دیتہ رسولان راغلہ نوڈی اوے چہ مونو ستاسو خیرے نہ منوم اود عادیان خا
خبرہ داوڑ چہ ددی پہ خپل قوہ دیر غور و و اوپہ دے نہ پویدہ چہ کم اللہ دی پیدا کړیدی هغه
ددینہ دیر زیات قوہ خاوند دے ددی پہ خپلو دنگولو قدانو اوبهادری دیر نازوہ - اوبل دا
چہ ددی یواخے د مخلوق سرہ بد سلوک نہ وؤ - بلکه دی دخدا ئی دایتو نو نہ هم منکران وؤ -
نود دے پہ سزا کین خدای پہ دی سختہ سیلی داؤستہ چہ دی ئے تباہ اوبر باد کړه اود ادمصیبت پہ وچہ
ددی دپارہ سپیرے وے اوٹمودیان در سلوان راوپے هدایت اُنہ مانہ - اوپہ گراھی خو خراوتینک
پاتے شو - نوپہ دی عناب رائے - او خدا ئی ددے دوار و قومونو نیکان ددے عنابونو نہ میچ کړه -
داقصہ دیکه قریش تہ اُشوے چہ کہ تاسو د خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم مخالفت جاری اُساتہ نو تاسو بہ هم
دغسہ تباہ اوبر باد شتی - لکه چہ اشواودی خپل تباہ حال پہ خپلو سترگو پہ بد راودیکه پہ فتح کین
اُلیدہ - اکوکه داد عادیانوٹمودیانو د عناب هسے نہ وود خو عناب خودوکنہ - «صَوَصَ» هغه باد چہ پہ
توکین آواز پیدا کوی - هغه یخہ هوا چہ دینخی پہ وچہ سوزہ ول کوی - «صَوَّ» یخوالی تہ واپی -
هوا طے آتدی - غلور د عناب هی - عاصف - صَوَصَ - عَقِیم - سَموم - او غلور دخیوردی -
ناشوات - مہیشوات - مرسلات - ذاریات

وَيَوْمَ يَحْشُرُ اَعْدَاءَ اللّٰهِ اِلَى النَّارِ فَمِنْ يُوْرِعُونَ حَتّٰى اِذَا مَا جَاءُ وَهَاشَهِدْ

اوپہ کومہ دوغ بہ چہ خدا ئی دشمنان روخ تہ پہ جمع راوستل شتی اوبیا پد راتکا وکړے شتی - نوڈے چہ هوا کله دی اود تہ نزدی شتی

عَلَيْهِمْ سَعِيرٌ وَاَبْصَارُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَقَالُوا اَلْجُلُودُ هِيَ لَمْ شَرِدْ ثُمَّ

نوڈی غوږونه اوسترک او سر هسے بہ ددی پہ عملونو گواھی اکړی - اود اخلق پہ خپلو سرمونو او اپی چہ تاسو وے پہ مونو

عَلَيْهِمْ اَنَّا قَالُوا اَنْطَقْنَا اللّٰهُ الَّذِي اَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ اَوَّلَ

چاچہ هر شیز گویا کړیدے - اودے خدا ئی تاسو پہ اول کن اود
سوامی اکړه تہ دی پد اپی چہ مونو هغه الله گویا کړو -

مَرَّةٍ وَّ اِلَيْهِ تَرْجِعُونَ وَمَا كُنْتُمْ تُسْتَبْرَءُونَ اَنْ يَّشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ

پیدا کړی یی - اود تہ به بیارا اگر خو لے شتی - اوتاسو ددینہ حاکم نه شو پوه لے چہ ستاسو
غوږونه

وَلَا أَبْصَارَكُمْ وَلَا جُلُودَكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ

اوسرے ستاسو خدای گواہی کی۔ لیکن تاسو پر دے گمان کیں وہی چہ خدای نہ ستاسوہ دیرو اعمال غیر

تَعْمَلُونَ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَأَنْجَتْكُمْ مِنْ

م نہ شتہ۔ اوسرے ستاسو پر دے گمان چہ تاسو بہ عجل رب کاوڑ تاسو پر باد کوی۔ پس تاسو پر خسارہ کینی

الْخَيْرِينَ فَإِذَا يَصِيرُونَ أَلَمْ يَأْتِ الْبَارِئُ أَهْلَهُمْ مِنْهُمْ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ وَفِي هَٰذَا آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

پروقی۔ پس کہ دی مبرائی نو بیام دور خدای پکوتہ وہ اگدی عن روزہ کوی نوداہ ہم

الْمُعْتَبِينَ وَقِيضْنَا لَهُمْ قُرْآنًا فَزَيَّنَّا لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهِ وَلَهُمْ فِي هَٰذَا آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

نہ قبلیبی۔ اومو خود دی دیارہ ددی سورہ خا اسید ونگی مقرر کوی وہ۔ نودی دیتہ ددی مخفی اودوستی

وَحَقُّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرِ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

معلومہ خائستہ کپڑو۔ اوددی پہ حق کین ہم دتیر و مخکنو قومونو سورہ دالہ فیصلہ پورہ شوبہ دی کہ پیوان دوکہ

إِنَّهُمْ كَانُوا خَيْرِينَ

ہی آدم و دے شکہ دی ہم پہ نقصان کین وو۔

دو نیا دسزا دیان نہ پس داخوت دسزا اودھے عالم د کیفیت بیان کیبی چہ خبرہ پورہ
شی واپی چہ ہوکہ د خدای دشمنان پہ جمع د دونو طرف تہ روان کرے نو تیکاوہ کرے
شی چہ تول رایو حائے شی۔ بیاہ ددی پہ کار و نودی ستر کے غوب و نہ اوسرے گواہی
اکی۔ حواس خو پختہ دی۔ مکر د بویو لو حاسہ او ذائقہ خوبے تعلقہ حاسہ دی۔ ستر کے گواہی
بہ د غوب و نہ۔ دستر گوہ۔ اود مسہ کو نکو حواسو وی۔ بعض مفسرین «دجلود» نہ مطلب
د زنا اندامو نہ اخلی۔ گویا ژبہ چہ نا کارہ بدے دے پڑیلا و ہفہ غوب و نہ چہ فضول وینا
گافے نہ اوریدے پہ تپو چار بیتوبہ سرگومہ پروت و۔ او ہفہ ستر کے چہ پہ دے نہ
نا جائز و مخونو اوہ پرد و پرد و اندامو نو تہ کتل۔ دے گواہی نہ پس بہ دے تولواند مو نو
تہ اویلے شی چہ تاسو دا گواہی وے اکرہ۔ حمار گنا ہو نو سبب خو تاسو دی۔ نودی بہ اوای
چہ خو بند کو یابی سبب ہفہ خدای دے ٹوک چہ گویا پی دد کوی گویا کم خدای چہ دڑے پہ

سجده

وہ داخوت دسزا خائستہ

یوہ غوغوہ کنی گویائی پیدا کولے شی ہر پہ سترگو۔ خوب و بوق او نور و اندام و نو کئی گویا پی پیدا کولے
شی۔ ہم دغا و اعضا و سر پسے واپی۔ یا اللہ پاک واپی۔ چہ دے اللہ تاسو مخکنیں ہم پیدا کوی وئی اودہ
تہہ کرئی ماوستا سودا حال و وچہ دخلقونہ مو پر دے کولے اوستا سوسرہ دے ویرہ نہ وہ چہ
دا اندامونہ یہ دایا ندے کواھی کوی۔ ستا سودا خیال و وچہ اللہ پہ پیتو خبر و نہ پوھی پری۔ خلای
واپی۔ **وَالَكُمْ ظَنُّكُمْ**۔ تاسو ہم دے گمان برباد کوی۔ اُس کہ صبر کوی تو ہم بہ پر دو رخ کنیں اوسی او کہ
بے صبری کوی تو بیا نہ ہم داد و زخ ستا سو تو کنزہ وی۔ اُس بہ ستا سو ہیٹھ قسم اے بھلے نہ قلیب
داوینا ہم یاد اندام و نو دہ یا دخداے دہ۔ گویا پہ خلای باندا سے کما تو نہ کول چہ ہنہ دھنہ دشان
خلاف وی ناکارہ خبرہ دہ۔

تَقِيضُ۔ آسان کول۔ آمادہ کول۔ قرناء۔ دقرین جمع دہ۔ مرکبے۔ خدائے واپی چہ دکانا نو پہ دے
کفر کنیں شیطان ددی مدد تکاروی شیطان ددی دمنے خیز و نہ چہ ہنہ ددی شہوتونہ۔
دی خائستہ کوی اودی پہ اودا چوی زجاج واپی چہ مابین آید ہم۔ نہ کوی علونہ مطلب دی
اود و ما خلقہم نہ ہنہ علونہ غرض دی چہ مخکنیں دپارہ دے دے دے کولوارادہ لوی۔ یا راول نہ مطلب
دنیا اود دویم نہ مطلب آخرت دے۔ یا آخرت مخکنیں دے اودنیار و ستودہ۔ گویا کافرانو تہ ددی
مرکز و خبرے نے ہنکارہ کرے اودی تے پردا سے میں کرہ چہ راندہ کا نپہ شونہ دے تول سازش اور
دنیوی شوقونو اولاد تو نو اغشتو نتیجہ داشوہ چہ **حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ**۔ پر دی لکہ دتیر وید کافرانو متوف
دعنا اب فیصلہ اُشوے۔ اودی دنیار یا نکار دپارہ دلہ کنیں داخل شوے۔
اللہم انجنا من العذاب و کل الخسران امین۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ

اود کافران دے واپی چہ۔ دافران اود اودی مہ۔ اود قرآن دلس تو پہ وشت کنیں شو کوی، شاید چہ تاسو طالب

فَلَن يَقْنَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا

نہ ہونو بہ دے کافرانو تہ۔ سخت عذاب سکونہ ۱ کو۔ اودیتہ بہ ددی دپارہ کار و نو سزا

يَعْمَلُونَ ذَلِكَ جَزَاءَ عَذَابِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءَ بِمَا كَانُوا

دکوی۔ دہ سزا دہ خلای دوشمنانویعنے دوزخ ددی دپارہ بہ دغلہ میٹھ کوی وی۔ دادے پہ بدال کنیں چہ ددی مہ نو د

بِأَيِّتِنَا يُجْحَدُونَ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا نَارُ اللَّهِ الَّتِي كَانَتْ تُحَرِّقُ الْأَشْيَاءَ نَارُ الْبَاطِلِ الَّتِي كَانَتْ تُحَرِّقُ الْأَشْيَاءَ

نہ ہونو تہ افکار کاوی۔ اودے کافران بہ اودی چہ اے مہ دہ۔ موگونہ ہنہ شیطان۔

۱۵۶۔ دکانا نو کفر سبب۔

وَالْإِنْسُ نَجْعُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَ مِنَ الْإِسْقَلِينَ ۝ إِذَا الَّذِينَ

۱۔ انسان اخیر چہ موندے گرا اھان کری وڈ۔ چہ وی دچو دلا دے کو چہ دی غہ ذیلان شی ۱۔ ۲۔ شکہ چاچہ اوئے

قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَنْزِيلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَكَةُ الْأَتَخَافُوا وَلَا

چہ خونِ دہانہ دے بیابانے کلا پاتے شو بہ دی بہ فروختے را حنیکی

تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ نَحْنُ أُولَئِكَ كَرَمَ فِي

رخ گوی او تاسویہ ہجرت خوشالہ اوسی دکر چہ تاسویہ وعدہ شوے و ۱۰ - موندہ نیاپہ جولدہ کیں

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا

ستاسو مرکوری یو-اوپه آخوت کښې هر هم یو-اوستاسو دپاره به پدیکې ستاسو دڅو څیزونو موجودوی او پدیکې

مَا تَدْعُونَ ۚ نَزَّلْنَا مِنْ غَفْوٍ رَاحِيَةٍ ۝

به چه تاسو نغمه غنای موجودی به دایره پختگی مهربان خدای طرف نه میل استنای به

کافرانو دا اثر پیر وجہ د خلقو مسلمانید الیحد، نو جو کہ نے اکوہ چہ دیے قوان دا اثر بہ سرنک روک کر و

نوفیصلہ پر دے آشوہ چہ بیس دقتران ادوا اوریدہ مکوی ماوہنہ داسے چہ مکہ خود نبی صلا اللہ

علیہ السلام قرآن شریف لولی نہ تا سوسور و شراد چخ سورے وہی :- نو د قرآن اثر نہ کیہی او

نتیجہ یہ ہے کہ داوی چہ موثر کافران پر غالب یوں او خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم بہ کمزورے دی ہے

خوب نہی صلی اللہ علیہ وسلم ہوا قاعدہ وہ چہ دامحبا بو پہ ذریعہ بہ خلق خیر کرے شہ چہ تاسو راشی ۔

خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم بہ قرآن اور وی ۔ یہ دے طریقہ یہ خلق راجع شہ نو خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم

بہ ورتہ قرآن و اوروہ و او پیہ دے بہ خلق مسلمانان شہ بہ ددے پہ مخالفت کین کافرانو دغہ یرنی جو

کرمۃ الخواص، یہودہ خبرے کو ل۔ خلائے دے جو کہ روسزایا نوی چہ دے دقوان پہ خلاف کن

چخو و منکوتہ بہ خدایِ دیرست عذاب و کی پہ دنیا او آخرد و اړو کینی اوداد و نماز سزا به اید

وی۔ دی۔ چہ۔ دو۔ زخ۔ تہ۔ وا۔ چو۔ لے۔ شی۔ او۔ پے۔ خیل۔ کھر۔ فکرو۔ نہ۔ اُگی۔ نو۔ دیتہ۔ یہ۔ معلوم۔ شی۔ چہ۔ جھو۔ نو۔ دے۔

کفر سبب خو مجنون پیت شیطانان او بیکاره بد معاشه مشران و مودی به و خدای نه د سوال

لکی چہ رہے! چاچہ مونہ پہ دنیا کی کمرہ کوی وہ اوپہ مونہ باندھے ڈاکٹر کریکے دی خواتہ داینگار

کہ چہ دی دخیو دلائندے کو بہ اودی خہ سپٹ سپور کو اودی تہ او ایو چہ تاسو مخونو در عن اب سبب کوز

۵۸۔ وقرآن پڑھتے ہوئے دعا۔
 ۵۹۔ دیکھا تو پوچھا اے اللہ کیسے ہو گئی۔
 ۶۰۔ خوب پوچھا اے اللہ پھر رسول پر قرآن پڑھتے۔

مگر نہ یوں لی گئی :- دو بینہ معلومہ شوہ چہ شیطانان پہ و وہ قسمہ دی یوجنات او بل بنی آدم جنیا
خوا بلیس اودده اولاد دے :- چہ خلقو پہ زبونو کیں دسوتے اپوی او بنی آدم شیطانان خون رو
پہ عجیبہ رنگونو او جامو کیں دینی آدمو پہ کراہی کیں شہہ اور وخر ارم دی خلقوتہ کفر و فسق و
خدای نہ بغاوت خائستہ بشکارہ کوی :-

من روخ پر هو کور بيتاک اوسنيماکانو ته پترو نو اود کانو نو کين هرو بنست د تپوسند رو چخ سور
خيچي د دقان د جمع د پاره که غه خاص و بنست يا انتظام نشته د کله پنخه و بنسته با نگونه و پيل شي د اوخه
قدر د لخلق موخو نو کوي د په دے موخو نو کين د دے د بنست پر زوره امام قراة واپي د دے په خوا
کافران خو پريکده د دريدلو خاوندان د سنيماکانو مالکان د حقيتو نو لو بغاري د اود دے
لو بود پاره په باز د و نو کين اعلا نچيان د دے هيڅ خيال نه ساقی چر کنه د اجات دے د داما منخه
د بنست د دے په دے و بنست بانگ و پيل شي د امام دقوان قراة لولي موخو ته چپ کيد پکار دي د
د جمع خطبه و پيل شي چه د اودقوان د عطر د دے پرا نشته د دريدلو ستميشون پوهان چه په خا
دلو پوهانو او غه مسلمانوالي گمان کوي هڅي د دے اوقاشو په خاطر په خپلو پروگرامو نو کين دقوان
دلو ستونکو خيال نه ساقی د نوک د دے کافرو ته دقوان د تلاوت پر و بنست کين د چخو و هلو شعرونو
ويلو د اودقوان د نه اوريدو سزا په دے عَنَّا اَيُّ شَيْءٍ اِيَّا سوه و کرې شوه اوله په آخرت کين به
نوره هم وکيوي د نوک اثر چه د دے نه هرو په کافرو شويده د آخو د دے بدعلي کونکي مسلمانان
به د دے سزانه سرنلک پچ شي د دے رسته خو غلای خپل دشمنان او د دے نوچم د دے بدعلي خاوندان
به د خدای سرنلک دوستان شي د دے د خدای قانون سزانه بدليد و نکي ده که نه هرو سړي
کافروي او که مسلمان دي وجي د نو دقوان د تلاوت پر و بنست کين د اشو و شو د پيپه چار بينه
که په بيتکو نو کين دي د اوک په دکانو نو کين د که په سنيماکانو کين دي او که په ته پترو نو کين د اوه ضرور
د نلک دار په چه د دے سزانه د دنيا او د آخر علل اب وي اودا خلق به د خدای دشمنان وي
دا شيطان د دے که په جنات کين دے د اوک په انسانان کين دے د که مغربي تهذيب د دے
او که دغه تعليم دے چه مسلمانانو ته د دے د خدای دشمني محبوبه بکاره کړه د دے د غوږونو
شهوت د دے غالب که چيري دقرآن پر خائ د مخلوق جوړ کلام او خوږ اواز دقرآن د
اوريدو نه غوره اکانړه لټورته په داسه شوق پروت وي لکه سرنلک چه يو قطعي کافر
داخوندونه اخلي د استغفر الله ربی مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ و اقوب اليه د
موسو د کو صفشونو خاوندان و د اوا س رانه غه جوړ شو د

دور عید نہ روستود و عدے ذکر کیدہ قرآن شریف عام قاعدہ دہ۔
 د انسان درے قسمہ کماوندی۔ یو نفسانی۔ بل بدنی۔ بل خارجی۔ دتو لونه
 زیات د نفس خپل کمال دے اومیانہ حال بدنی دے۔ اودتو لونه کم باردائی دے
 اود نفسانی کمال دوه قسمہ دی یو یقینی علم دے اوبل صالحو عمل دے پریقینی
 علم د کمال خبرہ د الله جل جلالہ یجند کلاو اود هغه د توحید اقرار دے دیتہ اشارہ
 کیوی۔ چہ اِنَّ الْاِنِّیْنَ قَالُوْا رَبُّنَا اللهُ۔ چاہہ خپل رب الله امانہ۔ او پہ صالحو عملونو
 کین پرمیانہ حالی کلاک اوردی دی۔ لکہ پہ اٰھِدْنَا الْقَوَاطِ الْمُسْتَقِیْمَ۔ اود کَلَّا اِلَّا
 جَعَلْنَاکُمْ اُمَّتً وَّ سَطَّ۔ کین دیتہ اشارہ دہ۔ پہ کلمہ توحید ترمو کہ پوخ اسیدہ اود دے
 الله یا حکامو پہ مطابق صالحو اعمال کول۔

د دے قسم مؤمنانو جزا ہر داوی۔ چہ تَنْزَلَ عَلَیْہِمْ الْمَلٰٓئِکَةُ الْاَتْخَاوُا۔ ملائکہ دیتہ
 د دنیا پہ جوندون کین د اذیری ورکوی چہ ہیٹھ قسم غم اودیرہ مکوی۔ داملائکہ دے
 مؤمنانو تہ درنکدن پہ وخت کین پہ قبر کین او پہ میدان قیامت کین تسلی ورکوی
 بلکہ داملائکہ دے قسم مؤمنان تہ پہ دنیا کین ہم د سختو پہ وینت کین خوشالی پہ خبرو
 خوشالی ورکوی۔ ملائکہ دے قسم خلقو پہ ارواح باندے الہامات۔ کشفونہ اوحیہ
 عجیبہ خوبونہ ورنکارہ کوی۔ داد دنیاد اخوشالی بہرہ ہر کلمہ بندہ د وجودنہ فارغ شی
 لومرشی نوزہ زیات شی۔ اودیتہ قرآن اشارہ کوی چہ تَحْنُ اَوْ لَیْکُمْ فِی الْحَیَاۃِ الدُّنْیَا و فِی
 الْاٰخِرَةِ و لَکُمْ فِیْہَا مَا تَشَکَّیْ اَنْفُسَکُمْ۔ د دنیا اود آخرت د مرکوتیا ویناکوی اودیتہ دای چہ
 ستاسود پارہ بہرہ جنت کین یو طرف تہ جسمانی خوشالی درکیدے شی، و لَکُمْ فِیْہَا مَا تَشَکَّوْنَ
 اوستاسود پارہ ہر روحانی خوشالی وی۔

ملائکہ وریشتنی مؤمنان اول دھر قسم ضرر نہ دچر کید و نہ خبر کرہ چہ تاسو تہ ہیٹھ قسم
 تکلیف نشته۔ بیائے ورتہ ددی جسمانی اوس روحانی فائد و خبرور کہ۔ اَلْاَتْخَاوُا۔
 تاسود آخرت دراتلونکو تکلیفونو پروامہ لری پہ تاسو بہرہ ہیٹھ قسم ویرہ ترہ نہ وی۔ و لَآ تَحْزَنُوْا
 اوتاسود خپل پاتے اولادہ۔ اونور و خپلوانو د پاتے کید و واضع کید و ویرہ ہم مکوی۔
 ددی بہرہ مونو ستاسو بہرہ و جہنگرافی کو۔ درنکدن پہ وینت کین چہ د دنیا دایرہ پور تہ
 شی او هغه داتلونکین آخرت بشکارہ شی۔ نو پہرے وینت کین بہرہ دافرشتہ دے مؤمن سہ

داقم وینا کانه شروع کی + پیر دے ہر دامن دیو خوشالہ شی اود دہ نہ یہ دیکھو نہ ہیوشی
اللهم اجعلنا منہم واجعلنا من اولیاء الملائکۃ والهم فی قلوبنا بواسطۃ الملائکۃ بشارۃ الفرح
والسورۃ امین + پر تو لا من عفو الرحمن + کن دیتہ اشارہ دہ چدا ہر خہ بہ خدای د کور بہ والی
پرو چہ دخیل شان مناسب کوی اود ہر خہ لوی شان دے + ہر خہ دخیلو مؤمنانو میلنو پیر دیو
قدرونہ کوی خدایہ مونہ د خان میلانہ کنی امین +

د دے کافرانو پہ مقابلہ کنی خدای مؤمنانو تہ حکم کوی + وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوْا لَهُ وَانصتوا
ہر کلمہ چہ قرآن لوستے شی تو تا سورتہ غوب کدی + او یواحے غوب کیخودہ نہ بلکہ دہ تہ چپ شی
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ + پیر دے عمل بہ یقینا تا سوکتہ اگر ی +

وے افسوس دے چہ خونہ د نامہ د مسلمانانو د چوندا اوقات د ہر خہ کافرانو پہ لاس کنی دا غلہ شو
چہ خونہ د قرآن دشمنان دی + خونہ د جہات اود دارالعلوم ہر مقامات چہ دے قرآن پہ
درس و تدریس کنی اروی دی ددی پہ قرآن خوانی کنی پہ خپلو تپو چار بیتو خلوفہ
اچوی اود غسہ د قرآن دلو ستوپہ و بنت کنی چہ فرض مونخو نو و بنتونہ دی دا ہم خونہ
د تپو چار بیتو پہ شغلونو کنی تیویکی +

مونہ د نامہ مسلمانان نہ قرآن تہ غوب کدی واونہ ورا تہ چپ کیو + اود غہ و جردہ + چہ
خونہ پہ تو لو مسلمانانی ملکو نو کنی نقصان نقصان دے + خونہ کورونہ د کلی + قصہ + خار
اود طونہ پہ رنکارنک انفرادی اجتماعی + ارضی اوسماوی عن ابونو کنی کیردی + کاش
مسلمانانو دخیل کتہ قرآن تہ غوب کیخودے ! اودہ تہ سہرختہ کرے ! اودہ پہ ہدایت
اچلیدے ! اود مغرب د بدل تھن یبہ اوضوری چوندا د معمولاتونہ خلاص شوے ! او
د دے قرآن پہ زد کنی او عمل دکتہ سورہ غارہ غری شوے ! خدایہ د اتاتہ کوانہ نہ دہ مونہ
تدوادکتہ نقشہ اچے او مونہ پیر دے خوشالہ حالت کنی د خان سورہ ملاقی کرے ! امین

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعِلًا صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ

اود ہر نہ غورہ د چاخیرہ کیدے شی + محوک چہ د خدا ی طرف تہ بلنہ کوی اونیک عمل کوی + اودا پی چہ ہر د

الْبَاسِ ۖ وَلَا تَسْتَوِی الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ

فرمانبردارونہ پیر + اونیک او بدی

برابرونہ دہ تہ پیر نہ سلوک سورہ خان

أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ

خلاصہ پر دے طریقہ پر سنا استاد دشمن پر مینہ کنی داسے تعلق پیدا اشی لکھ گویا کہ دے دوست دے

وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حِزْبٍ عَظِيمٍ

اودا قسم سلوک ہنچا تہ نصیب کیبی چہ دیر صابری وی۔ اودا خبرہ دلونے برے خاوند تہ حاصلیری۔

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

او کہ تاتہ دشطان و طوف نہ غم و سوسہ را تلم شروع شی نو داللہ پناہ غوارہ بے شکہ ہنہ خہ اورید و نیکی

الْعَلِيمُ

پر ان الذين قالوا آمنا بالله: کنی دہ صفات ذکر اشہ۔ پر دے ایستو تو کنی اُس دخیل خان د کامل والی نہ روستو د نورو د خہ کو لو د کوشش طرف تہ چہ دیتہ دعوة الی اللہ

و اپنی اشارہ کیبی۔ داپہ اصل کنی د کافرانو د ہنہ شورو غوغا خلافت یو قسم جوابی خبرہ دہ۔ چہ تاسو خود قرآن پہ خلاف کنی چنے سورے وہی۔ و لے حقیقت دادے چہ د خود نبی صلی اللہ علیہ وسلم دا عمل دیو لو عملو نو نہ اچت نیکی عمل دے۔

حکے چہ دے پچھلہ ہم نیکی دے فرمانبردار دے اود خدا ی نہ باغی خلق د خدائی سرہ یوحائے کوی۔ کو یاد دے درو حافی مویضانو معایر دے۔ دے ناقصان کامل کوی۔ اوپر دے ہیتر قسم دنیوی مزدوری نہ غواری محکمی خود نبی صلی اللہ علیہ وسلم تروینا کیبی۔ چہ داتہ چہ کم دعوة در کوبے داد دیو تیر و پیغمبرانو معمول را غلیل دے اود دے ہمیشہ کافرانو حد درجہ خلاف کریدے اودیتہ تے قسم قسم تکلیفونہ رسولی دی۔ ددی پر لادو کنی تے از غی اچولی دی۔ حکم تہ دبدائی جواب پہ نیکی در کوبہ نیکی دبدائی نہ پر مرتبہ کنی دیرہ زیاتہ دہ۔ کہ دشمن سختہ خبرہ کوی نو تہ ورتہ نومہ کوبہ کہ ہنہ خیرے کوی نو تہ ورتہ دعا کوبہ۔ کہ ہنہ کنحل کوی نو تہ ددہ دہدایت سوالو نہ کوبہ۔ دا ہنہ ابدی قانون دے چہ ترقیامتہ پر دے واعظانو تہ عمل پکار دے۔ خدائی دے خہ اخلاق فائدہ بیانوی چہ پر دے سلوک بہ ستا ہنہ سخت جانی دشمن ستا خود دوست شی۔ دبدتہ طبیعت چہ دیر مسخر شوے نہ وی ہنہ د نری پہ سلوک ضرور پہ خپلو نا کرد و شرمندہ کیبی۔ اود دہ پر زہر کنی دخیل واعظ سرہ محبت پیدا کیبی۔ و لے خدائی و اپنی چہ دبدائی جواب پہ نیکی در کول دہر چاکار نہ دے۔ دالوی کار

۱۶۲۔ د نورو د خہ کو لو د کوشش طرف تہ چہ دیتہ دعوة الی اللہ

خداى طرف تہ چہ ثواب بلند کوی تا سوده تہ سجدہ کوی اودرہ مخلوق نوریا سپوگے تہ
سجدہ مکوی ۔ حکم چہ دخالت سرہ و مخلوق پہ عبادت کنی شراکت و واحد خدای عبادت
نہ دے ۔ دستور و عبادت کو نکوبہ دے چہ مونہ کہ دستور و عبادت کو خوشنوی مطلب تہ
دخدائی عبادت دے ۔ دا غلط خیال دے ۔ دردی مثال دھغے و قوت دے چہ دچاہہ تصویر
میں شی اود کوم ذات چہ داتصویر دے ہنر پر یگدای ۔ اخیاران دتصویر پہ خلئے دھغے ذات
بندگی کوی دچاہہ داتصویر دے ۔

خدائی د خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم دعوت کروالے ثابت کہ ممکن ورتہ واپی چہ خوبہ نبی صلی اللہ
علیہ وسلم کہ داکافران دیواللہ طرف تہ دانہ شی اویکی یو ائے دودہ عبادت انہ کی نو تہ مہ خفہ
کیبہ ۔ دخدائے داسے مقربے ملائکے دی چہ ہنی شپہ اوروخ داللہ عبادت کوی او پیدی ستوما
نقیانہ رائی ۔ حکم چہ دی خوبہ وجودہ رنرا کائنہ دی ۔ تسبیح اود کوردی روحی دہ ۔
دلہ املہ شافعی پہ تعبُّد و ن ۔ سجدہ واپی ۔ او امام ابو حنیفہ پہ لَا یَسْتَوُونَ ۔ سجدہ واپی بہ ہر حال
پہ دے ایلت سجدہ اتفاق دہ ۔

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ

اود خدای پہ خوبن دام دہ چہ تہ مکہ زمکہ مریضہ وینے بیچہ مونہ پہ دے باران اودہ وؤ ۔

أَهْرَتْ وَرَبُّهُ الَّذِي أَحْيَاهَا لِيُخْرِجَ مِنْهَا مَاءً ثَمَرًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

نداموکت اکی اوتازہ شی ۔ بے شکہ چاہہ دازمکہ چوندی کرہ دے بہ مری چوندی کوی ۔ صوف و غنہ اللہ پہ ہر غہ قادر دے

خشوع ۔ ذلیل ولے ۔ و چہ کرسہ ۔ اَهْرَتْ ۔ حرکت کول ۔ دَامَتْ کول ۔ رَبُّت ۔ پر سیدال ۔
دَدَعُوهُ اِلَى اللَّهِ یُوْبِلُ اَصْوَالُ اُخُوئے شہ چہ پہ دعوۃ مریہ زہونہ چوندی کیبری ۔ اوزہرونہ
دایمان پہ کلو نو دیوان کیبوی ۔ اود وچہ پہ خائے ترو تازہ بشکاریکی ۔

دآسمانی قدر و قوند بخود بیان نہ پس دزمکہ د مختلفو حالات طرف تہ توجہ و دکیدے شی ۔ چہ داتہ
چہ پہ کومہ زمکہ اوسے ۔ تاخوبہ زمکہ کلہ کلہ وچہ کرسہ لیدلی وی خیرہ پورہ ۔ ددروکہ مریہ او بے
اودا پرم لیدلی وی چہ داپہ خہ روخو کنی تگہ شہنہ ۔ ابادہ ۔ دکلونو اومیونہ کہ شی ۔ داوبدلی
حالت چاپیدل کہ ۔ دایو قادر مختار اللہ دے چہ دآسمان نہ بے باران را اودرو و او پید دے مریہ
زمکہ داسے چوندی کرہ چہ دے حرکت شروع کہ بطور اُپر سیدال ۔ اودے دخیلے گیہاے پہ نمند

دخم نہ تیغ اُخکہ او پیر دے طریقہ دا اُچہ کلکہ زمکہ کلی کلزار شوع :-

دے قدرت خاوند :- خدائی طرف تہ چہ شوک بلند کوی دا پیر اُچت کار دے :- اود دے دعوت پیر چہ پیر مرہ مخلوق پرستو او وہی غوندے دماغ لرو نو مخلوق کیں دیوالہ . لوی کیفی اووی بیاصوف دیوالہ عبادت کوی :- خدای واپی چہ سرنگ اللہ دیاران پیر ذیمہ مرے زمکہ جوندی کرے :- اود دعوت پیر ذریعہ ئے مرہ زبونہ جوندی کرہ :- دغسے بہ پیر قیامت کیں مرہ بنی آدم جوندی کی اود دے سرہ بہ ددی دجوند حساب و کتاب کی :-

اِنَّ الَّذِيْنَ يَلْحَدُوْنَ فِيْ اٰيٰتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا اَفَمَنْ يُلْقٰى فِي

شوکت چہ زبونہ پیر ایتو نو کیں کو پیر والے کوی :- دی زبونہ پیر نہ دی :- ایا شوکت پیر چہ اود تہ اُغور زولے شی

الْغَارِ خَيْرٌ اَمَّنْ يَّاتٰى اٰمَنَّا يَوْمَ الْقِيَمَةِ اَعْمَلُوْا مَا شِئْتُمْ اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

غور دے :- یا حنفہ شوکت چہ قیامت پیر روئے پیر امن راشی :- کوی چہ حنفہ موزرہ غواری :- بے شک خدای ستاسو

بَصِيْرٌ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالْاٰیٰتِ كُذِّبَتْ عَنْهُمْ وَاِنَّهٗ لَكَبُ عَزِيْزٌ لَا يَآتِي

معلومہ غور دے :- بے شک حنفہ کافران چہ دیتہ ذکر راغے زبونہ معلوم دے :- بے شک داد اسے عزتیں کتاب دے :- چہ دے

الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهٖ تَنْزِيْلٌ مِّنْ حَكِيْمٍ حَمِيْدٍ

دعوتیں نہ اور ستونہ تہ حنفہ قسم غلطی نہ شی دالہ دے دعو پیر خاوند :- حکیم دھرتی نہ نازل ستویدے :-

دعوت دخنہ والی دیبان نہ روستو دھنہ خلقو بیان شروع کیپی چہ حنفی دخی پیر ایتو نو کیں کو پیر والے کوی :- خدائی واپی دی حمانہ پیر نہ دی دیتہ پیر دنیا او آخر کیں عناب و رکوم :- اود اود زخیان دھنہ خلقو سرہ کلہ برابر پیر دے شی :- شوکت پیر چہ تول دنیوی آخری جوند پیر امن تیرہ وی :- شکبیں خدای پیر پیر قهر سرہ واپی چہ دوارہ نیغ او کلہ لارے بشکارہ شوع :- دخی دالیتو نو منونکی او پیر دیکیں دکوپر والی لیتو نو جزا سزا ہم بشکارہ شوع :- اس ستاسو اختیار دے هر حنفہ چہ کوی حنفہ کوی خدای واپی چہ حنفہ تاوینہ :- الحاد :- دحق تہ باطل تہ لکیده :- محمد ہم ددینہ دے چہ پیر قبر کیں ابرخ تہ وی :- پیر ایتو نو کیں الحاد :- دالیتو نو پیر معنی کیں دحمانہ ادلی بدلی کول :- بشکارہ معنی پیر بخودہ اود حنان نہ دیو چور غرض دپارہ دقرآن دلفظ پیر معنی کیں تبدیلی کول :- خدائی واپی چہ داقسم خلق پیر دھنہ :-

۲۴ :- خدای پیر ایتو نو کیں کو پیر والے کوی :-

ایتنو کین ادلی بدلی کوی کم چہ دھغ قران ایتنو نہ دی چہ دزبردست او بے مثلہ کتاب ایتنو نہ دی اہو ہغہ داسے کتاب دے چہ ہغہ تہ باطل ہیچ و بنت نہ شی راتلے نہ شوک د قران ایتنو نہ غلطہ و لے شی او نہ یہ ایتنو کین غلطی و رد اخلہ و لے شی نہ بل کتاب د قران منسو خ کو لے شی نہ یہ دیکن زیاتے کیدے شی د قران دستایی شوی حکیم خدای کتاب دے یہ دہ کین کم عقلہ عاجز بنی آدم کہ کو بد و لے بیاموندے شی د آسمان تہ تہکانری تکل وی د

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ

(خود نبی صلا اللہ علیہ وسلم) تاتہ ہم ہمزہ وینا کھانے کیوی کے چہ نور و رسولا نو تہ مخکن شوے وے د ستارہ بچنہ ہم

لَكَ وَمَغْفِرَةٌ وَذُؤْعَابٍ أَلِيمٍ ۝ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَبًا لَقَالُوا

کوی او سختہ سزا ہم و رکوی د او کہ موند قران یہ غیور عربی چہ کین نازل کوئے

لَوْ لَا فَضَّلْتَ آيَتَهُ عَاجِبًا وَعَرَبِيًّا قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى

لو کافو و یہ وے چہ دودہ ایتنو نہ لے شکار نہ دی بیان شوی سہ عجی کتاب د عربی خلق و پارہ و تہ ورتہ وایہ چہ د ایماندار و د پارہ

وَشَفَاءٌ ۝ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْءَانُهُمْ

ہدایت لو شفاء دے د او چہ شوک ایماندار نہ دی د معنی غویب و نہ قران نہ کانرہ دی اودی او وپہ دہ پوہیدی نہ

عَنْ أُولَئِكَ يَنَادُونَ مَنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ۝

دی داسے معلومی لک چہ دیتہ شوک دلرے نہ پختہ و ہی د

خدای خود نبی صلا اللہ علیہ وسلم تہ تسلی و رکوی چہ د اکافران چہ تاتہ داساز شونہ کوی د او قران د تلاوت پہ و بنت کین پختہ سورے وہی یا نور اعتراضونہ کوی د غہ قسم بدے دے ستانہ مخکنو تیر و پیغمبرانو تہ ہم ویلے شویدی د یاد اچہ د اتاتہ چہ د تو حید او د خہ اخلاق حکم در کیدے شی د احکم ستانہ مخکنو پیغمبرانو تہ ہم و رکویے شوے و د

اوپہ دے خبرہ کین چہ تاتہ یا ستانہ مخکنو پیغمبرانو تہ د احکام و رکویے شوے د احکمت دے چہ رب معاف کو ل او بخل دوارہ کوی د یہ نیکو خوشالییدی اوپہ بد و خفہ کییدی د نو خدای مخلوق د دے نیکو او بد و خبر و نہ د پیغمبرانو پہ ذریعہ خبر کرہ چہ دی د انعام او د سزا سیاب

ہم پیغمبران و د الیہ و علیہ و آہلہ و عتہ و تابعہ

۱۲۱
۱۲۲
۱۲۳
۱۲۴
۱۲۵
۱۲۶
۱۲۷
۱۲۸
۱۲۹
۱۳۰
۱۳۱
۱۳۲
۱۳۳
۱۳۴
۱۳۵
۱۳۶
۱۳۷
۱۳۸
۱۳۹
۱۴۰
۱۴۱
۱۴۲
۱۴۳
۱۴۴
۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰
۱۵۱
۱۵۲
۱۵۳
۱۵۴
۱۵۵
۱۵۶
۱۵۷
۱۵۸
۱۵۹
۱۶۰
۱۶۱
۱۶۲
۱۶۳
۱۶۴
۱۶۵
۱۶۶
۱۶۷
۱۶۸
۱۶۹
۱۷۰
۱۷۱
۱۷۲
۱۷۳
۱۷۴
۱۷۵
۱۷۶
۱۷۷
۱۷۸
۱۷۹
۱۸۰
۱۸۱
۱۸۲
۱۸۳
۱۸۴
۱۸۵
۱۸۶
۱۸۷
۱۸۸
۱۸۹
۱۹۰
۱۹۱
۱۹۲
۱۹۳
۱۹۴
۱۹۵
۱۹۶
۱۹۷
۱۹۸
۱۹۹
۲۰۰
۲۰۱
۲۰۲
۲۰۳
۲۰۴
۲۰۵
۲۰۶
۲۰۷
۲۰۸
۲۰۹
۲۱۰
۲۱۱
۲۱۲
۲۱۳
۲۱۴
۲۱۵
۲۱۶
۲۱۷
۲۱۸
۲۱۹
۲۲۰
۲۲۱
۲۲۲
۲۲۳
۲۲۴
۲۲۵
۲۲۶
۲۲۷
۲۲۸
۲۲۹
۲۳۰
۲۳۱
۲۳۲
۲۳۳
۲۳۴
۲۳۵
۲۳۶
۲۳۷
۲۳۸
۲۳۹
۲۴۰
۲۴۱
۲۴۲
۲۴۳
۲۴۴
۲۴۵
۲۴۶
۲۴۷
۲۴۸
۲۴۹
۲۵۰
۲۵۱
۲۵۲
۲۵۳
۲۵۴
۲۵۵
۲۵۶
۲۵۷
۲۵۸
۲۵۹
۲۶۰
۲۶۱
۲۶۲
۲۶۳
۲۶۴
۲۶۵
۲۶۶
۲۶۷
۲۶۸
۲۶۹
۲۷۰
۲۷۱
۲۷۲
۲۷۳
۲۷۴
۲۷۵
۲۷۶
۲۷۷
۲۷۸
۲۷۹
۲۸۰
۲۸۱
۲۸۲
۲۸۳
۲۸۴
۲۸۵
۲۸۶
۲۸۷
۲۸۸
۲۸۹
۲۹۰
۲۹۱
۲۹۲
۲۹۳
۲۹۴
۲۹۵
۲۹۶
۲۹۷
۲۹۸
۲۹۹
۳۰۰
۳۰۱
۳۰۲
۳۰۳
۳۰۴
۳۰۵
۳۰۶
۳۰۷
۳۰۸
۳۰۹
۳۱۰
۳۱۱
۳۱۲
۳۱۳
۳۱۴
۳۱۵
۳۱۶
۳۱۷
۳۱۸
۳۱۹
۳۲۰
۳۲۱
۳۲۲
۳۲۳
۳۲۴
۳۲۵
۳۲۶
۳۲۷
۳۲۸
۳۲۹
۳۳۰
۳۳۱
۳۳۲
۳۳۳
۳۳۴
۳۳۵
۳۳۶
۳۳۷
۳۳۸
۳۳۹
۳۴۰
۳۴۱
۳۴۲
۳۴۳
۳۴۴
۳۴۵
۳۴۶
۳۴۷
۳۴۸
۳۴۹
۳۵۰
۳۵۱
۳۵۲
۳۵۳
۳۵۴
۳۵۵
۳۵۶
۳۵۷
۳۵۸
۳۵۹
۳۶۰
۳۶۱
۳۶۲
۳۶۳
۳۶۴
۳۶۵
۳۶۶
۳۶۷
۳۶۸
۳۶۹
۳۷۰
۳۷۱
۳۷۲
۳۷۳
۳۷۴
۳۷۵
۳۷۶
۳۷۷
۳۷۸
۳۷۹
۳۸۰
۳۸۱
۳۸۲
۳۸۳
۳۸۴
۳۸۵
۳۸۶
۳۸۷
۳۸۸
۳۸۹
۳۹۰
۳۹۱
۳۹۲
۳۹۳
۳۹۴
۳۹۵
۳۹۶
۳۹۷
۳۹۸
۳۹۹
۴۰۰
۴۰۱
۴۰۲
۴۰۳
۴۰۴
۴۰۵
۴۰۶
۴۰۷
۴۰۸
۴۰۹
۴۱۰
۴۱۱
۴۱۲
۴۱۳
۴۱۴
۴۱۵
۴۱۶
۴۱۷
۴۱۸
۴۱۹
۴۲۰
۴۲۱
۴۲۲
۴۲۳
۴۲۴
۴۲۵
۴۲۶
۴۲۷
۴۲۸
۴۲۹
۴۳۰
۴۳۱
۴۳۲
۴۳۳
۴۳۴
۴۳۵
۴۳۶
۴۳۷
۴۳۸
۴۳۹
۴۴۰
۴۴۱
۴۴۲
۴۴۳
۴۴۴
۴۴۵
۴۴۶
۴۴۷
۴۴۸
۴۴۹
۴۵۰
۴۵۱
۴۵۲
۴۵۳
۴۵۴
۴۵۵
۴۵۶
۴۵۷
۴۵۸
۴۵۹
۴۶۰
۴۶۱
۴۶۲
۴۶۳
۴۶۴
۴۶۵
۴۶۶
۴۶۷
۴۶۸
۴۶۹
۴۷۰
۴۷۱
۴۷۲
۴۷۳
۴۷۴
۴۷۵
۴۷۶
۴۷۷
۴۷۸
۴۷۹
۴۸۰
۴۸۱
۴۸۲
۴۸۳
۴۸۴
۴۸۵
۴۸۶
۴۸۷
۴۸۸
۴۸۹
۴۹۰
۴۹۱
۴۹۲
۴۹۳
۴۹۴
۴۹۵
۴۹۶
۴۹۷
۴۹۸
۴۹۹
۵۰۰
۵۰۱
۵۰۲
۵۰۳
۵۰۴
۵۰۵
۵۰۶
۵۰۷
۵۰۸
۵۰۹
۵۱۰
۵۱۱
۵۱۲
۵۱۳
۵۱۴
۵۱۵
۵۱۶
۵۱۷
۵۱۸
۵۱۹
۵۲۰
۵۲۱
۵۲۲
۵۲۳
۵۲۴
۵۲۵
۵۲۶
۵۲۷
۵۲۸
۵۲۹
۵۳۰
۵۳۱
۵۳۲
۵۳۳
۵۳۴
۵۳۵
۵۳۶
۵۳۷
۵۳۸
۵۳۹
۵۴۰
۵۴۱
۵۴۲
۵۴۳
۵۴۴
۵۴۵
۵۴۶
۵۴۷
۵۴۸
۵۴۹
۵۵۰
۵۵۱
۵۵۲
۵۵۳
۵۵۴
۵۵۵
۵۵۶
۵۵۷
۵۵۸
۵۵۹
۵۶۰
۵۶۱
۵۶۲
۵۶۳
۵۶۴
۵۶۵
۵۶۶
۵۶۷
۵۶۸
۵۶۹
۵۷۰
۵۷۱
۵۷۲
۵۷۳
۵۷۴
۵۷۵
۵۷۶
۵۷۷
۵۷۸
۵۷۹
۵۸۰
۵۸۱
۵۸۲
۵۸۳
۵۸۴
۵۸۵
۵۸۶
۵۸۷
۵۸۸
۵۸۹
۵۹۰
۵۹۱
۵۹۲
۵۹۳
۵۹۴
۵۹۵
۵۹۶
۵۹۷
۵۹۸
۵۹۹
۶۰۰
۶۰۱
۶۰۲
۶۰۳
۶۰۴
۶۰۵
۶۰۶
۶۰۷
۶۰۸
۶۰۹
۶۱۰
۶۱۱
۶۱۲
۶۱۳
۶۱۴
۶۱۵
۶۱۶
۶۱۷
۶۱۸
۶۱۹
۶۲۰
۶۲۱
۶۲۲
۶۲۳
۶۲۴
۶۲۵
۶۲۶
۶۲۷
۶۲۸
۶۲۹
۶۳۰
۶۳۱
۶۳۲
۶۳۳
۶۳۴
۶۳۵
۶۳۶
۶۳۷
۶۳۸
۶۳۹
۶۴۰
۶۴۱
۶۴۲
۶۴۳
۶۴۴
۶۴۵
۶۴۶
۶۴۷
۶۴۸
۶۴۹
۶۵۰
۶۵۱
۶۵۲
۶۵۳
۶۵۴
۶۵۵
۶۵۶
۶۵۷
۶۵۸
۶۵۹
۶۶۰
۶۶۱
۶۶۲
۶۶۳
۶۶۴
۶۶۵
۶۶۶
۶۶۷
۶۶۸
۶۶۹
۶۷۰
۶۷۱
۶۷۲
۶۷۳
۶۷۴
۶۷۵
۶۷۶
۶۷۷
۶۷۸
۶۷۹
۶۸۰
۶۸۱
۶۸۲
۶۸۳
۶۸۴
۶۸۵
۶۸۶
۶۸۷
۶۸۸
۶۸۹
۶۹۰
۶۹۱
۶۹۲
۶۹۳
۶۹۴
۶۹۵
۶۹۶
۶۹۷
۶۹۸
۶۹۹
۷۰۰
۷۰۱
۷۰۲
۷۰۳
۷۰۴
۷۰۵
۷۰۶
۷۰۷
۷۰۸
۷۰۹
۷۱۰
۷۱۱
۷۱۲
۷۱۳
۷۱۴
۷۱۵
۷۱۶
۷۱۷
۷۱۸
۷۱۹
۷۲۰
۷۲۱
۷۲۲
۷۲۳
۷۲۴
۷۲۵
۷۲۶
۷۲۷
۷۲۸
۷۲۹
۷۳۰
۷۳۱
۷۳۲
۷۳۳
۷۳۴
۷۳۵
۷۳۶
۷۳۷
۷۳۸
۷۳۹
۷۴۰
۷۴۱
۷۴۲
۷۴۳
۷۴۴
۷۴۵
۷۴۶
۷۴۷
۷۴۸
۷۴۹
۷۵۰
۷۵۱
۷۵۲
۷۵۳
۷۵۴
۷۵۵
۷۵۶
۷۵۷
۷۵۸
۷۵۹
۷۶۰
۷۶۱
۷۶۲
۷۶۳
۷۶۴
۷۶۵
۷۶۶
۷۶۷
۷۶۸
۷۶۹
۷۷۰
۷۷۱
۷۷۲
۷۷۳
۷۷۴
۷۷۵
۷۷۶
۷۷۷
۷۷۸
۷۷۹
۷۸۰
۷۸۱
۷۸۲
۷۸۳
۷۸۴
۷۸۵
۷۸۶
۷۸۷
۷۸۸
۷۸۹
۷۹۰
۷۹۱
۷۹۲
۷۹۳
۷۹۴
۷۹۵
۷۹۶
۷۹۷
۷۹۸
۷۹۹
۸۰۰
۸۰۱
۸۰۲
۸۰۳
۸۰۴
۸۰۵
۸۰۶
۸۰۷
۸۰۸
۸۰۹
۸۱۰
۸۱۱
۸۱۲
۸۱۳
۸۱۴
۸۱۵
۸۱۶
۸۱۷
۸۱۸
۸۱۹
۸۲۰
۸۲۱
۸۲۲
۸۲۳
۸۲۴
۸۲۵
۸۲۶
۸۲۷
۸۲۸
۸۲۹
۸۳۰
۸۳۱
۸۳۲
۸۳۳
۸۳۴
۸۳۵
۸۳۶
۸۳۷
۸۳۸
۸۳۹
۸۴۰
۸۴۱
۸۴۲
۸۴۳
۸۴۴
۸۴۵
۸۴۶
۸۴۷
۸۴۸
۸۴۹
۸۵۰
۸۵۱
۸۵۲
۸۵۳
۸۵۴
۸۵۵
۸۵۶
۸۵۷
۸۵۸
۸۵۹
۸۶۰
۸۶۱
۸۶۲
۸۶۳
۸۶۴
۸۶۵
۸۶۶
۸۶۷
۸۶۸
۸۶۹
۸۷۰
۸۷۱
۸۷۲
۸۷۳
۸۷۴
۸۷۵
۸۷۶
۸۷۷
۸۷۸
۸۷۹
۸۸۰
۸۸۱
۸۸۲
۸۸۳
۸۸۴
۸۸۵
۸۸۶
۸۸۷
۸۸۸
۸۸۹
۸۹۰
۸۹۱
۸۹۲
۸۹۳
۸۹۴
۸۹۵
۸۹۶
۸۹۷
۸۹۸
۸۹۹
۹۰۰
۹۰۱
۹۰۲
۹۰۳
۹۰۴
۹۰۵
۹۰۶
۹۰۷
۹۰۸
۹۰۹
۹۱۰
۹۱۱
۹۱۲
۹۱۳
۹۱۴
۹۱۵
۹۱۶
۹۱۷
۹۱۸
۹۱۹
۹۲۰
۹۲۱
۹۲۲
۹۲۳
۹۲۴
۹۲۵
۹۲۶
۹۲۷
۹۲۸
۹۲۹
۹۳۰
۹۳۱
۹۳۲
۹۳۳
۹۳۴
۹۳۵
۹۳۶
۹۳۷
۹۳۸
۹۳۹
۹۴۰
۹۴۱
۹۴۲
۹۴۳
۹۴۴
۹۴۵
۹۴۶
۹۴۷
۹۴۸
۹۴۹
۹۵۰
۹۵۱
۹۵۲
۹۵۳
۹۵۴
۹۵۵
۹۵۶
۹۵۷
۹۵۸
۹۵۹
۹۶۰
۹۶۱
۹۶۲
۹۶۳
۹۶۴
۹۶۵
۹۶۶
۹۶۷
۹۶۸
۹۶۹
۹۷۰
۹۷۱
۹۷۲
۹۷۳
۹۷۴
۹۷۵
۹۷۶
۹۷۷
۹۷۸
۹۷۹
۹۸۰
۹۸۱
۹۸۲
۹۸۳
۹۸۴
۹۸۵
۹۸۶
۹۸۷
۹۸۸
۹۸۹
۹۹۰
۹۹۱
۹۹۲
۹۹۳
۹۹۴
۹۹۵
۹۹۶
۹۹۷
۹۹۸
۹۹۹
۱۰۰۰

اپنی بی بی داد قرآن اور نور و اسمانی کتابوں کو نازل کیا وہ اور پیغمبروں اور اولیاء کو ہر حکمت کے
 کافرانوں پر دے چہ قُلُوْا بِنَاقِیْ اَکْثَرُ مِمَّا تَدْعُوْنَ اَللّٰہَ ۚ حُوْنِیْدِہٖ زُرُوْا غُلَافِ دے اور اذقان
 نے یہ عربی و لے نازل کہ داسے عربی خود موہو ہم و پلے شوے۔ نو خدائی واپی چہ کہ ما
 قرآن پر غیر عربی ژ بہ نازل کرے دے نو کافرانوں پر دے چہ کورہ۔ ورتما موہو عرب
 یو او قرآن پر عجبی ژ بہ کہن دے! اعجم خہ خبرے نہ کو نکین۔ عجماء۔ خنار و تہ واپی
 د عربو نہ علاوہ نور و ہولو ژ بو تہ عجمی واپی۔ حکمہ چہ یہ دیکھن د عربی ہسے دیبان صفا
 ئی نشہ۔ نو خدائی داو لے خبرے داسے جواب کوی چہ قرآن دایماندار و دپارہ ہلاکت
 اور دی دزیرہ و مرضو نو دار و دے۔ ددی پہ زرو نو قرآن پہ مقابلہ کہن غلاف نشہ
 و لے چہ کہ کافران دی نو ددی پہ زرو نو دیکھن اور شمنی غلاف نہ پراتہ دی۔ حکمہ ددی غور
 د قرآن دپارہ کانرہ دی۔ ددی پہ سترگو پر دے دی۔ دی پہ دے قرآن نہ وینہ۔ دیتہ
 د قرآن تلاوت کہ نہ دے نہ وی نو بیامہ دلرے اواز بشکاری چہ ہسے انکے اور دی
 او پہ معنی نے نہ پوہیوی۔ گویا معلومہ شہوہ چہ داد قرآن د عربی کے نہ دے بلکہ داد
 کافرانوں زرو نو اولید و کتو او اورید و نقصان دے۔ چہ دی پہ دے قرآن اوریدے او
 لیدے نہ شی۔ استغفر اللہ

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰی الْكِتٰبَ فَاخْتَلَفَ فِيْهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ

او خاغا موہو موسیٰ آتہ کتاب و رکہ پس پردہ کہن اختلاف اکہ شہ۔ او کہ ستاد رب د طرف نہ

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضٰی بَيْنَهُمْ وَاَنْتُمْ لَنْفٰی شَكٍّ مِنْهُ فَرْيَدِ

یوہ خبرہ نہ دے شوے نو ددی فیصلہ پہ شوے وہ اور دی خود قرآن کہن قوی شک دے۔

مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِہٖ وَمَنْ اَسٰءَ فَعَلِیْہَا وَمَا رَبُّکَ بِظَالِمٍ لِّلْعٰبِدِیْنَ

خو کہ چہ نیک عمل کوی نو دگان دپارہ نے کوی او چہ بد کوی نو پہ خان پینے کوی او ستار پہ خود کس ظلم نہ کوی۔

خدائی واپی چہ دے کافرانوں پہ قرآن شریف دا اعتراض نہ شہ نوے خبرہ نہ دے۔ دغیر موسیٰ
 علی نبینا وعلیہ الصلوٰۃ والسلام تہ توراۃ و رکہے شوے و د نو خلقو پہ دیکھن اختلاف اکہ۔ چا املہ
 او چا نہ مانہ۔ خدائی واپی۔ چہ خما و غضب صفت خود اتقاضا وہ چہ پہ دے سوکشی دی فوراً

ہلاک شوے وے۔ وے بل خواہ خدائی در حمت دا طلب دے چہ ددی دہلاکت دیارہ دے
مہلت او یو خاص و بہت مقرر وی۔ چہ کہ شوک ایماندار جو پیدل غواری چہ ایماندار
شی یا پیر دی دکھ پہ حالت کین دچایتیم پالنے غواری پیر دے طریقہ ددی شکونہ لازیا تیری
چہ کہ قرآن ریشتمے کتاب وے نوچہ موند ددہ خلاف اُکہ نوموندتہ فوراً سزا وے رانکرے
شوہ۔ خدائی واپی چہ خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم او قرآن خلق دخیل کار دیارہ نہ غواری
بلکہ مہنی خودیتہ خراویدہ لاریشکارہ کوی۔ او شوک چہ نیک عمل اکی نو د خان خیرے
اُکہ او کہ بدی نے اُکرہ نو د خان پیٹے نے دروند کہ۔ خدائی د خانہ پہ چا ظلمونہ نہ کوی۔
داہر خہ صرچاتہ دخیلو بد عملو پہ وجہ پینیدی۔ داد کافرانو او نور وید عملو خپلہ کروند
دہ۔ چہ پہ آخرت کین نے د عذاب پہ رنک کین وینی۔ خہ شکلہ صفا بیان دے۔ وے دیا کوزیو
دیارہ اے اللہ موند قرآن پہ وعظ نیکان کین۔

ظلام۔ لکہ بقال دے بہ سبزی خوشو نکین۔ ظلم کو نکین۔ یاد دینہ سورہ ددے چہ داد مبالغہ
میغہ شی۔ جنس ظلم مطلب دے۔ خدائی لو ظلم ہم نہ کوی۔

الحمد لله نن پہ روح دھل۔ داد مگلو نو ہسے خلیو ریشتمہ پارہ دسحر پہ و بہت کین پہ لسم
دجون ختمہ شوہ داہر خہ اللہ اُکرہ کینی خہ خان پیچم۔ اللہ د دیول تفسیر د اختتام او طب
اشاعت او مقبولیت ہم انتظام اکی او معرتہ ہیٹ خیرہ کرا نہ دہ۔ خہام بلہ اسرہ نشتمہ
اوپر دہ۔ پورہ توکل دے۔

اللهم اغفر لی ولوالدائی وجميع المؤمنین و المؤمنات سیماولی امین یا رب العالمین امین

دارالتصنیف

(مولانا الحاج) جید الرحمن ابن مولانا محمد الحسن (المرحوم)

فاضل الدینی مولوی فاضل منشی فاضل میتریکولیت ۲ ستم ضلع مردان
بکتابت محمد رفیق عفی عنہ

دارالتصنيف چهاپ شوى كتابونه

حكا كتابونه او مختلف كانونه

- (۱) نور الرحمن ميناري فروش اده داؤد خان روستم
 (۲) اسلامي کتب خانہ خواجہ کنج هوتي
 (۳) انواري کتب خانہ محمد کلاب تخت بھائی
 (۴) مکتبہ حبیبیہ محلہ ميٹھا خيل نو شہرہ کلان
 (۵) اسلامي کتب خانہ قصہ خوانی بازار پشاور شہر
 (۶) مولوی سردار خان خطيب جامع مسجد چکدرہ

پيسہ	روپيہ		پيسہ	روپيہ	
۰	۳	تفسير جيبی پاره اول	۰	۲	اوومہ
۵۰	۲	دوئيم	۰	۱۰	۸ + ۹ + ۱۰ + ۱۱ + ۱۲
۲۵	۲	دریمہ	۰	۲	۱۸ + ۱۷
۰	۲	خلورمہ	۰	۶	۲۹ + ۳۰
۵۰	۲	پنجمہ	۰	۳	تشریح جیبی دھیمہ بخاری پاره اول
۵۰	۲	شپږمہ	۵۰	۲	دوئيم
۵۰	۲	دریمہ	۰	۲	۱۵ + ۱۴
۰	۷	تحفہ حج	۲۵	۱	دوران خوبے خیرے
۲۵	۰	فضائل القرآن	۲۵	۰	
۵۰	۰		۵۰	۰	

نور الرحمن و محمد اسوار و محبوب الرحمن مرحوم ناظران دارالتصنيف
 روستم ضلع مردان